

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I *Meddelelser*

Den Blandede Parlamentariske Forsamling for Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

Den femte samling fandt sted i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003

2003/C 231/01

Protokol fra mødet mandag den 31. marts 2003

Højtideligt åbningsmøde	1
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde	1
1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning	1
2. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidiiums sammensætning	1
3. De stående udvalgs sammensætning	2
4. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter	2
5. Stedfortrædere	2
6. Modtagne dokumenter	2
7. Godkendelse af den foreslåede dagsorden (APP/3498)	4
8. Drøftelse om situationen i området omkring De Store Søer i Afrika — Beretning af Kinnock og Cornillet om deres undersøgelses- og informations- rejse til området omkring De Store Søer i Afrika	4
9. Spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner, jf. forretnings- ordenens artikel 8, stk. 1, litra i)	5

Pris: 18,00 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2003/C 231/02

Protokol fra mødet tirsdag den 1. april 2003

1. Stedfortrædere	6
2. Redegørelse ved Poul Nielson, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand	6
3. Spørgetid — Kommissionen	6
4. Handel: Drøftelse om stedet i de multilaterale forhandlinger	7
5. Beretning om de økonomiske og sociale kredsers virksomhed og drøftelse	7
6. Forhandling om krigen i Irak	7
7. Spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner, jf. forretningsordenens artikel 8, stk. 1, litra i (fortsat forhandling)	7

2003/C 231/03

Protokol fra mødet onsdag den 2. april 2003

1. Stedfortrædere	9
2. Spørgsmål og emner vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af Cotonou-aftalen, jf. forretningsordenens artikel 8, stk. 1, litra ii)	9
3. Redegørelse ved Andreas Loverdos, græsk viceudenrigsminister med ansvar for udenrigshandel og udviklingssamarbejde, formand for Rådet for Den Europæiske Union	9
4. Redegørelse ved ambassadør Todd McClay på vegne af formanden for AVS-Ministerrådet	9
5. Spørgetid — Rådet	9

2003/C 231/04

Protokol fra mødet torsdag den 3. april 2003

1. Stedfortrædere	11
2. Kortfattet redegørelse om workshopperne	11
3. Afstemning om ændringerne af forretningsordenen	11
4. Erklæring om Irak	11
5. Afstemning om beslutningsforslag	11
6. Diverse sager	12
7. Tid og sted for næste møde	12

Bilag I	Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU	13
Bilag II	Deltagerliste for samlingen fra den 31. marts-3. april 2003 i Brazzaville	16
Bilag III	Vedtagne beslutninger og erklæring	19
Bilag IV	Ændringsforslag til forretningsordenen	68

I

(Meddelelser)

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING FOR PARTNERSKABSAFTAEN MELLEM PÅ DEN ENE SIDE MEDLEMMERNE AF GRUPPEN AF STATER I AFRIKA, VESTINDIEN OG STILLEHAVET OG PÅ DEN ANDEN SIDE DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER

 BRAZZAVILLE

(Republikken Congo)

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 31. MARTS 2003

(2003/C 231/01)

(Mødet åbnet kl. 14.40)

Højtideligt åbningsmøde

Talere: Hugues Ngouelondele, Brazzavilles borgmester, Hans Excellence Jean-Pierre Thystere Tchicaya, formand for nationalforsamlingen, Angelo Beda, AVS-formand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling, Glenys Kinnock, EU-formand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling og Hans Excellence Denis Sassou Nguesso, Republikken Congos præsident, som erklærede den 5. samling for åben.

(Mødet udsat kl. 16.00 og genoptaget kl. 17.00)

FORSÆDE: Angelo BEDA

*Formand***Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde**

Angelo Beda gav ordet til Kinnock, formand, som fremlagde en erklæring om krigen i Irak. Derefter holdte Forsamlingen et minuts stilhed.

1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning

Formanden meddelte, at listen over medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, som fremsendt af myndighederne i AVS-landene og formanden for Europa-Parlamentet, ville blive vedlagt protokollen som bilag.

2. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidiums sammensætning

Formanden meddelte, at han havde modtaget følgende forslag i overensstemmelse med artikel 2 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden.

AVS-medlemmer

AVS-formand:

Houngbedji (Benin)

AVS-næstformænd (1):

Congo
Cookøerne
Djibouti
Gabon
Haiti

 (1) I alfabetisk rækkefølge efter land.

Mozambique
 Namibia
 Nigeria
 Saint Lucia
 Samoa
 Senegal
 Sudan

Europæiske medlemmer

EU-formand:

Kinnock

EU-næstformænd:

Cornillet
 Junker
 Schwaiger
 Martínez Martínez
 Ferrer
 Carlotti
 Corrie
 Busk
 Brienza
 Rod
 Theorin
 Sylla

Det således sammensatte præsidium valgtes ved akklamation.

3. De stående udvalgs sammensætning

Formanden meddelte, at de stående udvalg var blevet nedsat og havde valgt følgende formandskaber:

- Udvalget om Politiske Spørgsmål
 Formænd: Sonçon Prince (Haiti) og Majj-Weggen
 Næstformænd: Martínez Martínez og Nabuka (Fiji)
- Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel
 Formænd: Howitt og Lekoba (Republikken Congo)
 Næstformænd: Khanbhai og Niangadou (Mali)
- Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø
 Formænd: Mesting (Lesotho) og Wijkman
 Næstformænd: Denys (Rwanda) og Scheele

4. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

Formanden meddelte, at AVS-landenes myndigheder havde fremsendt en liste over ikke-parlamentariske repræsentanter. Med henvisning til partnerskabsaftalens artikel 7, stk. 1, og artikel 1 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden foreslog han, at disse repræsentanter blev registreret, og at deres navne blev vedlagt protokollen.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling vedtog forslaget.

5. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bébéar (for Balfe), Berenguer Fuster (for Menéndez del Valle), Knolle (for Ferrer) og Scarbonchi (for Wurtz).

6. Modtagne dokumenter

Formanden meddelte, at der var modtaget følgende dokumenter:

- Beretning fra Arbejdsgruppen om Gennemførelse af Partnerskabsaftalen (forretningsordenen), ordfører Monnou (APP/3439).
- Beretning om den parlamentariske delegation AVS-EU's fælles studierejse til Vestindien, fremlagt af Kinnock, EU-formand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling, Moussa Dawaleh (Djibouti), AVS-næstformand i Den Blandede Parlamentariske Forsamling, Thierry Cornillet, EU-næstformand i Den Blandede Parlamentariske Forsamling (APP/3495).

Beslutningsforslag indgivet til Den Blandede Parlamentariske Forsamling af Præsidiets i henhold til artikel 18, stk. 5.

Formanden meddelte resultatet af Præsidiets henstillinger og opfordrede de medlemmer, der havde stillet forslag til beslutninger om det samme emne, om at nå til enighed om en kompromistekst.

Vestafrika

- (APP/3501) af følgende medlemmer: Schwaiger og Cornillet, for PPE-DE-Gruppen, van den Bos, for ELDR-Gruppen, Ribeiro e Castro for UEN-Gruppen.
- (APP/3502) af følgende medlemmer: Sylla og Scarbonchi, for GUE/NGL-Gruppen, Rod, Isler Béguin, Maes, Lannoye og Schörling, for VERTS/ALE-Gruppen.

- (APP/3503) af Togos repræsentant.
- (APP/3504) af følgende medlemmer: Carlotti, Karamanou og Junker for PSE-Gruppen.

Centralafrika

- (APP/3505) (De Store Søer) af følgende medlemmer: Kinnock, EU-formand og Cornillet, EU-næstformand.
- (APP/3506) (De Store Søer) af Rwandas repræsentant.
- (APP/3507) af følgende medlemmer: Sauquillo og Junker for PSE-Gruppen.

Sydlige Afrika

- (APP/3508) af repræsentanterne for det sydlige Afrika.
- (APP/3509) af følgende medlemmer: Majj-Weggen for PPE-DE-Gruppen, van den Bos for ELDR-Gruppen, Ribeiro e Castro for UEN-Gruppen.
- (APP/3510) af følgende medlemmer: Theorin, van den Berg, Kinnock og Junker for PSE-Gruppen.
- (APP/3511) af følgende medlemmer: Lannoye, Rod, Schörling, Maes, Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.
- (APP/3512) af følgende medlemmer: Miranda og Sylla for GUE/NGL-Gruppen.

Zimbabwe

- (APP/3513) af repræsentanterne for det sydlige Afrika.
- (APP/3514) af følgende medlemmer: Corrie, Gahler, Khanbhai for PPE-DE-Gruppen, Flesch, van den Bos og Dybkjær for ELDR-Gruppen, Andrews for UEN-Gruppen.
- (APP/3515) af Zimbabwes repræsentant.
- (APP/3516) af Kinnock for PSE-Gruppen.
- (APP/3517) af følgende medlemmer: Maes, Rod, Lannoye, Schörling og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.
- (APP/3518) af følgende medlemmer: Sylla og Scarbonchi for GUE/NGL-Gruppen.

Østafrika

- (APP/3519) af følgende medlemmer: Khanbhai, Gemelli for PPE-DE-Gruppen, van den Bos, Van Hecke og Dybkjær for ELDR-Gruppen.

- (APP/3520) af følgende medlemmer: Ghilardotti og Junker for PSE-Gruppen, Sylla og Miranda for GUE/NGL-Gruppen.

- (APP/3521) af Weldegiorgis (Eritrea).

- (APP/3522) af Yohannes (Etiopien).

- (APP/3523) af Beda (Sudan).

- (APP/3524) af følgende medlemmer: Isler Béguin, Lannoye, Rod, Schörling og Maes for Verts/ALE-Gruppen.

Vestindien

- (APP/3551) af følgende medlemmer: Kinnock, formand, Dawaleh (Djibouti) og Cornillet, næstformænd.

- (APP/3525) af AVS-Gruppen.

- (APP/3526) af følgende medlemmer: Khanbhai, Ayuso González og Fernández Martín for PPE-DE-Gruppen, van den Bos, Flesch og Sanders-ten Holte for ELDR-Gruppen.

- (APP/3527) af følgende medlemmer: Martínez Martínez, Fava og Junker for PSE-Gruppen, Schörling, Maes, Rod, Lannoye og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen, Miranda og Sylla for GUE/NGL-Gruppen.

Stillehavsregionen

- (APP/3528) af repræsentanterne for landene i Stillehavsregionen.

- (APP/3529) af følgende medlemmer: Wieland, Bowis, Khanbhai og Deva for PPE-DE-Gruppen, van den Bos og Sanders-ten Holte for ELDR-Gruppen.

Den Europæiske Union

- (APP/3530) af følgende medlemmer: Schörling, Maes, Lannoye, Rod og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.

Den internationale straffedomstol

- (APP/3531) af følgende medlemmer: Wieland, Gemelli og Majj-Weggen, for PPE-DE-Gruppen, Theorin, Fava, Carlotti, van den Berg og Junker, for PSE-Gruppen, van den Bos, for ELDR-Gruppen, Sylla, Miranda, for GUE/NGL-Gruppen, Rod, Maes, Lannoye, Schörling og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.

NEPAD

- (APP/3532) af følgende medlemmer: Howitt og Junker for PSE-Gruppen, Davies (Sydafrika).
- (APP/3533) af følgende medlemmer: Corrie, Majj-Wegen, Schwaiger for PPE-DE-Gruppen, van den Bos og Manders for ELDR-Gruppen, Andrews og Ribeiro e Castro for UEN-Gruppen.
- (APP/3534) af følgende medlemmer: Rod, Lannoye, Schörling, Maes og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen, Miranda for GUE/NGL-Gruppen.
- (APP/3535) af Nigers repræsentant.

Opfølgning af topmødet i Johannesburg

- (APP/3536) af følgende medlemmer: Howitt, Scheele, Gröner, Goebbels og Junker for PSE-Gruppen, van den Bos, Sanders-ten Holte og Dybkjær for ELDR-Gruppen, Davies (Sydafrika).
- (APP/3537) Yohannes (Etiopien) for AVS-Gruppen
- (APP/3538) af Nigers repræsentant.
- (APP/3539) af følgende medlemmer: Wijkman og Bowis for PPE-DE-Gruppen.
- (APP/3540) af følgende medlemmer: Miranda og Sylla for GUE/NGL-Gruppen, Lannoye, Rod, Schörling, Maes og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.
- (APP/3550) (forskning og bæredygtig udvikling) af AVS-Gruppen.

Handelsforhandlinger

- (APP/3541) af repræsentanterne for Sydafrika, Mauritius og Namibia, Schwaiger, Wijkman og Deva for PPE-DE-Gruppen, Martínez Martínez, Kinnock og Junker for PSE-Gruppen.
- (APP/3542) af følgende medlemmer: Miranda og Sylla for GUE/NGL-Gruppen, Rod, Lannoye, Maes, Schörling og Isler Béguin for Verts/ALE-Gruppen.
- (APP/3543) af følgende medlemmer: Miranda, Scarbonchi og Vinci for GUE/NGL-Gruppen, Rod, Lannoye, Maes, Isler Béguin og Schörling for Verts/ALE-Gruppen.
- (APP/3544) (kaffe) af Yohannes (Etiopien) for AVS-Gruppen.
- (APP/3545) (ris) af repræsentanterne for Surinam, Guyana og landene i Vestindien.

- (APP/3546) (sukker) af AVS-Gruppen.
- (APP/3547) (tun) af AVS-Gruppen.
- (APP/3548) (fremme af den private sektor) af AVS-Gruppen.
- (APP/3549) (racisme) af AVS-Gruppen.

7. **Godkendelse af den foreslåede dagsorden (APP/3498)**

Følgende medlemmer tog ordet til den foreslåede dagsorden: Dinyando (Namibia), Speroni, Boureïma (Niger), Scarbonchi, Corrie, Khanbhai, Rod, Prince (Haiti), Junker, Theorin, Morillon og Martínez Martínez.

Fristen for kompromisbeslutningsforslag blev fastsat til mandag den 31. marts kl. 18.00.

Fristen for ændringsforslag blev fastsat som følger:

- for kompromisbeslutningsforslag og øvrige beslutningsforslag, der skal sættes under afstemning, og som vedrører forretningsordenen (APP/3439): onsdag den 2. april kl. 10.00
- for anmodninger vedrørende afstemningsprocedurer (særskilt, hemmelig afstemning for hver gruppe af repræsentanter): torsdag den 3. april kl. 9.00, skriftligt.

Det således ændrede forslag til dagsorden godkendtes.

8. **Drøftelse om situationen i området omkring De Store Søer i Afrika**

- **Beretning af Kinnock og Cornillet om deres undersøgelses- og informationsrejse til området omkring De Store Søer i Afrika**

Formanden mindede om, at Præsidiets på dets møde den 8. og 9. september 2002 i Rarotonga (Cookøerne), i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 28 havde besluttet at sende de to formænd på en undersøgelses- og informationsrejse til området omkring De Store Søer. Han gav derefter ordet til Kinnock, som gav et resume af rejsen, der havde fundet sted fra den 28. oktober til den 1. november 2002.

Talere: Mulage (Den Demokratiske Republik Congo), Morillon, Polisi (Rwanda), van den Berg, Nguema Owono (Ækvatorialguinea), Van Hecke, Scarbonchi, Maes, Khanbhai, Sauquillo Pérez del Arco, Kiraso (Uganda), Rod, Mountaga (Mali), Dawaleh (Djibouti), Niyuhire (Burundi).

Hamburger, repræsentant for Kommissionen, tog ordet.

9. **Spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner, jf. forretningsordenens artikel 8, stk. 1, litra i)**

Ago (Côte d'Ivoire), Natchaba (Togo), Hinvi (Benin), Barry (Guinea) og Hamburger (Europa-Kommissionen).

Vestafrika

Det sydlige Afrika

Talere: Morillon, Osei-Prempeh (Ghana), Liberias repræsentant, Carlotti, Mountaga (Mali), Fofanah (Sierra Leone), Rod, Amon-

Hendes Excellence, Masalila (Botswana) tog ordet.

Formanden takkede talerne.

(Mødet hævet kl. 19.20)

Angelo BEDA og Glenys KINNOCK

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TIRSDAG DEN 1. APRIL 2003

(2003/C 231/02)

(Mødet åbnet kl. 9.15)

FORSÆDE: Glenys KINNOCK

Formand

Kinnock glædede sig over Cotonou-partnerskabsaftalens ikrafttræden på denne dag og forklarede de nye procedurer, som den medfører, alt efter om landene har ratificeret aftalen eller ej.

1. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bébéar (for Balfe), Knolle (for Ferrer) og Scarbonchi (for Wurtz).

2. Redegørelse ved Poul Nielson, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand

Nielson gjorde rede for rækkevidden af den nye aftale og for Kommissionens indsats for at begrænse fattigdommen. Kommissionen bestræber sig på at forbedre tildelingsprocedurerne i forbindelse med den 9. EUF og øge udgifterne til sundhed og uddannelse. Han håbede, at oprettelsen af udvalg i Den Blandede Parlamentariske Forsamling vil give mulighed for en mere effektiv opfølgning af den nye aftale.

3. Spørgetid — Kommissionen

Der stilledes 28 spørgsmål til Kommissionen.

Nielson besvarede nedenstående spørgsmål samt tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

Spørgsmål nr. 1 af Busk, for ELDR-Gruppen, om hungersnøden i Afrika.

Spørgsmål nr. 2 af Bullmann, for PSE-Gruppen, om fødevarerkrise i Afrika.

Spørgsmål nr. 3 af Weldegiorgis (Eritrea), om tørken i Afrika.

Spørgsmål nr. 4 af Fleisch, for ELDR-Gruppen, om finansiering fra den globale solidaritetsfond.

Spørgsmål nr. 5 af Manders, for ELDR-Gruppen, om ebola.

Spørgsmål nr. 8 af van den Bos, for ELDR-Gruppen, om kandidatlandene og Cotonou.

Spørgsmål nr. 6 af Khanbhai, om bistandsprogrammet.

Spørgsmål nr. 10 af Theorin, om integrering af kønsaspektet og ligestilling mellem mænd og kvinder i forbindelse med EU's bistand til AVS-landene.

Spørgsmål nr. 28 af Marsalila (Botswana), om ligestilling mellem kønnene.

Spørgsmål nr. 12 af Van Hecke for ELDR-Gruppen, om skovene og udviklingen.

Spørgsmål nr. 11 af Metsing (Lesotho), om den nye EU-forordning om fordeling af EU-bistanden i fire år efter underskrivelsen af det finansielle forslag.

Spørgsmål nr. 7 af Kinnock, om Den Europæiske Udviklingsfond.

Spørgsmål nr. 19 af Cookøernes repræsentant, om turisme.

Spørgsmål nr. 20 af Sauquillo Pérez Del Arco, om samarbejdet med Haiti.

Spørgsmål nr. 21 af van den Berg, om bjærgning af færgen »le Joola«.

Spørgsmål nr. 22 af følgende medlemmer: Lucas, Rod, Schörling, Lannoye, Maes og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om Lesotho.

Spørgsmål nr. 23 af følgende medlemmer: Isler Béguin, Rod, Maes, Lannoye, Schörling og Boumediene-Thiery, for Verts/ALE-Gruppen, om Mauretanien.

Spørgsmål nr. 24 af Bowis, om Tanzania.

Spørgsmål nr. 25 af Carlotti, om EU-delegationen på Cuba.

Spørgsmål nr. 9 af Davies (Sydafrika), om Kommissionens mandat i forhandlingerne om Cotonou-aftalen med AVS-landene.

Spørgsmål nr. 13 af Miranda, om handelsforhandlingerne og AVS-landenes udenlandsgæld.

Spørgsmål nr. 26 af Republikken Guyanas repræsentant, om forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler.

Spørgsmål nr. 14 af Republikken Surinams repræsentant, om konsekvenserne for de riseksporterende AVS-lande af de forslag, Kommissionen har fremsat om den fælles markedsordning for ris.

Spørgsmål nr. 16 af følgende medlemmer: Lannoye, Isler Béguin, Lucas, Rod, Maes og Schörling, for Verts/ALE-Gruppen, om kaffe.

Spørgsmål nr. 17 af Dinyando (Namibia), om det institutionelle grundlag for løsningen af handelsmæssige spørgsmål i de fremtidige forbindelser mellem EU og Botswana, Lesotho, Namibia og Swaziland (BLNS).

Spørgsmål nr. 18 af Sanders-ten Holte, for ELDR-Gruppen, om handelen med lette skydevåben.

Spørgsmål nr. 27 af Faure (Seychellerne), om præferenceadgang til markedet for dåsetun fra AVS-landene.

Spørgsmål nr. 15 af Republikken Guyanas repræsentant, om sukker.

4. **Handel: Drøftelse om stedet i de multilaterale forhandlinger**

Nielson (kommissær) og Moundele Nkolo (handelsminister i Republikken Congo) redegjorde for de multilaterale forhandlinger (Doha-runden) og forberedelserne til WTO-konferencen i Cancun (Mexico).

Talere: van den Berg, Dawaleh (Djibouti), Busk, Rod, Davies (Sydafrika), Scarbonchi, Guinness (Mauritius), Mountaga (Mali), Arouna (Niger), Sardjoe (Surinam).

Nielson og Moundele Nkolo besvarede de stillede spørgsmål.

(Mødet afbrudt kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.10)

FORSÆDE: BEDA

Mødeformand

5. **Beretning om de økonomiske og sociale kredsers virksomhed og drøftelse**

Sukhdav Sharma (formand for AVS-EU-opfølgingsgruppen) fremlagde sin beretning.

Talere: Junker, Côte d'Ivoires repræsentant, Laryea (Eurostep).

6. **Forhandling om krigen i Irak**

Talere: Morillon, Guineas repræsentant, Martínez Martínez, Callanan, Namibias repræsentant, Angolas repræsentant, van den Berg, St. Vincent og Grenadinernes repræsentant, Junker, Nigers repræsentant, Rod, Lesothos repræsentant, Theorin, Prince (Haiti), Faure (Seychellerne), Busk, Davies (Sydafrika), Schörling, Ugandas repræsentant, Sylla, Cubas repræsentant (observatør).

Sylla foreslog, at der blev indgivet et beslutningsforslag om krigen i Irak.

Følgende tog ordet til forretningsordenen: St. Vincent og Grenadinernes repræsentant, Corrie og Sylla.

Talere: Beda, mødeformand, og St. Vincent og Grenadinernes repræsentant.

Afgørelse: Syllas beslutningsforslag kunne ikke antages.

7. **Spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner, jf. forretningsordenens artikel 8, stk. 1, litra i (fortsat forhandling)**

Østafrika

Talere: Weldegiorgis (Eritrea), Khanbhai, Kenyas repræsentant, Gemelli, Yohannes (Etiopien), Van Hecke, Schörling, Ugandas repræsentant, Dawaleh (Djibouti), Sudans repræsentant og Hamburger (Europa-Kommissionen).

Vestindien

Talere: Dominicas repræsentant, Khanbhai, Jean (St. Lucia) og Martínez Martínez. Dawaleh (Djibouti), som redegjorde for Den Blandende Parlamentariske Forsamling AVS-EU's rejse til Vestindien. Prince (Haiti), St. Vincent og Grenadinernes repræsentant, Jamaicas repræsentant og Hamburger (Europa-Kommissionen).

Stillehavsregionen

Talere: Corrie, Samoas repræsentant, Fijis repræsentant, Maes og Hamburger (Europa-Kommissionen).

Den Europæiske Union

Ingen talere.

Zimbabwe

Talere: Corrie, Zimbabwes repræsentant, Junker, St. Vincent og Grenadinernes repræsentant, Theorin, Botswanas repræsentant, Callanan, Ugandas repræsentant, van den Berg.

Mozambique tog ordet til forretningsordenen og spurgte, om et medlem af oppositionen i parlamentet måtte tage ordet, idet han påpegede, at den pågældende, hvis han havde taleret, ikke

ville repræsentere Mozambiques regerings eller delegations holdninger. Maes påpegede, at der var tale om en parlamentarisk delegation, og at oppositionspolitikere burde have taleret.

Mødeformanden bemærkede, at EU-medlemmer ikke repræsenterer deres respektive stater, hvorimod AVS-medlemmer gør.

Talere: Maes, den delegerede fra Mozambiques opposition (der brød ind), og Namibias repræsentant.

Malis repræsentant og Junker tog ordet til forretningsordenen og anmodede om en klar afgørelse med hensyn til, om repræsentanten for Mozambiques opposition måtte tage ordet.

Formanden bemærkede, at Den Blandende Parlamentariske Forsamling i henhold til forretningsordenen består af lige mange EU-repræsentanter og AVS-repræsentanter. AVS-medlemmerne repræsenterer deres stater, men nogle stater sender mere end én delegeret. I henhold til artikel 15 kan intet medlem tage ordet uden mødeformandens tilladelse. Han meddelte, at Præsidiets ville træffe en formel afgørelse.

(Mødet hævet kl. 19.20)

Angelo BEDA og Glenys KINNOCK

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 2. APRIL 2003

(2003/C 231/03)

(Mødet åbnet kl. 9.17)

FORSÆDE: Glenys KINNOCK

*Formand***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bébéar (for Balfe), Garcia Margallo (for Bowis), Knolle (for Ferrer), Pomés Ruiz (for Lulling) og Scarbonchi (for Wurtz).

Formanden meddelte, at første punkt ville være dagsordenens punkt 10, efterfulgt af erklæringer fra Rådet og besvarelse af spørgsmål.

2. Spørgsmål og emner vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af Cotonou-aftalen, jf. forretningsordenens artikel 8, stk. 1, litra ii)*Den Internationale Straffedomstol*

Talere: Theorin, Fava, Fofanah (Sierra Leone), Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Congos repræsentant og van den Berg.

NEPAD

Talere: Boureïma (Niger), Ghanas repræsentant, Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Schörling, Olango (Etiopien), Mporogomyi (Tanzania), Bébéar og Hamburger (Europa-Kommissionen).

Opfølgning af Johannesburg-topmødet

Talere: Boureïma (Niger) og Hamburger (Europa-Kommissionen).

3. Redegørelse ved Andreas Loverdos, græsk viceudenrigsminister med ansvar for udenrigshandel og udviklingssamarbejde, formand for Rådet for Den Europæiske Union

Loverdos talte til forsamlingen på vegne af Rådet for Den Europæiske Union.

4. Redegørelse ved ambassadør Todd McClay på vegne af formanden for AVS-Ministerrådet

McClay talte til forsamlingen på vegne af AVS-Ministerrådet.

5. Spørgetid — Rådet

Der blev stillet tre spørgsmål til AVS-Ministerrådet.

McClay besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

Spørgsmål nr. 1 af Davies (Sydafrika), om AVS-Ministerrådets strategi i forbindelse med forhandlingerne med EU: De mindst udviklede landes holdning.

Spørgsmål nr. 2 af Lucas, Lannoye, Rod, Schörling, Maes og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om Lesotho.

Spørgsmål nr. 3 af Schörling, Lannoye, Lucas, Rod, Maes og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om Somalia.

Der blev stillet 16 spørgsmål til EU's Ministerråd.

Loverdos besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

Spørgsmål nr. 4 af Kinnock, om forbindelserne mellem EU og Afrika.

Spørgsmål nr. 6 af Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om konfliktforebyggelse.

Spørgsmål nr. 8 af Bowis, om forslag til foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel.

Spørgsmål nr. 12 af van den Berg, om Kimberley-processen.

Spørgsmål nr. 5 af Sauquillo Pérez del Arco, om EU's udvidelse og samarbejdspolitik.

Spørgsmål nr. 9 af Miranda, om handelsforhandlinger og AVS-udlandsgæld.

Spørgsmål nr. 13 af Khanbhai, om investeringer i den økonomiske udvikling af landdistrikter.

Spørgsmål nr. 7 af van den Bos, for ELDR-Gruppen, om bekæmpelse af terrorisme.

Spørgsmål nr. 14 af Carlotti, om den politiske situation i Ækvatorialguinea.

Spørgsmål nr. 15 af Van Hecke for ELDR-Gruppen, om det østlige Congo.

Spørgsmål nr. 16 af Maes, Rod, Lannoye, Schörling, Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om Den Demokratiske Republik Congo.

Spørgsmål nr. 17 af Rod, Maes, Lannoye, Lucas, Schörling og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om olieledningen mellem Tchad og Cameroun.

Spørgsmål nr. 18 af Schörling, Maes, Isler Béguin, Lannoye, Rod og Lucas, for Verts/ALE-Gruppen, om Sudan — olie og konflikt.

Spørgsmål nr. 19 af Weldegiorgis (Eritrea), om grænsedemarkering mellem Eritrea og Etiopien.

Spørgsmål nr. 10 af Yohannes (Etiopien), om kulturarv.

Spørgsmål nr. 20 af Angel Martínez Martínez, om Cubas tiltrædelse af Cotonou-aftalen.

(Mødet hævet kl. 12.10)

Angelo BEDA og Glenys KINNOCK

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 3. APRIL 2003

(2003/C 231/04)

(Mødet åbnet kl. 9.30)

FORSÆDE: Glenys KINNOCK

*Formand***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om stedfortræderne: Bébéar (for Balfé), Margallo (for Bowis), Knolle (for Ferrer), Pomés Ruiz (for Lulling) og Scarbonchi (for Wurtz).

APP/3561/KOMP. om det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD): vedtoges.

APP/3563/KOMP. om topmødet i Johannesburg: vedtoges med to ændringsforslag.

2. Kortfattet redegørelse om workshopperne

De to ordførere for workshopperne, som fandt sted onsdag eftermiddag, redegjorde for arbejdet og de bidrag, der var ydet.

APP/3562/KOMP. om opfølgningen på topmødet i Johannesburg: vedtoges.

Khanbhai tog ordet vedrørende workshoppen om de økonomiske og økologiske problemer i Congo-flodområdet og oberst Morillon tog ordet vedrørende workshoppen for fred, forebyggelse og løsning af konflikter.

APP/3564/KOMP. om WTO's Doha-forhandlingsrunde: vedtoges med tre ændringsforslag.

APP/3565/KOMP. om WTO-forhandlingerne om sundhedsspørgsmål: vedtoges med et ændringsforslag.

3. Afstemning om ændringerne af forretningsordenen

Rod spurgte, om »d'Hondt-systemet« skulle fortolkes strengt. Khanbhai bekræftede, på vegne af Corrie, at der ville blive anvendt en bred fortolkning, der ville gøre det muligt for hver gruppe at give udtryk for sine synspunkter i starten af spørgetiden i overensstemmelse med »d'Hondt-systemets« bestemmelser.

APP/3566/KOMP. om krisen på det internationale kaffemarked: vedtoges med fem ændringsforslag og to tekniske ændringsforslag, som blev stillet mundtligt af Van Hecke.

APP/3545 om ris: vedtoges.

APP/3546 om sukker: vedtoges med et ændringsforslag.

Kinnock redegjorde for afstemningsproceduren.

APP/3547 om tun: vedtoges.

Ændringerne som helhed blev vedtaget enstemmigt ved særskilt afstemning i begge grupper af repræsentanter.

APP/3548 om fremme af den private sektor inden for rammerne af Cotonou-aftalen: vedtoges.

Straker (Saint Vincent og Grenadinerne) tog ordet.

APP/3549/KOMP. om racisme, racediskrimination, fremmedhad og intolerance: vedtoges med et ændringsforslag.

4. Erklæring om Irak

Erklæringen vedtoges ved akklamation.

APP/3552/KOMP. om situationen i Vestafrika: vedtoges med ti ændringsforslag.

5. Afstemning om beslutningsforslag

APP/3560/KOMP. om Den Internationale Straffedomstol (ICC): vedtoges.

APP/3553/KOMP. om situationen i Centralafrika: vedtoges med fjorten ændringsforslag.

APP/3554/KOMP. om situationen i Det sydlige Afrika: vedtoges med tolv ændringsforslag.

APP/3557/KOMP. om situationen i Østafrika: vedtoges.

APP/3558/KOMP. om situationen i Vestindien: vedtoges med fem ændringsforslag.

APP/3559/KOMP. om situationen i Stillehavsregionen: vedtoges.

APP/3567/COMP om situationen i Den Europæiske Union: vedtoges.

Mødet blev afbrudt for at give formændene mulighed for at aflytte registreringen af afstemningerne, idet resultatet af afstemningen om ændringsforslag 8 til beslutning APP/3558/KOMP. blev anfægtet.

Talere: Khanbhai, Miranda, Davies (Sydafrika), Carlotti, Pomés Ruiz, Cornillet, García Margallo, Sauquillo Pérez del Arco, Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Sylla, Martínez Martínez, Fava og Knolle.

Formændene meddelte sammen, at ændringsforslag 8 til beslutning APP/3558/KOMP. var blevet behørigt vedtaget og resultatet meddelt korrekt.

Det var ikke muligt at foretage en omafstemning, men på baggrund af nogle medlemmers tilsyneladende forvirring på afstemningstidspunkt blev det besluttet i protokollen at anføre, at nogle medlemmer havde erklæret, at de ville stemme imod ændringsforslag 8, men at de ikke havde gjort det.

Der blev ikke vedtaget nogen beslutning om Zimbabwe.

Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Matongo (Zambia), Mangwana (Zimbabwe), Davies (Sydafrika) og Theorin afgav stemmeforklaring vedrørende Zimbabwe.

Kinnock konkluderede, at der på næste møde ville kunne vedtages en beslutning om Zimbabwe på baggrund af et besøg, som de to formænd skulle aflægge i Zimbabwe, og som landets

myndigheder var blevet anmodet om at godkende, og som Zimbabwes repræsentanter kunne støtte, samt på baggrund af de forslag til fredelige løsninger, som ville kunne fremsættes i en betænkning fra Udvalget om Politiske Spørgsmål.

Jean (Saint Lucia) anmodede om, at repræsentanten fra Cuba (observatør) fik ordet. Repræsentanten tog ordet.

En repræsentant for den demokratiske bevægelse i Zimbabwe tog ordet vedrørende krænkelserne af menneskerettighederne og især vedrørende forfølgelsen af medlemmer af oppositionspartierne.

De Sousa (Angola) og Junker tog ordet vedrørende taleret til andre medlemmer af en delegation fra et AVS-land end lederen af delegationen.

FORSÆDE: Angelo BEDA

Formand

6. Diverse sager

Beda lykønskede Dawaleh (Djibouti), som var blevet udnævnt til AVS-næstformand med ansvar for finansielle spørgsmål, og takkede sine AVS-kolleger for at have overdraget ham formandskabet, indtil Houngbedji vender tilbage.

7. Tid og sted for næste møde

Næste samling skal afholdes i Rom (Italien).

Boukoulou (Congo) takkede forsamlingen for at have afholdt samlingen i Republikken Congo og undskyldte for de problemer, der havde været. Kinnock og Beda takkede de congolesiske myndigheder, sekretærerne, tolkene, Kommissionen og Rådet.

(Mødet hævet kl. 12.45)

Angelo BEDA og Glenys KINNOCK

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

BILAG I

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER MEDLEMMERNE AF DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE
FORSAMLING AVS-EU

AVS-repræsentanter

HOUNGBEDJI (BENIN), formand
 CONGO, næstformand
 COOKØERNE, næstformand
 DJIBOUTI, næstformand
 GABON, næstformand
 HAITI, næstformand
 MOZAMBIQUE, næstformand
 NAMIBIA, næstformand
 NIGERIA, næstformand
 SAINT LUCIA, næstformand
 SAMOA, næstformand
 SENEGAL, næstformand
 SUDAN, næstformand

ANGOLA
 ANTIGUA OG BARBUDA
 BAHAMAS
 BARBADOS
 BELIZE
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 CAMEROUN
 COMORERNE
 CÔTE D'IVOIRE
 DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
 DEN DEM. REPUBLIK CONGO
 DOMINICA
 DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
 ERITREA
 ETIOPIEN
 FIJI
 GAMBIA
 GHANA
 GRENADA
 GUINEA
 GUINEA-BISSAU
 GUYANA
 JAMAICA
 KAP VERDE
 KENYA
 KIRIBATI
 LESOTHO
 LIBERIA
 MADAGASKAR
 MALAWI
 MALI
 MARSHALLØERNE (REPUBLIKKEN)
 MAURETANIEN
 MAURITIUS
 MIKRONESIENS FORENEDE STATER
 NAURU (REPUBLIKKEN)
 NIGER
 NIUE
 PALAU
 PAPUA NY GUINEA
 RWANDA
 SAINT KITTS OG NEVIS
 SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
 SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
 SEYCHELLERNE

EP-repræsentanter

KINNOCK, formand
 CORNILLET, næstformand
 JUNKER, næstformand
 SCHWAIGER, næstformand
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ, næstformand
 FERRER, næstformand
 CARLOTTI, næstformand
 CORRIE, næstformand
 BUSK, næstformand
 BRIENZA, næstformand
 ROD, næstformand
 THEORIN, næstformand
 SYLLA, næstformand

ANDREWS
 AVEROFF
 AYUSO GONZALEZ
 BALFE
 BEREND
 van den BERG
 van den BOS
 BOWIS
 BULLMANN
 CALLANAN
 COUTEAUX
 CUNHA
 DESIR
 DYBKJÆR
 FAVA
 FERNANDEZ MARTIN
 FLESCHE
 FOSTER
 FRUTEAU
 GEMELLI
 GHILDOTTI
 GLASE
 GOEBBELS
 HAUG
 HOWITT
 ISLER BEGUIN
 KARAMANOU
 KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 LANNOYE
 LUCAS
 LULLING
 McCARTHY
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MANDERS
 MENDILUCE PEREIRO
 MENENDEZ del VALLE
 MIRANDA
 MORILLON
 MUSOTTO
 PANNELLA
 RACK
 RIBEIRO E CASTRO
 ROD
 SANDBÆK
 SANDERS-TEN HOLTE

SIERRA LEONE
SALOMONØERNE
SOMALIA
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA
TCHAD
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZAMBIA
ZIMBABWE
ÆKVATORIALGUINEA

SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
SCHEELE
SCHNELLHARDT
SCHÖRLING
SJÖSTEDT
SOUCHET
SPERONI
SUDRE
TORRES MARQUES
VAIRINHOS
VALENCIANO
VAN HECKE
VIDAL-QUADRAS ROCA
VINCI
WIELAND
WIJKMAN
WURTZ
ZIMMERLING

UDVALGET OM POLITISKE SPØRSMÅL

AVS-medlemmer

ANGOLA
BAHAMAS
BENIN
BURUNDI
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
COOKØERNE
DJIBOUTI
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
DOMINIQUE
FIJI
GUINEA
HAITI
LIBERIA
MAURETANIEN
NAMIBIA
NIGERIA
NIUE
PAPUA NY GUINEA
SAINT LUCIA
SUDAN
TOGO
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
ZIMBABWE
ÆKVATORIALGUINEA

EU-medlemmer

BRIENZA
CALLANAN
CARLOTTI
DYBKJÆR
FAVA
FERNANDEZ MARTIN
GEMELLI
JUNKER
KARAMANOU
MAES
MAIJ-WEGGEN
MARTINEZ MARTINEZ
MORILLON
MUSOTTO
RIBEIRO E CASTRO
RACK
ROD
SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
SYLLA
THEORIN
VAN DEN BERG
VAN DEN BOS
VAN HECKE
VIDAL-QUADRAS ROCA
VINCI
WIELAND

UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

AVS-medlemmer

BARBADOS
BOTSWANA
CAMEROUN
CONGO (REPUBLIKKEN)
CONGO (DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK)
CÔTE D'IVOIRE
ERITREA
ETIOPIEN
GABON
GHANA
JAMAICA
KENYA
MALI

EU-medlemmer

AVEROFF
BULLMANN
CORNILLET
CORRIE
COUTEAUX
CUNHA
DESIR
FLESCHE
FOSTER
FRUTEAU
GHILARDOTTI
GOEBBELS
HOWITT

MAURITIUS
MIKRONESIENS FORENEDE STATER
PALAU
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA
TONGA
ZAMBIA

KHANBHAI
KINNOCK
LANNOYE
LUCAS
LULLING
MANDERS
MIRANDA
SANDBÆK
SCHWAIGER
SOUCHET
SUDRE
TORRES MARQUES
ZIMMERLING

UDVALGET OM SOCIALE ANLIGGENDER OG MILJØ

AVS-MEDLEMMER

ANTIGUA OG BARBUDA
BELIZE
BURKINA FASO
COMORERNE
GAMBIA
GRENADA
GUINEA-BISSAU
GUYANA
KAP VERDE
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASKAR
MALAWI
MARSHALLØERNE (REPUBLIKKEN)
MOZAMBIQUE
NAURU
NIGER
RWANDA
SAINT KITTS OG NEVIS
SALOMONØERNE
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SEYCHELLERNE
SOMALIA
TCHAD
VANUATU

EU-medlemmer

ANDREWS
AYUSO GONZALEZ
BALFE
BEREND
BOWIS
BUSK
FERRER
GLASE
HAUG
ISLER BEGUIN
KEPPELHOFF-WIECHERT
MCCARTHY
MENDILUCE PEREIRO
MENENDEZ DEL VALLE
PANNELLA
SANDERS-TEN HOLTE
SCHEELE
SCHNELLHARDT
SCHÖRLING
SJÖSTEDT
SPERONI
VAIRINHOS
VALENCIANO MARTINEZ-OROZCO
WIJKMAN
WURTZ

BILAG II

DELTAGERLISTE FOR SAMLINGEN FRA DEN 31. MARTS-3. APRIL 2003 I BRAZZAVILLE

BEDA (Sudan), formand	KINNOCK, formand
DE SOUSA (Angola)	BEBEAR, (for BALFE)
NGUEMA OWONO (Ækvatorialguinea)	BERENGUER FUSTER (for MENENDEZ DEL VALLE) ⁽¹⁾
OLANGO (Etiopien)	van den BERG
HINVI (Benin) (*)	BUSK, næstformand
MASALILA (Botswana)	CALLANAN
YE (Burkina Faso)	CARLOTTI, næstformand
NAHIMANA (Burundi)	CORNILLET, næstformand
McCLAY (Cookøerne) (*)	CORRIE, næstformand
AMON AGO (Côte d'Ivoire)	FAVA
THOMAS (Dominica)	GARCIA MARGALLO, (for BOWIS) ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAWALEH (Djibouti)	GEMELLI
WELDEGIORGIS (Eritrea)	JUNKER, næstformand
NABUKA (Fiji)	KHANBHAI
OBIANG NDONG (Gabon)	KNOLLE (for FERRER)
OSEI-PREMPEH (Ghana)	MAES
BARRY (Guinea)	MAIJ-WEGGEN ⁽¹⁾
RAMOTAR (Guyana)	MARTINEZ MARTINEZ, næstformand
PRINCE (Haiti)	MIRANDA
HAY WEBSTER (Jamaica)	MORILLON
NSEKE (Cameroun)	POMES RUIZ (for LULLING) ⁽²⁾ ⁽³⁾
KAMOTHO (Kenya)	ROD
BOUNKOULOU (Congo)	SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
KINKELA (Den Demokratiske Republik Congo)	SCARBONCHI (for WURTZ)
METSING (Lesotho)	SCHEELE
WILLIAMS (Liberia)	SCHÖRLING
BETKOU (Madagascar)	SPERONI ⁽¹⁾
MAKAWANGWALA (Malawi)	SYLLA, næstformand
MOUNTAGA TALL (Mali)	THEORIN, næstformand
SITHOLE (Mozambique)	VAN HECKE
GUELAYE (Mauretanien)	
GUNNESS (Mauritius)	
DNYANDO (Namibia)	
AROUNA (Niger)	
OTHMAN (Nigeria) (*)	
TAUFITU (Niue)	
MARO (Papua Ny Guinea) (*)	
POLISI (Rwanda)	
MATONGO (Zambia)	
FAYE (Senegal)	
FAURE (Seychellerne)	
FOFANA (Sierra Leone)	
MANGWANA (Zimbabwe)	
JEAN (Saint Lucia) (*)	
STRAKER (Saint Vincent og Grenadierne)	
DAVIES (Sydafrika)	
BADRI (Sudan)	
SARDJOE (Surinam)	
NDZIMANDZE (Swaziland)	
MPOROGOMYI (Tanzania)	
NATCHABA (Togo)	
KIRASO (Uganda)	

Observatører:

Cuba: BARREDO, CASTRO

⁽¹⁾ Til stede den 31.3.2003.

⁽²⁾ Til stede den 2.4.2003.

⁽³⁾ Til stede den 3.4.2003.

(*) Lande repræsenteret af ikke-parlamentarikere.

Endvidere deltog i mødet:**ANGOLA**

ASSUNÇÃO DO ROSARIO
BARRADAS
SAMY
MUACHICUNGO
CADETE

ÆKVATORIALGUINEA

NKA OBIANG
MOKONG ONGUENE

BOTSWANA

MOLOSI
SINOMBI

BURKINA FASO

HIE
TAPSOBA
KERE

BURUNDI

KABURA
NDORICIMPA
NYABENDA
NIYUHIRE

**CONGO (DEN DEMOKRATISKE
REPUBLIC)**

MULAGE
SELEMANI

CÔTE-D'IVOIRE

MOLLE MOLLE
DIOMANDE
BLEU VOVA

ERITREA

KASSA TEKLE

ETIOPIEN

ABERA
BIRASSA
AIKA
BARUD
BRIYE

GABON

MAKONGO
OTSAGAMBARI
POSSO
MOUKALA

GHANA

AWIAGA
KOBINA WUDU

GUINEA

BARRY
KEITA
ARIBOT

HAITI

CLONES
DESIR
BELL
GILVERT
AXENE

CAMEROUN

NGOUNGOURÉ

KENYA

LESRIMA

CONGO

OPIMBAT
LEKOBA
BISSILA
OBIA
DIMI
TSHIKA
MUDOY

LESOTHO

MATLANYANE
MOKETE

LIBERIA

TOWNSEND
GARLAWOLU

MALAWI

KHANYIZIRA

MALI

AMBARKAUANE
NIANGADOU
SARAU
KEITA

MAURITANIE

OULD BELLAL

MAURICE

KOODORUTH

MOZAMBIQUE

ALONI
DUMA BANZE
O DA SILVA
USSENE
BANZE

NAMIBIA

CHATA
NGAVIRUE
PHILLEMONT
KEEJA

NIGER

ABDOURHAMANE
BOUREIMA
BALARABE
ISSOUFOU

NIGERIA

BOSAH
ROTIMI-AMOS
DUCHI

NIUE

McCLAY

RWANDA

GATERA
MUREKATETE
HABIMANA

SUDAN

RAOUF

SURINAM

KRUISLAND
TILAKDHARIE
BLEAU

SYDAFRIKA

TSHEOLE
SONO
PELLE
POTELWA

SWAZILAND

S. DLAMINI
ZEEMAN

TOGO

KLUTSE
ATI-ATCHA
MUMBAMBI-ILOUJJE
OHARA KORGA

UGANDA

KAMUNTU
SSEBAGALA
KAGORO

ZAMBIA

SINGINE
CHINYAMA
SEFUKE
LUWITA

ZIMBABWE

MZILA-NDLOW
KURUNERI
RUKOBO
PUNUNGWE
NYAKOTYO

AVS-EU-MINISTERRÅDET

LOVERDOS, Formand for Rådet for Den Europæiske Union

EUROPA-KOMMISSIONEN

NIELSON, kommissær med ansvar for udvikling og humanitær bistand

ØKONOMISKE OG SOCIALE KREDSE

WELLS (Afdelingen for Eksterne Forbindelser)

SHARMA (Formand for Opfølgingsudvalget AVS-EU)

PEZZINI, ANTHONY (Medlemmer af Opfølgingsudvalget AVS-EU)

AU (Den Afrikanske Union)

TOKO Generalsekretær

AVS-SEKRETARIAT

GOULONGANA Generalsekretær

EU-SEKRETARIAT

NICKEL Generalsekretær

BILAG III

VEDTAGNE BESLUTNINGER OG ERKLÆRING

	<i>Side</i>
— om Den Internationale Straffedomstol (ICC) (AVS-EU 3560/03/ændel.)	20
— om det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) (AVS-EU 3561/03/ændel.)	22
— om Johannesburg-topmødet (AVS-EU 3563/03/ændel.)	24
— om opfølgningen af Johannesburg-topmødet (AVS-EU 3562/03/ændel.)	26
— om forskning og bæredygtig udvikling (AVS-EU 3550/03/ændel.)	27
— om WTO's Doha-forhandlingsrunde (AVS-EU 3564/03/ændel.)	29
— om WTO-forhandlingerne om sundhedsspørgsmål (AVS-EU 3565/03/ændel.)	31
— om krisen på det internationale kaffemarked (AVS-EU 3566/03/ændel.)	33
— om ris (AVS-EU 3545/03/ændel.)	36
— om sukker (AVS-EU 3546/03/ændel.)	37
— om tun (AVS-EU 3547/03/ændel.)	39
— om fremme af den private sektor inden for rammerne af Cotonou-partnerskabsaftalen (AVS-EU 3548/03/ændel.)	41
— om racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance (AVS-EU 3549/03/ændel.)	44
— om situationen i Vestafrika (AVS-EU/3552/03/ændel.)	46
— om situationen i Centralafrika (AVS-EU/3553/03/ændel.)	49
— om situationen i det sydlige Afrika (AVS-EU/3554/03/ændel.)	53
— om situationen i Østafrika (AVS-EU/3557/03/ændel.)	57
— om situationen i Vestindien (AVS-EU/3558/03/ændel.)	59
— om situationen i Stillehavsregionen (AVS-EU/3559/03/ændel.)	64
— om situationen i Den Europæiske Union (AVS-EU/3567/03/ændel.)	66
Den Blandede Parlamentariske Forsamling vedtog desuden en erklæring om krigen i Irak	67

BESLUTNING ⁽¹⁾**om Den Internationale Straffedomstol (ICC)**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til Europa-Parlamentets tidligere beslutninger om Den Internationale Straffedomstol (19. november 1998 og 18. januar 2001 samt 28. februar, 26. september og 24. oktober 2002) og til det amerikanske lovforslag om beskyttelse af personer i De Forenede Staters tjeneste (4. juli 2002),
 - der henviser til Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og særligt statutens artikel 16, 86 og 98,
 - der henviser til Rådets formandskabs erklæring af 1. juli 2002 på vegne af EU om Den Internationale Straffedomstol og til Rådets konklusioner om Den Internationale Straffedomstol og dets vejledende principper, der blev vedtaget den 30. september 2002,
 - der henviser til den første forsamling mellem stater, der har undertegnet ICC-statutten den 9. september 2002,
 - der henviser til, at 18 dommere ved Den Internationale Straffedomstol blev taget i ed den 11. marts 2003,
- A. der henviser til, at Rom-statutten i væsentlig grad bidrager til gennemførelsen af international ret og retfærdighed, og at den er et værdifuldt værktøj i bekæmpelsen af straffrihed i forbindelse med de mest alvorlige internationale forbrydelser,
- B. der henviser til, at det bør forhindres, at lande, især EU- eller AVS-medlemsstater, giver efter for det verdensomspændende politiske pres, som den amerikanske regering for øjeblikket lægger på Rom-statutten deltagende stater og signatarstater samt på de stater, der ikke har undertegnet den, for at overtale dem til at indgå bilaterale immunitetsaftaler i et forsøg på, gennem misbrug af artikel 98, at forhindre, at amerikanske regeringsembedsmænd, medarbejdere, militærpersoner eller statsborgere udleveres til Den Internationale Straffedomstol,
- C. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol blev en realitet den 1. juli 2002 med 60 staters ratificering af Rom-statutten, ud af 124 signatarstater,
1. er dybt engageret i at forsvare Rom-statutten fulde integritet med henblik på at sikre, at Den Internationale Straffedomstol fungerer effektivt;
 2. understreger, at ingen immunitetsaftale på noget tidspunkt må give nogen person, der står anklaget for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller folkedrab, mulighed for at opnå straffrihed;
 3. beklager Rådets konklusion, der giver mulighed for, at et land indgår en sådan aftale med USA, også selv om aftalen er omfattet af visse betingelser;
 4. anerkender, at de af USA foreslåede aftaler er i modstrid med Rom-statutten og EU-medlemsstaternes traktatforpligtelser;
 5. opfordrer indtrængende Rådet til at bestræbe sig på at indlede en åbenhjertig dialog med den amerikanske regering og Kongres med henblik på at stoppe presset på og truslen om sanktioner mod de lande, der har ratificeret Rom-statutten, samt at udvirke, at den amerikanske regering indtager en samarbejdsvillig holdning over for Den Internationale Straffedomstol;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

6. er overbevist om, at Den Internationale Straffedomstols deltagende stater og signatarstater i overensstemmelse med international ret er forpligtet til ikke at bringe Rom-statuttens formål i fare, i henhold til hvis præambel »det individuelle ansvar for de groveste forbrydelser, der vækker det internationale samfunds bekymring, skal gøres gældende«, og at staterne i henhold til artikel 86 i Rom-statutten er forpligtet til fuldt ud at samarbejde med Den Internationale Straffedomstol, hvilket forhindrer dem i at indgå immunitetsaftaler, der giver visse borgere mulighed for at unddrage sig staternes eller Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion, hvorved Straffedomstolens fulde effektivitet undergraves, og dens rolle som et supplement til staternes jurisdiktion og som byggesten i den kollektive, globale sikkerhed, sættes over styr;
 7. understreger, at Rom-statutten blev ratificeret af alle EU-medlemsstater og af mange AVS-stater, og at den er en væsentlig del af den demokratiske model og de værdier, som det internationale samfund bør have til fælles;
 8. forventer, at regeringerne og parlamenterne i EU og AVS afstår fra at vedtage aftaler, der undergraver en effektiv gennemførelse af Rom-statutten; vurderer derfor, at ratificering af en sådan aftale er i modstrid med medlemskab af eller samarbejde med EU eller Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;
 9. opfordrer med henvisning til Rom-statuttens artikel 98 parlamenterne i de lande, der har undertegnet aftaler med USA, til ikke at ratificere disse aftaler;
 10. opfordrer alle signatarstater til at ratificere statutten;
 11. opfordrer EU og AVS til fuldt ud at slutte op om Den Internationale Straffedomstol og give den mulighed for at bevare sin uafhængighed, upartiskhed og integritet;
 12. opfordrer regeringer og nationale parlamenter i de lande, der i kraft af forskellige aftaler er tilknyttet EU eller AVS, til øjeblikkeligt at undertegne og ratificere traktaten om Den Internationale Straffedomstol;
 13. opfordrer indtrængende AVS-stater og EU-medlemsstater, kandidatlande og alle andre lande, der i kraft af forskellige aftaler er tilknyttet EU, til at gennemføre en analyse af de juridiske konsekvenser af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1422 og kræver, at der iværksættes effektive tiltag for at få resolutionen fornyet i juli 2003;
 14. minder medlemsstaterne om deres forpligtelser med hensyn til forbuddet mod dødsstraf og kræver, at både medlemsstaterne og AVS-staterne gennemfører en dybdegående analyse af de juridiske konsekvenser af artikel 98 på dette område;
 15. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD)**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD), som blev vedtaget i Abuja i oktober 2001,
 - der henviser til det afrikanske civilsamfunds erklæring om NEPAD fra juli 2002,
 - der henviser til erklæringen om udfordringerne i forbindelse med udvikling, der blev vedtaget i Accra på en fælles konference arrangeret af Rådet for Udvikling og Samfundsforskning i Afrika (CODESRIA) og Third World Network-Africa (april 2002),
 - der henviser til det afrikanske sociale forums erklæring fra januar 2002,
- A. der glæder sig over princippet om, at regeringerne i Afrika selv skal fastlægge deres udviklingsvej,
- B. der minder om Afrikas tidligere bestræbelser på at fastlægge en udviklingsstrategi — såsom Lagos-handlingsplanen (1980), Abuja-traktaten (1991), de alternative afrikanske rammer for strukturaljusteringsprogrammer (1989) og det afrikanske charter om befolkningens deltagelse i udviklingen (1990) — med det formål at tage fat på kontinentets udviklingsmæssige udfordringer,
- C. der henviser til, at NEPAD's primære formål er at iværksætte tiltag på følgende områder: fred, sikkerhed og politisk forvaltning; økonomisk forvaltning; subregionale og regionale strategier i forbindelse med udvikling; foranstaltninger til udfyldning af den infrastrukturelle kløft; effektiv udnyttelse af menneskelige ressourcer og spørgsmål vedrørende naturlige, miljømæssige og kulturelle ressourcer samt videnskab, teknologi og sluttelig kapital,
- D. der henviser til, at NEPAD er udviklet af afrikanere for Afrika, og at partnerskabets generelle vision for kontinentets udvikling er at skabe en ny æra med fred, sikkerhed, stabilitet, økonomisk vækst og velstand, idet det erkendes, at Afrika selv har det overordnede ansvar for udviklingen,
- E. der henviser til, at NEPAD møder kritik fra forskellige aktører og intellektuelle i det afrikanske civilsamfund,
- F. der henviser til, at det underliggende problem i Afrika er gælden, der skal ses i en bredere sammenhæng i form af en voksende global gæld, som påvirker både rige og fattige lande; der henviser til, at NEPAD ikke er tilstrækkeligt effektiv, idet mange afrikanske lande stadig er tynget af en uholdbar gæld,
- G. der henviser til, at afrikanske ledere for at realisere disse mål i fællesskab skal påtage sig en række ansvarsområder i overensstemmelse med NEPAD-handlingsplanen, der blev vedtaget i Abuja i oktober 2001, og i særdeleshed:
- i) konsolidere mekanismerne vedrørende forebyggelse, styring og løsning af konflikter på regionalt og kontinentalt plan samt fremme brugen af disse mekanismer til genoprettelse og opretholdelse af freden,
 - ii) fremme og respektere demokratiet og menneskerettighederne i deres eget land og deres egne regioner ved at fastlægge normer for ansvar, transparens, god regeringsførelse og direkte demokrati på lokalt og nationalt plan,
- H. der henviser til, at fjernelse af en række strukturelle hindringer i landbrugssektoren, ikke må medføre dumping af priserne på subsidierede produkter på det afrikanske marked,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- I. der henviser til, at aktører i civilsamfundet, organiserede erhvervssektorer og nationale parlamenter ikke blev behørigt hørt i forbindelse med udformningen af Afrikas udviklingsstrategi,
- J. der henviser til, at det i AVS-EU Cotonou-partnerskabsaftalen erkendes, at civilsamfundets deltagelse i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af udviklingsstrategier og -programmer er vigtig,
- K. der henviser til, at NEPAD's forum for afrikanske parlamentsmedlemmer, som blev afholdt i Cotonou den 8. og 9. november 2002, i henhold til beslutning AVS-EU 3395/02, der blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling på dens 4. samling i Cape Town, skal forsyne medlemmerne med oplysninger og er ansvarlig for drøftelser og samordning, for så vidt angår de aktuelle bestræbelser på at nå NEPAD's mål,
 1. går stærkt ind for, at det internationale samfund skal iværksætte konkrete tiltag til fremme af varig fred og bæredygtig udvikling i Afrika, og at der øjeblikkeligt skal træffes foranstaltninger til løsning af konflikter gennem fælles diplomatiske foranstaltninger;
 2. bemærker, at kritikken af NEPAD sætter spørgsmålstegn ved forsvarligheden af den økonomiske politik, visionen for kontinentets udvikling og midlerne til opfyldelse af partnerskabets mål;
 3. opfordrer EU til at støtte Den Blandede Parlamentariske Forsamlings og i særdeleshed de afrikanske parlamentsmedlemmers bestræbelser på at sikre demokratisk kontrol med NEPAD-programmer;
 4. opfordrer NEPAD og Den Afrikanske Unions organer til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå overlappning, for så vidt angår brugen af ressourcer i forbindelse med opfyldelse af NEPAD's og Den Afrikanske Unions målsætninger;
 5. mener, at NEPAD's legitimitet skal baseres på den afrikanske befolknings godkendelse og opfordrer derfor til en åben og demokratisk debat om NEPAD's udviklingsstrategi, herunder borgernes demokratiske ret til at deltage i beslutningsprocessen;
 6. støtter i den forbindelse de forskellige anmodninger fra det afrikanske civilsamfund om at omformulere NEPAD, således at der tages hensyn til befolkningens basale behov;
 7. støtter kravet fra civilsamfundsorganisationer om en bæredygtig og retfærdig udviklingsstrategi, der baner vejen for opnåelse af retten til mad, sundhed, uddannelse, ligestilling mellem kønnene, bolig osv. for alle afrikanere;
 8. lægger stor vægt på gennemførelse af og demokratisk parlamentarisk kontrol med den afrikanske »peer review«-mekanisme som et middel til at opfylde NEPAD's grundlæggende principper og målsætninger ved at tilvejebringe rammer for overvågning og udvikling af bedre politikker, standarder og metoder; opfordrer indtrængende de afrikanske landes parlamenter til at garantere, at »peer review«-proceduren udføres på demokratisk vis;
 9. opfordrer indtrængende de enkelte lande til at iværksætte foranstaltninger på grundlag af resultaterne af disse »peer reviews«, der forudses iværksat i starten af 2003, og hvis ressourcer primært skal komme fra Afrika;
 10. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, formanden for Den Afrikanske Union og NEPAD-sekretariatet.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om Johannesburg-topmødet**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-den 3. april 2003,
 - der henviser til udfaldet af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg fra den 26. august til den 4. september 2002 og særligt den vedtagne gennemførelsesplan,
 - der henviser til bestemmelserne i Cotonou-aftalen vedrørende udviklingen i partnerlandene i almindelighed og i de mindst udviklede lande, indlandsstaterne og østaterne i særdeleshed,
 - A. der henviser til, at udfaldet af Johannesburg-topmødet, selv om rækkevidden er relativt begrænset, nu skal overvåges og gennemføres nøje; der henviser til, at der nu skal sigtes på nye og mere vidtrækkende aftaler i andre fora,
 - B. der henviser til, at formålet med verdenstopmødet var på verdensplan at give ny drivkraft til håndteringen af de udfordringer i forbindelse med bæredygtig udvikling, som både industrilande og udviklingslande står overfor, navnlig ved at bekræfte gamle målsætninger og fastlægge nye, sætte nye mål og fastlægge nye tidsplaner, fremme indgåelse af nye partnerskabsaftaler og indføre passende overvågnings- og gennemførelsesmekanismer,
 - C. der henviser til, at den største hindring for udvikling af fælles tiltag for bæredygtig udvikling i EU og i udviklingslandene var spørgsmålet om landbrugsstøtte, der af mange G-77-lande blev set som en trussel mod væksten i landbrugssektoren,
 - D. der henviser til, at man på verdensmiljøtopmødet i 1992 i Rio fastsatte nye, ambitiøse mål for bæredygtig udvikling, og at man skabte et nyt internationalt retsgrundlag på områder såsom klimaændringer og biologisk mangfoldighed,
 - E. der henviser til, at de mål, der blev fastsat i Rio, ikke er blevet gennemført til fulde, og at situationen i udviklingslandene er blevet forværret i løbet af de seneste ti år i form af en massiv udlandsgæld og fortsat ulige handelsbetingelser, der ikke kun udgør en hindring for gennemførelsen af bæredygtig udvikling men også bidrager til fattigdom for flertallet af befolkningen i udviklingslandene,
 - F. der henviser til, at det er nødvendigt at tage et kollektivt ansvar for at styrke de indbyrdes afhængige og indbyrdes forstærkende faktorer i forbindelse med bæredygtig udvikling — økonomisk vækst, social inddragelse og miljøbeskyttelse — på lokalt, nationalt, regionalt og globalt plan,
 - G. der henviser til, at sådanne forhandlinger i fremtiden bør være præget af en større parlamentarisk indsats og til, at nye aftaler skal være omfattet af større parlamentarisk ansvarlighed,
1. bemærker, at verdenstopmødet sluttede med vedtagelsen af Johannesburg-erklæringen om bæredygtig udvikling samt en tilhørende gennemførelsesplan, og at der endvidere blev fremlagt en lang række partnerskabsaftaler;
 2. glæder sig over de overordnede principper i Johannesburg-erklæringen, men mener, at udfaldet af verdenstopmødet specielt skal bedømmes ud fra indholdet af den tilhørende gennemførelsesplan; påtager sig at bidrage til implementering af planen til gennemførelse af resultaterne fra Johannesburg-topmødet og navnlig punkt VIII, »Bæredygtig udvikling i Afrika« og punkt IIIa, »Andre regionale tiltag« vedrørende Vestindien og Stillehavsregionen;
 3. er af den opfattelse, at der navnlig i udviklingslandene ikke er grundlag for bæredygtig udvikling uden økonomisk udvikling og social samhørighed; understreger i den forbindelse, at bekæmpelse af fattigdom, ændringer i forbrugs- og produktionsmønstre samt forvaltning af naturressourcerne er målsætninger for bæredygtig udvikling, som indbyrdes forstærker hinanden, og som skal gennemføres på en på en afbalanceret måde for at skabe global velstand, sikkerhed og stabilitet;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

4. opfordrer Kommissionen til i lyset af Johannesburg-topmødet at reformere sin landbrugs- fiskeri- og handelspolitik og mener, at der i EU skal opnås enighed om en udfasning af landbrugseksportstøtten; er modstander af, at lokal fødevarerproduktion undergraves, og at landmænd i udviklingslandene forarmes;
 5. beklager, at man ikke i højere grad har bestræbt sig på at nå til enighed om en plan for støtte til udviklingslandene i deres bestræbelser på at fremme teknologisk kvantespring, især for så vidt angår energiproduktion, transport, landbrug, bortskaffelse af affald og håndtering af kemikalier, hvilket ville gøre det muligt at komme uden om de mere forurenende faser af moderniseringsprocessen;
 6. beklager, at Kyoto-protokollen ikke blev ratificeret af tilstrækkeligt mange lande til at træde i kraft før verdenstopmødet, men glæder sig over topmødets bekræftelse af protokollens store betydning;
 7. er specielt skuffet over, at der ikke er fastsat specifikke mål for vedvarende energi i overensstemmelse enten med de af EU foreslåede mål eller sågar med det mere ambitiøse mål, som Brasilien har bragt på bane;
 8. er bekymret over, at der, selv om de udfordringer verden står overfor beskrives, så indgår der i den nødvendige vilje til at gennemføre fælles foranstaltninger ikke udtrykkelig anerkendelse af videnskabens og teknologiens bidrag til bæredygtig udvikling, og navnlig fremmes der ikke en bedre forståelse af forholdet mellem miljøet og den teknologiske udvikling;
 9. beklager den manglende vilje til at skride ind over for tabet af verdens biologiske mangfoldighed og beklager samtidig den vage løsning, der blev opnået enighed om, nemlig »inden 2010 at opnå en betydelig reduktion af tabet«; beklager, at der ikke blev fremsat en yderligere erklæring vedrørende behovet for at begrænse ødelæggelsen af levesteder og tabet af biologisk mangfoldighed;
 10. støtter i særdeleshed bestræbelserne på at bidrage globalt til forøgelse af beskæftigelsesmulighederne, idet der henvises til ILO's erklæring om de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen;
 11. understreger behovet for at sikre tværnationale virksomheders ansvar på områderne miljø og sociale rettigheder;
 12. fremhæver, at en bæredygtig udvikling er betinget af bred og demokratisk deltagelse i formuleringen af politikker, beslutningstagning, gennemførelse og overvågning på alle planer, idet alle større grupper, herunder især arbejdsmarkedets parter, inddrages;
 13. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-staterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at indfri de løfter, der blev givet i Monterrey og på Johannesburg-topmødet;
 14. opfordrer indtrængende til en reform af de internationale organer, der behandler spørgsmål vedrørende bæredygtig udvikling, først og fremmest FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling og De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), men også Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Bretton Woods-institutionerne, idet det overordnede perspektiv er at opnå et multilateralt og internationalt bindende system for god regeringsførelse med henblik på gennemførelse af målsætningerne for og politikkerne vedrørende bæredygtig udvikling;
 15. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's generalsekretær og Den Afrikanske Union.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om opfølgningen af Johannesburg-topmødet**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til de strategiske målsætninger for sundhed, der blev vedtaget på FN's kvindekongres i Beijing i 1995 og Beijing+5 samt til de målsætninger, der blev vedtaget på FN's internationale konference om befolkning og sundhed (ICPD) i Cairo i 1994 og ICPD+5,
 - der henviser til artikel 25, litra (c) og (d), og 31, litra (b), pkt. (iii), i AVS-EU-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou i juni 2000,
 - A. der henviser til, at gennemførelsesplanen fra verdensstopmødet udtrykkeligt sammenkæder udryddelse af fattigdom, miljøbeskyttelse og sundhed, med særlig vægt på kvinder og børn,
 - B. der henviser til, at der i kapitlet om sundhed (kapitel VI) kræves foranstaltninger for at styrke landenes evne til at levere grundlæggende ydelser til alle og fremme sundhed, herunder reproduktiv og seksuel sundhed, med henblik på at reducere dødeligheden blandt kvinder, spædbørn og børn; der desuden kræver lige adgang for kvinder til sundhedstjenester med særlig vægt på sundhedspleje under svangerskab og fødsel,
 - C. der henviser til, at kvinders ret til et sikkert moderskab, herunder svangerskabsforebyggelse, familieplanlægnings-tjenester og sikker abort, blev sikret i slutfasen af de intense forhandlinger i Johannesburg på trods af modstand fra USA, Vatikanet og visse islamiske lande,
 - D. der henviser til, at gennemførelsesplanen er i overensstemmelse med national lovgivning samt kulturelle og religiøse værdier, og at den sikrer grundlæggende menneskerettigheder for alle; der henviser til, at førnævnte delegerationer gjorde stor modstand mod henvisningen til menneskerettigheder,
 - E. der henviser til, at planen bekræfter de mål for bekæmpelse af aids-epidemien, der blev fastsat på generalforsamlingens særlige samling sidste år, herunder navnlig en reduktion af hiv-forekomsten hos unge mænd og kvinder i alderen 15-24 år på 25 % inden udgangen af 2005 i de værst ramte lande og inden udgangen af 2010 på globalt plan; der desuden henviser til, at halvdelen af alle nye hiv-infektioner på verdensplan rammer unge i alderen 15-24 år,
 - F. der indtrængende opfordrer til iværksættelse af nationale forebyggelses- og behandlingsstrategier samt øget internationalt samarbejde inden for bekæmpelse af aids, og som opfordrer de enkelte lande til at opfylde de forpligtelser, der er indgået vedrørende støtte til Den Globale Fond til bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria, idet de værst ramte lande skal have lettere adgang til fondens midler,
1. glæder sig over verdensledernes bekræftelse af de mål, der kæder bæredygtig udvikling, udryddelse af fattigdom og miljøbeskyttelse sammen med kvinders seksuelle og reproduktive sundhed samt kvinders rettigheder;
 2. glæder sig over gennemførelsesplanen, idet den er en bekræftelse af internationale konsensusaftaler, navnlig godkendelse fra FN-konferencen om befolkning og sundhed til reproduktiv og seksuel sundhed (ICPD), der omfatter adgang til familieplanlægningsinformation og -tjenester, sikkert moderskab, forebyggelse af seksuelt overførte infektioner, herunder hiv/aids, og fjernelse af seksuel tvang og vold; understreger, at der skal være let adgang til familieplanlægnings-tjenester af høj kvalitet til en overkommelig pris for alle kvinder og mænd i hele deres reproduktive livsfase;
 3. opfordrer regeringerne i EU-medlemsstaterne og AVS-staterne til at opfylde de forpligtelser, de har indgået under ICPD, ICPD+5, Beijing, Beijing+5 og millennium-udviklingsmålene samt at vise deres vilje til at nå de aftalte mål på trods af det negative globale klima omkring seksuel og reproduktiv sundhed og individuelle rettigheder, som i høj grad skyldes den amerikanske regerings politik;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

4. opfordrer regeringerne i EU-medlemsstaterne og AVS-staterne til at opfylde de aftalte forpligtelser om økonomisk støtte til Den Globale Fond til bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria;
5. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og FN's generalsekretær.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om forskning og bæredygtig udvikling

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til udfaldet af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg (Sydafrika) i september 2002,
 - der henviser til AVS' ministerforum og AVS-EU's tekniske møde om forskning i bæredygtig udvikling, der blev afholdt i Cape Town (Sydafrika) henholdsvis den 28. juli 2002 og 29.-30. juli 2002,
- A. der henviser til, at fattigdommen i de fleste AVS-stater ikke kun skyldes den relative mangel på materielle ressourcer, men også utilstrækkelig økonomisk, teknisk og samfundspolitisk viden, hvilket vanskeliggør en bæredygtig udvikling,
 - B. der henviser til, at såvel samarbejde med udviklingspartnere som samarbejde AVS-staterne imellem har bidraget positivt til de fremskridt, der er sket i AVS-staterne,
 - C. der henviser til, at AVS' vision for bæredygtig udvikling har mennesket i centrum,
 - D. der er klar over, at en bedre fordeling af viden er en vigtig forudsætning for genetablering af en rimelig balance i den globale markedsøkonomi,
 - E. der henviser til Kommissionens meddelelse »Mod et globalt partnerskab for bæredygtig udvikling« (KOM(2002) 82 endelig), der understreger behovet for globale partnerskaber,
 - F. der er klar over, at den voksende kløft mellem rige og fattige lande til dels skyldes uligheder med hensyn til, hvordan viden opstår og anvendes,
 - G. der noterer sig den del af EF's sjette rammeprogram for forskning (FP6), der omhandler internationalt samarbejde, og som specifikt angår problemer i tredjelande (herunder udviklingslandene),
 - H. der anerkender de tilsagn, som AVS-staterne har afgivet i form af deres erklæring om forskning i bæredygtig udvikling i Cape Town den 28. juli 2002,
 - I. der henviser til, at ny teknologi, såsom informations- og kommunikationsteknologi (IKT) er vigtig med henblik på at øge produktiviteten og bidrage til opfyldelse af millennium-målene for udvikling,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

1. understreger nødvendigheden af, at AVS-staterne gennem deres partnerskab med EU fører deres hensigter ud i livet som anført i landstrategidokumenterne ved hjælp af fælles politisk vilje, økonomisk støtte og ægte udviklingspartnerskaber, der kæder viden sammen med innovationssystemer og udvikling af færdigheder;
 2. opfordrer AVS-staterne til at sikre, at resultaterne af fornuftig forskning omdannes til effektive udviklingspolitikker ved at anlægge langsigtede integrative perspektiver for udviklingsprocessen;
 3. opfordrer EU til at støtte AVS-staternes bestræbelser på at tage nye teknologier i brug gennem forskningssamarbejde og kapacitetsopbygning med henblik på at udnytte de økonomiske og sociale muligheder, som findes på det globale marked;
 4. opfordrer indtrængende AVS-staterne til at gennemføre bestemmelserne i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings beslutning AVS-EU 3228/A/01 om AVS-staternes adgang til global kommunikation, der blev vedtaget i Bruxelles den 1. november 2001, og opfordrer indtrængende EU til at yde den nødvendige støtte;
 5. opfordrer Kommissionen til at tilskynde institutionerne i AVS-staterne til at gøre brug af de nye instrumenter i det 6. rammeprogram for forskning, navnlig ekspertisenetværkene og de integrerede projekter, samt at drage fordel af de øgede muligheder for bevægelighed for og uddannelse af videnskabsmænd;
 6. kræver tættere forskningspartnerskaber mellem EU-medlemsstaterne og AVS-staterne med henblik på forståelse af de miljømæssige forandringer og udvikling af en bæredygtig forvaltning af naturressourcer, navnlig vandressourcer, landbrugsproduktion, energi og transport;
 7. opfordrer EU-medlemsstaterne til gennem samarbejdsprogrammer at fremme opfyldelsen af de mål, som AVS-staterne fastsatte i deres erklæring om forskning i bæredygtig udvikling i Cape Town den 28. juli 2002;
 8. understreger behovet for et samarbejde mellem AVS-staterne og EU-medlemsstaterne med henblik på at styrke den fortsatte forskningsindsats, der skal målrettes mod lige adgang for alle til sundhedspleje i AVS-staterne;
 9. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om WTO's Doha-forhandlingsrunde**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,

- A. der henviser til, at de multilaterale og multisektorielle handelsforhandlinger, om hvilke der blev truffet beslutning på Verdenshandelsorganisationens (WTO's) fjerde ministerkonference i Doha i november 2001, er i gang,
- B. der henviser til, at WTO-forhandlingerne og forhandlingerne i henhold til Cotonou-aftalen vil supplere hinanden og have stor betydning for AVS-staterne,
- C. der henviser til, at man i Doha-ministererklæringen anerkender, at »størstedelen af WTO-medlemmerne er udviklingslande«, og forpligter sig til »at sætte deres behov og interesser i centrum i det arbejdsprogram, der er blevet vedtaget som en del af [Doha]-erklæringen«, samt at »gøre positive bestræbelser på [...] at sikre, at udviklingslandene, og særligt de mindst udviklede lande, får del i væksten i verdenshandlen, svarende til deres behov for økonomisk udvikling«,
- D. der henviser til, at Doha-erklæringen indeholder en række tilsagn om at behandle specifikke spørgsmål, der længe har udgjort store hindringer for, at udviklingslandene har kunnet sikre sig en mere rimelig andel af den globale handel, herunder:
- »forhandlinger [på landbrugsområdet] om mærkbare forbedringer af markedsadgangen, nedbringelse af alle former for eksportsubsidier med henblik på gradvis nedtrapning og mærkbare nedskæringer i konkurrenceforvridende hjemmemarkedsstøtte«,
 - forhandlinger, der gør det muligt for udviklingslandene at købe de lægemidler, der er nødvendige for at sikre deres befolkningers sundhed, til rimelige priser eller at producere den selv,
 - forhandlinger om markedsadgang for produkter, der ikke er landbrugsprodukter, »med sigte på — på nærmere fastsatte betingelser — at nedbringe eller i givet fald afskaffe told, herunder særligt høje toldsats, høje toldsats og optrapning af satser samt af ikke-toldmæssige hindringer, specielt for eksportvarer af interesse for udviklingslandene«,
 - en gennemgang af WTO-reglerne, således at der tages højde for udviklingslandenes særlige behov,
 - nedsættelse af en arbejdsgruppe om handel og gæld,
 - bekræftelse af principperne om sær- og forskelsbehandling af udviklingslande og særligt de mindst udviklede lande,
- E. der henviser til, at verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i august/september 2002 bekræftede, at det er vigtigt, at sådanne tilsagn får et reelt indhold, idet de har stor betydning for fremme af en bæredygtig udvikling,
- F. der henviser til, at mange af de specifikke tilsagn i Doha-erklæringen, der er relevante for udviklingslandene, er underlagt forbehold eller uklart formuleret, og at de vil skulle »konkurrere« med andre spørgsmål om at blive medtaget i arbejdsprogrammet,
- G. der henviser til, at det derfor er nødvendigt at sikre, at de principper for udviklingslandene, der omtales i Doha-erklæringen, ikke overskygges af eller prioriteres lavere end de spørgsmål, der har relevans for magtfulde kræfter i de rige lande,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- H. der henviser til, at visse begivenheder siden vedtagelsen af Doha-erklæringen nødvendiggør særlig stor bevågenhed i denne henseende, herunder i forbindelse med:
- vedtagelsen af den amerikanske landbrugslov,
 - tydelige forsøg på at unddrage sig tilsagnene i Doha-erklæringen i forbindelse med forhandlingerne om erklæringen fra verdensstopmødet,
 - et manglende tydeligt udviklingsperspektiv i det dokument indeholdende EU's krav i forbindelse med forhandlingerne om handel med tjenesteydelser, som er lækket til offentligheden,
- mener, at det er af største vigtighed at sikre, at de aftaler, der følger af den nuværende WTO-forhandlingsrunde, udgør et meningsfuldt og betydeligt bidrag til håndtering af skævheder og uligheder i det globale handelssystem, og at udviklingen i udviklingslandene i almindelighed og i de mindst udviklede lande i særdeleshed prioriteres højt i praksis, for så vidt angår både gennemførelsen og udfaldet af forhandlingerne;
 - støtter Kommissionens bestræbelser på at nå et kompromis i WTO's TRIPS-råd vedrørende udviklingslandenes adgang til lægemidler til rimelige priser og beklager manglen på resultater hidtil; er af den opfattelse, at en mulig løsning i den henseende kan findes i ændringsforslag 196 til EU's lægemiddeldirektiv;
 - understreger, at EU har en strategisk position i forhandlingsprocessen og i de internationale finansielle institutioner og derfor skal sikre, at der sideløbende med handelsforhandlingerne foretages en gennemgang af politikkerne vedrørende de finansielle institutioner, at strukturtilpasningsplaner af forskellige typer og med forskellige betegnelser opgives, og at udviklingslandenes ubetalelige udlandsgæld reduceres betydeligt eller eftergives, således at disse lande får mulighed for igen at få gang i de offentlige investeringer og produktionen;
 - anerkender, at AVS er en af de vigtigste grupperinger af udviklingslande;
 - noterer sig den store ulighed mellem industrilandene på den ene side og udviklingslandene på den anden side, for så vidt angår deres evne til at tilbyde tjenester; kræver derfor, at spørgsmålet bliver behandlet indgående, idet der skal tages hensyn til AVS-staternes behov for at etablere og opretholde offentlige tjenester;
 - mener, at private investeringer tillige med de nødvendige offentlige investeringer udgør drivkraften bag udviklingen, men at de pågældende lande skal bevare deres fulde suverænitet for at kunne forvalte sådanne investeringer;
 - mener, at spørgsmålet om multinationale virksomheders og udenlandske investorers overvågning af, om udviklingslandene respekterer menneskerettighederne, mindretallets rettigheder og miljøet, samt om AVS-staternes overvågning af, om de multinationale virksomheder udviser god forvaltningsskik (ingen korrupsion), skal indgå i alle forhandlinger;
 - mener, at udlandsgælden for mange AVS-stater er en uoverkommelig hindring for disse landes udvikling, der har afgørende betydning for en reel integration i verdensøkonomien; mener, at EU bør afgive specifikke løfter om at reducere og, om muligt, eftergive bilateral og multilateral AVS-gæld;
 - mener, at parlamentarisk overvågning af både den igangværende forhandlingsproces og udfaldet af denne vil have afgørende betydning for, om Doha-runden bliver en virkelig »udviklingsrunde«;
 - gør opmærksom på, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU er af en særlig karakter i forhold til andre interparlamentariske organer, idet den på regelmæssige møder samler parlamentarikere fra EU og 77 AVS-stater og således får mulighed for at foretage løbende overvågning og kontrol;
 - støtter alle igangværende bestræbelser på at fremme parlamentarisk overvågning af WTO-processen, herunder Den Interparlamentariske Unions (IPU) og Europa-Parlamentets initiativ på konferencen i Genève i februar 2003;
 - anmoder Præsidiets om at sikre, at der på alle fremtidige samlinger i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU afsættes tilstrækkelig tid til at modtage og drøfte rapporter om de igangværende WTO-forhandlinger;

13. opfordrer indtrængende Kommissionen til på alle samlinger i Den Blandede Parlamentariske Forsamling at fremlægge en skriftlig rapport om de vedtagne holdninger til hver af de igangværende sektormæssige eller tematiske forhandlinger, og om hvordan Den Blandede Parlamentariske Forsamling mener, at disse holdninger bidrager til et »udviklingsmæssigt« udfald; anmoder om, at denne rapport, om muligt, tilsendes alle delegerede før samlingen;
14. foreslår, at AVS-sekretariatet og AVS-Ministerrådet på samlingerne i Den Blandede Parlamentariske Forsamling anmodes om at fremlægge en rapport eller erklæring om, hvordan de ser på de igangværende WTO-processer;
15. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og WTO.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om WTO-forhandlingerne om sundhedsspørgsmål

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til WTO-ministererklæringen fra Doha om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget den 14. november 2001, og særligt stk. 6,
- A. der henviser til, at aftalen om TRIPS og folkesundhed i Doha-erklæringen udgjorde et vigtigt skridt og blev set som en nøgleindikator for, hvor alvorligt industrilandene tager udviklingslandenes og de mindst udviklede landes bekymring med hensyn til spørgsmål vedrørende folkesundhed, adgang til vigtige lægemidler for alle og nødvendigheden af at prioritere mennesker højere end patenter,
- B. der henviser til, at det i erklæringens stk. 4 anføres, at »... TRIPS-aftalen hverken forhindrer eller bør forhindre WTO-medlemmerne i at træffe foranstaltninger til beskyttelse af folkesundheden«, og at det ligeledes i stk. 4 anføres, at »[TRIPS]-aftalen kan og bør fortolkes og gennemføres på en måde, der støtter WTO-medlemmernes ret til at beskytte folkesundheden, især ved at fremme adgang til lægemidler for alle«,
- C. der henviser til, at landes ret til at udstede obligatoriske licenser og friheden til selv at vælge, på hvilket grundlag sådanne licenser skal udstedes, bekræftes i stk. 5(b) i Doha-erklæringen, og at det i stk. 5(c) bekræftes, at alle medlemmer har ret til selv at afgøre, hvilke situationer der udgør nationale krisesituationer eller andre særligt hastende situationer, i hvilke tilfælde der kan anvendes hurtige procedurer,
- D. der henviser til, at WTO-medlemmer, som har en tilstrækkelig stor indenlandsk produktionskapacitet, ikke på nogen måde begrænses i brugen af obligatoriske licenser og ikke behøver at henvende sig til WTO for at udnytte deres ret i henhold til TRIPS, men, som det fremgår af stk. 6, at medlemmer, der har en utilstrækkelig eller slet ingen produktionskapacitet i medicinalindustrien, risikerer at støde på problemer, for så vidt angår effektiv anvendelse af obligatoriske licenser i henhold til TRIPS-aftalen, eftersom artikel 31(f) i TRIPS-aftalen begrænser brugen af obligatoriske licenser til primært at omfatte forsyning af hjemmemarkedet,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- E. der henviser til, at WTO's TRIPS-råd derfor fik mandat til at finde en hurtig løsning på dette problem — for at sikre, at produktion, der eksporteres til et land, som har udstedt en obligatorisk licens, eller som ikke har et patent og ej heller den fornødne produktionskapacitet, kan foregå i et land, der udsteder patenter på lægemidler — og efterfølgende at aflægge rapport til Det Generelle Råd inden udgangen af 2002,
- F. der henviser til, at hensigten med dette mandat tydeligvis var at sikre, at de lande, der ikke råder over en sådan kapacitet, ikke skal stilles ringere som følge af begrænsende forskelsbehandling, og at løsningen skal være brugbar, automatisk og økonomisk levedygtig; set i dette perspektiv er forslaget fra december 2002 ikke tilfredsstillende og respekterer ikke indholdet i Doha-erklæringen,
- G. der henviser til, at tidsfristen ikke blev overholdt, hvilket først og fremmest skyldtes kravet fra visse medicinalvirksomheder og den amerikanske regering om yderligere restriktive definitioner af folkesundhedskriterier tillige med en udspecificeret liste med de sygdomme, på hvilke bestemmelserne fandt anvendelse,
- H. der henviser til, at Kommissionen nu har stillet forslag om, at der i tilfælde af tvister eventuelt kan søges rådgivning hos Verdenssundhedsorganisationen (WHO), men at en sådan rådgivning ikke vil være bindende,
1. beklager i høj grad USA's holdning, der er drevet af visse medicinalvirksomheders interesser, og som har blokeret for vedtagelsen i WTO's TRIPS-råd af en hurtig løsning på problemet med udviklingslandenes adgang til medicin inden udgangen af 2002, som aftalt i Doha;
 2. bekræfter, at adgang til sundhedspleje er en del af verdenserklæringen om menneskerettigheder, som bør respekteres;
 3. anmoder Kommissionen og EU-medlemsstaterne om at anlægge en klar holdning i WTO's TRIPS-forhandlinger for at sikre, at folkesundheden altid prioriteres højere end kommercielle interesser, patenter og medicinalvirksomhedernes indtjening;
 4. mener, at ordlyden i Doha-erklæringen er klar og utvetydig, og at spørgsmålet om, hvad der danner eller ikke danner grundlag for obligatoriske licenser, ikke kræver yderligere fortolkning, hverken i form af en »godkendt liste« eller en ekstern godkendelsesmekanisme; og at beskyldningerne om misbrug af bestemmelserne i TRIPS skal behandles ved anvendelse af den relevante tvistbilæggelsesprocedure;
 5. mener, at de igangværende forhandlinger ikke bør resultere i forskelsbehandling af WTO-medlemmer med forskellig evne til at tackle problemer med folkesundheden og anmoder Kommissionen om at finde en retfærdig løsning på problemet i stk. 6 i Doha-erklæringen;
 6. fastholder, at Kommissionen derfor skal respektere alle nærmere belysninger i Doha-erklæringen og forkaste enhver holdning, der medfører begrænsninger med hensyn til antallet af sygdomme eller antallet af lande, der kan drage fordel af en effektiv løsning på det i stk. 6 definerede problem;
 7. mener, at de igangværende WTO-forhandlinger om en løsning på stk. 6 i Doha-erklæringen skal sigte mod at sidestille de WTO-medlemmer, der ikke har tilstrækkelig produktionskapacitet, med de WTO-medlemmer, der har produktionskapacitet;
 8. mener, at den mest effektive løsning er en begrænset undtagelse i henhold til artikel 30 i TRIPS-aftalen, hvorved WTO-medlemmer kan give tredjeparter tilladelse til at fremstille, sælge og eksportere patenterede lægemidler samt anden sundhedsteknologi med henblik på opfyldelse af behovene vedrørende folkesundhed; mener, at dette vil gøre det muligt at definere produktion til eksport i henhold til national lovgivning som undtagelser til patenthaveres rettigheder;
 9. kræver, at artikel 31, hvori systemet med obligatoriske licenser er defineret, opretholdes;
 10. fastholder, at hverken lande med en utilstrækkelig produktionskapacitet eller lande, der har i sinde at benytte sig af reglen om produktion til eksport, skal underlægges betingelser, rapporteringsprocedurer eller andre proceduremæssige mekanismer, der er mere tyngende end de i WTO-reglerne allerede eksisterende;

11. anerkender, at WTO ikke er det mest hensigtsmæssige organ til behandling af eller fastsættelse af regler for spørgsmål vedrørende folkesundhed eller adgang til vigtige lægemidler, og at TRIPS-aftalen i denne henseende skal være underlagt andre værdier og myndigheder, som det implicit fremgår af Doha-erklæringen;
12. er enig med Kommissionen i, at Verdenssundhedsorganisationen (WHO) vil kunne spille en vigtig rolle, men advarer om, at WHO's selvstændighed og bemyndigelse ikke må sættes på spil; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at overveje WHO's forslag til en løsning på problemet i stk. 6, der blev forelagt for TRIPS-rådet den 17. september 2002;
13. mener derfor, at Kommissionens forslag om at udarbejde en liste med relevante sygdomme ikke er udtømmende, eftersom den, hvis den var udtømmende, ville udgøre en yderligere begrænsning af udviklingslandes brug af obligatoriske licenser eller mekanismer i henhold til artikel 30, mens industrilande ikke er underlagt sådanne begrænsninger;
14. mener, at konflikter, som i dette tilfælde mellem intellektuelle ejendomsrettigheder og spørgsmål vedrørende offentlig politik, altid skal løses således, at mennesker prioriteres højere end patenter; understreger endvidere, at der i TRIPS-aftalen er fastlagt en tidsplan for en generel vurdering af aftalens funktion, som ikke er blevet overholdt, og bemærker, at denne proces ligeledes er kørt fast i Genève;
15. anmoder Kommissionen og EU-medlemsstaterne om at fremme en bredere debat i WHO-regi vedrørende TRIPS-aftalens indvirkning på adgangen til generiske lægemidler til rimelige priser;
16. anmoder endvidere Kommissionen om at finde alternative strategier til tackling af problemet med mangel på produktudvikling inden for oversete sygdomme og opfordre WHO til at sætte dette spørgsmål på dagsordenen;
17. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, WTO, WHO og FN's generalsekretær.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om krisen på det internationale kaffemarked

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til sine tidligere beslutninger og bekræfter beslutningerne om international handel, udvikling, gæld og fattigdomslempelse,
- A. der henviser til, at kaffepriserne er faldet med mere end 50 % i løbet af de seneste tre år, at indtægterne for små landmænd i kaffeproducerende AVS-stater er styrtdykket, og at mange er ramt af sult, samtidig med at der på verdensmarkedet er et årligt overskud på 540 mio. kg, dvs. næsten 8 % i forhold til forbruget,
- B. der henviser til, at små kaffeproducenter er forpligtet til at sælge til en pris, der ligger under produktionsomkostningerne, mens internationale virksomheder såsom Nestlé, Kraft, Sara Lee og Procter & Gamble, der køber ca. halvdelen af den kaffe, der produceres på verdensplan, tjener milliarder af dollars på salget af dyre kaffemærker,
- C. der henviser til, at nogle af disse AVS-stater er blandt de ti største kaffeproducerende lande,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- D. der henviser til, at kaffe udgør næsten 60 % af Etiopiens eksport, og at landets indtægter i forbindelse med den aktuelle markedskrise på ét år er faldet fra 110 mio. USD til 58 mio. USD, så landet nu forsøger at skabe besparelser via foranstaltninger til nedbringelse af gælden,
- E. der henviser til, at denne situation til dels er opstået som følge af opløsningen af Den Internationale Kaffeorganisation, der regulerede kaffemarkedet ved hjælp af forskellige værktøjer, herunder et kvotesystem,
- F. der henviser til, at den aktuelle krise er resultatet af de politikker, der gennemføres af forskellige internationale organer (Verdensbanken, IMF, WTO), som forsøger at anspore udviklingslandene til at liberalisere handlen yderligere og følge en økonomisk strategi, der er rettet mod det eksterne marked,
- G. der henviser til, at EU også bærer en del af ansvaret, idet den med sin handelsliberaliseringspolitik opfordrer til konkurrence mellem de fattige lande,
- H. der er dybt bekymret over krisen på kaffemarkedet i mange af de kaffeproducerende lande i almindelighed og i landene i den østafrikanske region, Etiopien, Kenya, Uganda og Burundi i særdeleshed,
- I. der bemærker, at der ikke er sket en væsentlig reduktion i den pris, som forbrugerne i de rige lande betaler, samtidig med at de fattige kaffebønder i lande som f.eks. Etiopien kun får ca. 1 % af de penge, som slutbrugeren betaler,
- J. der henviser til, at der mere end nogensinde er et tvingende behov for at indgå et praktisk og øjeblikkeligt partnerskab med de lande i regionen, der producerer og eksporterer kaffe, således at alle internationale partnere kan samarbejde om at løse krisen,
- K. der bemærker, at Etiopien, kaffens oprindelsesland og en af de største eksportører i Afrika, er værst ramt af nedgangen, idet små økologiske landmænd får mindre end 0,10 USD pr. kg kaffe, der sælges i de vestlige lande for ca. 26 USD pr. kg,
- L. der er dybt bekymret over den voldsomme effekt, som kaffekrisen har på den gennemsnitlige kaffeproducents levebrød, idet de fleste tvinges til at sløjfe kaffeplanterne og erstatte dem med planter, der har negative følger for sundhed, miljø og bæredygtig udvikling, hvilket betyder, at verdens mest populære økologiske kaffebønne (etiopisk arabica) risikerer at blive udryddet,
- M. der er dybt bekymret over, at mange kaffeproducerende AVS-stater har mistet dobbelt så meget i indtægter fra kaffeproduktionen, som de har modtaget i gældssanering, og disse tab undergraver i høj grad regeringernes bestræbelser på at få deres lande ud af fattigdommen,
- N. der er dybt bekymret over den massive hindring, som denne krise lægger i vejen for mange AVS-staters strategier for fattigdomslempelse, der først og fremmest er baseret på udviklingen i landbruget, herunder kaffeproduktionen,
- O. der henviser til, at der kræves øjeblikkelig handling fra Kommissionens side for at gøre noget ved sammenbruddet i kaffepriserne på verdensmarkedet og afhjælpe krisen for millioner af kaffebønder og krisen i de lokalsamfund, der er afhængige af denne sektor,
- P. der henviser til, at retningslinjerne for faldet i eksportindtægter, der blev udsendt på grundlag af Cotonou-aftalen, har visse mangler med hensyn til at behandling af sådanne spørgsmål,
- Q. der henviser til, at den ultimative løsning er at forbedre forvaltningen af den internationale handel med henblik på at få handlen til at fungere på alle niveauer for de fattige lande,
1. mener, at nedgangen i kaffepriserne kræver øjeblikkelig handling for at hjælpe små producenter i Etiopien, Uganda og Kenya, der er hårdt ramt af krisen;

2. anser det for uacceptabelt, at små producenter i gennemsnit modtager 0,24 USD pr. pund kaffe, mens forbrugerne i velstående lande betaler ca. 3,60 USD pr. pund;
 3. opfordrer Kommissionen og AVS-staterne til i forbindelse med EU-AVS-handelsforhandlingerne at stille forslag om en række ambitiøse handelsreguleringsordninger i et forsøg på at opnå vigtige målsætninger for bæredygtig udvikling, herunder udryddelse af fattigdom;
 4. kræver en gennemgang af de gældende frihandelsordninger, samt at de udskiftes med retfærdige ordninger, idet der tages hensyn til problemerne i landene på den sydlige halvkugle, således at en nedgang i råvarepriserne undgås i fremtiden;
 5. mener, at de internationale finansielle institutioner sammen med EU bærer en del af ansvaret for denne krise, idet de har gjort ydelsen af støtte afhængig af handelsliberalisering, hvilket har foranlediget de pågældende lande til at følge en økonomisk politik, der er rettet mod eksportmarkedet;
 6. opfordrer indtrængende de største kafferisterier til at betale kaffebønderne en rimelig pris, der ligger tilstrækkeligt langt over kaffebøndernes produktionsomkostninger, og købe bønner, der opfylder de kvalitetsstandarder, der er fastsat af Den Internationale Kaffeorganisation (ICO), samt til at øge mængden af den kaffe, de køber på rimelige handelsbetingelser;
 7. opfordrer Kommissionen til at yde den nødvendige økonomiske og materielle bistand til den redningsplan for kaffeindustrien, som Oxfam har fremlagt, og som de største kaffeproducerende og kaffeeksporterende lande har vedtaget;
 8. opfordrer Kommissionen til at omplacere de tidligere STABEX-midler eller til øjeblikkeligt at afsætte ekstra midler til løsning af den krise, som de kaffeproducerende samfund står overfor, samt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sætte landene i stand til betingelsesløst at drage fordel af »B«-bevillingen under den 9. EUF;
 9. opfordrer verdens største kafferisterier til at afsætte tilstrækkelige midler til at forbedre forholdene for landmænd og lokalsamfund og til at samarbejde med udviklingsorganisationerne, eftersom den store nedgang i prisen og i antallet af kaffebønder på lang sigt hverken gavner virksomhederne eller forbrugerne i den industrialiserede verden;
 10. opfordrer alle regeringer i industrilandene og internationale partnerorganisationer til at træde til og fastsætte strengere internationale standarder for kaffe, herunder sikring af kvalitet og import af økologisk kaffe, samt til at afsætte flere økonomiske midler med henblik på at hjælpe landmændene med at skifte til andre bæredygtige afgrøder;
 11. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en meddelelse om råvarer før ICO's og Verdensbankens internationale konference om kaffe, der finder sted i maj 2003;
 12. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om ris**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til målsætningerne for handel, bæredygtig udvikling og fattigdomslempelse i AVS-EU-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,
- A. der minder om partnerskabsaftalens anerkendelse af råvarernes betydning for AVS-staterne og dens erkendelse af, at liberaliseringsprocessen kan føre til en forværring af AVS-staternes relative konkurrencestilling, hvilket er en mulig trussel mod deres udviklingsbestræbelser,
- B. der bemærker, at EU i henhold til partnerskabsaftalen har givet tilsagn om at støtte integrationen af AVS-staternes økonomier i verdensøkonomien samt at fremme regional integration,
- C. der understreger, at det i erklæring XXIV — fælleserklæringen om ris — i partnerskabsaftalen erkendes, at ris er af stor betydning for den økonomiske og sociale udvikling i de AVS-stater, der eksporterer ris, for så vidt angår beskæftigelse, valutaandtjening samt social og politisk stabilitet,
- D. der minder om EU's tilsagn i erklæringen om at bevilge tilstrækkelige midler til i forberedelsesperioden i samråd med den berørte AVS-sektor at finansiere et integreret sektorspecifikt program rettet mod AVS-riseksportørerne ved hjælp af ikke-tildelte EUF-midler,
- E. der anerkender, at EU's ris konsulenter har udarbejdet handlingsplaner og et forslag om en økonomisk støttepakke til den vestindiske risindustri med henblik på en forbedring af konkurrenceevnen og integration af den regionale handel,
- F. der er dybt bekymret for, at Kommissionens forslag af 10. juli 2002 om at sænke markedspriserne på ris med 50 % og som kompensation yde direkte støtte og foretage afkoblede betalinger til de europæiske risbønder vil påvirke AVS-staternes riseksport i voldsom grad og muligvis resultere i økonomisk, politisk og social ustabilitet i de risproducerende AVS-stater,
- G. der minder om EU's tilsagn om at sikre, at AVS-staternes fordel af AVS-EU-handelsordningerne kan opretholdes i forberedelsesperioden,
- H. der bemærker, at forvaltningen af den nuværende riskvote ikke er tilstrækkeligt gennemsigtig, og at AVS-staterne ikke drager fordel af den som forventet,
- 1. opfordrer Rådet til at tage alle skadelige indvirkninger på AVS-risindustrien i betragtning ved behandling af Kommissionens forslag om ændring af den fælles markedsordning for ris samt at overveje kompenserende foranstaltninger til afhjælpning af disse negative konsekvenser for AVS-riseksportørerne;
- 2. anmoder Rådet om hurtigst muligt at godkende forslaget om en økonomisk støttepakke til forbedring af konkurrenceevnen i den vestindiske risindustri;
- 3. anmoder Kommissionen om at stille tilstrækkelige midler til rådighed i anden tranche på grundlag af EU-konsulenternes tekniske resultater i handlingsplanerne;
- 4. opfordrer Kommissionen til at foretage de nødvendige justeringer af den nuværende forvaltning af kvotesystemet som formuleret i det memorandum, som AVS fremsendte i januar 2003;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

5. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om sukker

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til beslutningen om sukker, der blev vedtaget på AVS-Ministerrådets 76. samling i Bruxelles fra den 9. til den 11. december 2002,
- der henviser til beslutningen om sukker, som den vedtog på sin fjerde samling (Cape Town, 18.-21. marts 2002),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker, særligt hvad angår forlængelse af EU's sukkerordning i yderligere fem år,
- A. der bekræfter, at AVS-sukkerprotokollen udgør en væsentlig del af EU's sukkerordning, og at protokolmængderne er fastlagt af EU og WTO,
- B. der understreger, at parterne i Marrakesh-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen erkendte, at deres handelsmæssige og økonomiske forbindelser bl.a. bør have til formål at sikre fuld beskæftigelse og bæredygtig udvikling, samtidig med at der gøres bestræbelser på at beskytte og bevare miljøet, og samtidig med at behovet for positive bestræbelser på at sikre udviklingslandene en rimelig andel af væksten i international handel anerkendes,
- C. der glæder sig over Doha-udviklingsdagsordenen, der blev vedtaget på den fjerde WTO-ministerkonference i Doha, Qatar, i november 2001,
- D. der henviser til, at de løbende landbrugsforhandlinger i WTO bl.a. skal tage ikke-handelsmæssige spørgsmål, sær- og forskelsbehandling af udviklingslande, vedligeholdelse af præferenceordninger og de særlige forhold for de små ø-udviklingsstater (SIDS) i betragtning,
- E. der understreger, at AVS-EU-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou i juni 2000, samler sig om målet om at reducere og med tiden udrydde fattigdom, hvilket er i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien,
- F. der bemærker, at den bæredygtige samfundsøkonomiske udvikling i de små og sårbare sukkerekporterende AVS-stater, som enten er mindst udviklede lande, udviklingslande, nettoimportører af fødevarer, sårbare indlandsstater eller østater eller producenter/eksportører af en enkelt vare med særlige økonomiske og sociale vanskeligheder, stadig er afhængig af forudsigelige og sikre indtægter fra sukkerekспорт til EU i henhold til præferenceadgangsordningerne,
- G. der anerkender, at de iboende naturlige, fysiske og strukturelle begrænsninger for de fleste sukkerekporterende AVS-stater samt disse landes topografiske forhold ikke generelt giver mulighed for horisontal differentiering i landbruget, og at disse faktorer påvirker sukkerindustriernes konkurrenceevne negativt,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- H. der understreger, at de sukkereksporterende AVS-stater på velovervejet vis har anvendt og stadig anvender de vigtige valutakursindtægter fra eksport til EU i deres rationaliserings- og moderniseringsprogrammer til at forbedre effektiviteten, øge produktiviteten og konkurrenceevnen, fremme anvendelsen af biprodukter, herunder til produktion af miljøvenlig elektricitet, samt til at fremme meningsfuld differentiering i andre sektorer, hvor dette har vist sig muligt,
- I. der anerkender, at sukkerindustrien som en væsentlig arbejdsgiver tjener adskillige formål i de sukkereksporterende AVS-stater i forbindelse med beskyttelse af miljøet, udvikling i landdistrikterne, fødevarerikkerhed samt bevarelse og beskyttelse af de traditionelle livsformer,
- J. der bemærker, at Australien og Brasilien for nyligt anmodede om høringer om visse aspekter af EF's sukkerordning, som de betragter som værende i strid med WTO-aftalen om landbrug, aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og GATT-aftalen fra 1994,
- K. der henviser til, at både Australien og Brasilien er store eksportører af mange varer, og at de er blandt de lande, der drager størst fordel af Uruguay-rundens liberalisering af handlen med landbrugsprodukter, og som desuden henviser til, at Brasilien er verdens største eksportør af sukker med 13 mio. tons i 2002 sammenlignet med 17 AVS-staters eksport på blot 1,6 mio. tons til EF-markedet, hvor denne eksport er forblevet stabil,
- L. der med bekymring bemærker, at den stigende sukkereksport fra Brasilien har en negativ indvirkning på sukkerpriserne på verdensmarkedet,
- M. der er dybt bekymret over, at Australien og Brasilien har truffet foranstaltninger, der i sidste ende kan udgøre en trussel mod det daglige udkomme for tusinder af fattige landmænds og arbejdstageres levebrød, der tilhører de mest udsatte befolkningsgrupper i AVS-staterne,
- N. der henviser til, at de igangværende WTO-forhandlinger om landbrug udgør et passende forum, hvor alle WTO-medlemmer i fællesskab kan forsøge at opnå et afbalanceret og rimeligt resultat, der tager hensyn til alle medlemmers interesser,
- O. der bemærker, at EU siden 2001 har gennemført »Everything But Arms«-initiativet (EBA); der minder om AVS-staternes støtte til dette initiativ,
- P. der minder om åbningen af forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler den 27. september 2002 og fremhæver i den forbindelse artikel 36, stk. 4, i Cotonou-partnerskabsaftalen, der bekræfter vigtigheden af råvareprotokollerne og behovet for at gennemgå dem i lyset af de nye handelsordninger med henblik på at sikre de deraf følgende fordele, idet der tages hensyn til sukkerprotokollens særlige retlige status,
- Q. der også minder om Cotonou-partnerskabsaftalens fælleserklæring (bilag XXIII) om markedsadgang, hvori parterne forpligter sig til at gennemgå alle tiltag med henblik på at opretholde AVS-staternes konkurrenceposition på fællesskabsmarkedet, og hvor Rådet for Den Europæiske Union fremhæver sin forpligtelse til at tage hensyn til virkningen af alle aftaler eller andre tiltag, som EU vedtager vedrørende handelen mellem AVS og EU,
1. opfordrer EU til at:
- forsvare, opretholde og respektere den retlige forpligtelse og det politiske tilsagn, der er indeholdt i Cotonou-aftalen, navnlig sukkerprotokollen,
 - bekræfte bestemmelserne i artikel 36, stk. 4, i Cotonou-aftalen, navnlig for at sikre sukkerprotokollens forenelighed med WTO og de deraf følgende fordele,
 - sikre, at de interne reformer af EU's fælles landbrugspolitik og EU's bredere handelsliberalisering ikke påvirker de sukkereksporterende AVS-staters små og sårbare økonomier negativt,

- anerkende den store og livsvigtige betydning, som de forudsigelige og sikre indtægter fra sukkereksporten har haft for den økonomiske udvikling, fattigdomsløstelse samt fremme og opretholdelse af social og politisk stabilitet,
 - anerkende, at sukkerindustrien tjener adskillige formål, især for så vidt angår beskyttelse af miljøet og udvikling i landområderne i de sukkereksporterende AVS-stater, samt i forbindelse med fødevarerikkerhed,
 - tage hensyn til ovenstående i forbindelse med WTO-forhandlingerne om landbrug og samarbejde med AVS om at sikre, at præferenceordningerne forbliver meningsfulde og har et passende retsgrundlag;
2. opfordrer Kommissionen og EU-medlemsstaterne til sammen med gruppen af AVS-stater at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at forsvare sukkerordningen og betingelserne og vilkårene for AVS-staternes præferenceadgang mod truslen fra Australien og Brasilien;
 3. opfordrer endvidere Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelser i henhold til sukkerprotokollen, uanset hvad truslen munder ud i;
 4. anmoder Kommissionen om at høre de sukkereksporterende AVS-stater, for så vidt angår resultaterne af midtvejsevalueringen af EF's sukkerordning, før der stilles forslag, med henblik på at sikre, at der tages hensyn til virkningen af alle evalueringer af AVS-staterne; anmoder i den forbindelse Kommissionen om at tilvejebringe den nødvendige mekanisme til sikring af mindst det samme indtægtsniveau for de sukkereksporterende AVS-stater som for de sukkerproducerende lande i EU;
 5. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om tun

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- A. der henviser til, at et af de vigtigste mål i Cotonou-aftalen er at fremme og fremskynde den økonomiske og sociale udvikling i AVS-staterne,
 - B. der henviser til, at de parter, der har undertegnet Cotonou-aftalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalens artikel 3 har forpligtet sig til ikke at træffe foranstaltninger, der kan bringe disse mål i fare,
 - C. der med bekymring noterer sig den igangværende mæglingsprocedure inden for WTO vedrørende en mulig sænkning af tolden på dåsetun fra Thailand og Filippinerne,
 - D. der henviser til, at tuneksporterende virksomheder i Thailand og Filippinerne er yderst konkurrencedygtige,
 - E. der er bekendt med den store betydning, som produktionen af og handelen med tun har for udviklingen og den økonomiske og sociale stabilitet i mange AVS-stater,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- F. der henviser til AVS-staternes udviklingsstadier og de store investeringer, som disse lande har foretaget i fiskerisektoren i almindelighed og tunsektoren i særdeleshed,
- G. der henviser til de fiskeriaftaler, som en lang række AVS-stater har indgået med EU,
- H. der henviser til, at Thailand og Filippinerne i modsætning til AVS-staterne er beliggende i en af de regioner i verden, der tiltrækker de største investeringer,
- I. der konstaterer, at oprindelsesreglerne for fiskeriprodukter er meget komplicerede,
- J. der henviser til Thailands og Filippinernes udviklingsstadier og deres ekstremt store fiskerikapacitet, der kan gøre det lettere for disse lande at overholde oprindelsesreglerne, hvis de indrømmes præferenceordninger,
- K. der henviser til, at en ændring af betingelserne for Thailands og Filippinernes adgang vil bevirke, at tunindustrien bryder sammen og tunen forsvinder i AVS-staterne,
- L. der frygter, at sammenbruddet i tunsektoren i AVS-staterne kan få vidtrækkende økonomiske og sociale konsekvenser og undergrave de fremskridt, der er sket i bekæmpelsen af fattigdom, hvilket er et af de grundlæggende mål i Cotonou-aftalen,
- M. der henviser til mæglingsproceduren i WTO med henblik på en sænkning af tolden på dåsetun fra Thailand og Filippinerne samt til mæglernes forslag, der er blevet sendt videre til Kommissionen,
1. opfordrer EU til at:
- anerkende, at der er stor forskel på AVS-staterne, hvoraf de fleste hører under de mindst udviklede lande, og Thailand og Filippinerne;
 - sikre, at myndighederne i EU-medlemsstaterne ikke vedtager beslutninger, som skader AVS-staterne;
 - sikre, at adgangen til EU-markedet for AVS-produkter i almindelighed og tunprodukter i særdeleshed bevares;
 - sikre, at de tilbud, som EU har fremsat i forbindelse med Doha-dagsordenen, ikke hæmmer udviklingsbestræbelserne i AVS-staterne;
 - undlade at vedtage mæglernes forslag, der under alle omstændigheder ikke er bindende;
2. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om fremme af den private sektor inden for rammerne af Cotonou-partnerskabsaftalen**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, nemlig del 4, »Samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering«, afsnit II, »Økonomisk samarbejde«, kapitel 7, »Støtte af investeringer og udvikling af den private sektor«, samt udviklingskompendiet ⁽²⁾,
 - der henviser til AVS-staternes stats- og regeringslederes erklæringer fra deres topmøder i Libreville, Santo Domingo og Nadi,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »EF's strategi for udvikling af den private sektor i AVS-staterne« ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om »Virksomhedernes sociale ansvar: Virksomhedernes bidrag til bæredygtig udvikling« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til beslutningen om samarbejde med henblik på finansieringsudvikling, der blev vedtaget på AVS-Ministerrådets 76. samling i Bruxelles fra den 10. til den 11. december 2002 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten,
- A. der henviser til, at der skal tages højde for bestemmelserne i artikel 74-78 i Cotonou-aftalen, der anerkender behovet for at støtte politikker og strategier vedrørende investering og udvikling af den private sektor samt betydningen af investeringsfremme for enhver økonomisk udviklingsproces,
- B. der henviser til, at den private sektor er den primære kilde til beskæftigelse i AVS-staterne, selv om AVS-Gruppen og EU ved at rette opmærksomheden mod denne vigtige økonomiske sektor søger at bekæmpe fattigdom ved at forbedre indkomstfordelingen og reducere den sociale udstødelse, samtidig med at man søger at fremme bæredygtig udvikling i AVS-staterne,
- C. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) har afgørende betydning for udviklingen, idet de udgør grundstenen i civilsamfundet og i væsentlig grad bidrager til to grundlæggende forudsætninger for fattigdomslempelse, nemlig jobskabelse og økonomisk vækst,
- D. der henviser til, at globaliseringen har påvirket den måde, folk lever og driver handel på rundt om i verden, hvilket har betydet, at konkurrencen er blevet hårdere, og konkurrenceevnen for private virksomheder i AVS-staterne er kommet under yderligere pres,
- E. der henviser til, at handelsliberalisering ikke i sig selv vil føre til udvikling af AVS-staterne, og at den sociale udstødelse og nød kan blive større, hvis en sådan proces ikke afvikles under hensyntagen til AVS-produktionssektorens særlige behov og begrænsninger,
- F. der understreger behovet for en effektiv koordinering af AVS-EU's forskellige støtteinstrumenter, for så vidt angår den private sektor, med henblik på at forhindre overlappende tiltag og forbedre virkningen af de bevilgede midler,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

⁽²⁾ Compendium of cooperation Strategies, aftale mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater.

⁽³⁾ KOM(98) 667 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(2002) 347 endelig.

⁽⁵⁾ Beslutning nr. 2.

- G. der anerkender betydningen af virksomhedernes sociale ansvar med henblik på at beskytte miljøet og garantere humane arbejdsvilkår,
- H. der konstaterer, at den europæiske erhvervsstøtteordning (European Business Advisory Service — EBAS) er ved at blive afviklet, og at DIAGNOSE-programmerne er afsluttet,
1. bekræfter den private sektors betydning for fremskyndelse af vækst og udvikling i AVS-staterne samt behovet for, at AVS-staterne skaber et gunstigt investeringsmiljø;
2. bekræfter, at den fortsat vil bestræbe sig på at fremme konkurrenceevnen for den private sektor i AVS-staterne med henblik på at bekæmpe fattigdom og lette AVS-staternes gradvise integration i verdensøkonomien;
3. opfordrer AVS-staterne og EU til at afsætte tilstrækkelige midler til at give den private sektor i AVS-staterne mulighed for at deltage aktivt i det globale handelssystem;
4. opfordrer Det Blandede AVS-EU-Ministerudvalg for Økonomisk Udviklingsamarbejde til at fokusere på fremme og udvikling af den private sektor i AVS-staterne;

Den private sektors deltagelse i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (EPA)

5. opfordrer AVS-staterne og EU til at tilskynde den private sektor til at deltage i de igangværende forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler;
6. fremhæver den ledende rolle, som regionale organisationer og brancheorganisationer vil komme til at spille med hensyn til at give den private sektor mulighed for at bidrage til formuleringen af AVS' og EU's forhandlingsstrategier;

AVS-virksomheders, -leverandørers og -konsulenters deltagelse i kontrakter, der finansieres af EUF

7. bemærker med interesse bestemmelserne i bilag IV (Gennemførelses- og forvaltningsprocedurer) i Cotonou-aftalen, der søger at tilskynde fysiske og juridiske personer i AVS-staterne til i så stor udstrækning som muligt at deltage i gennemførelsen af de kontrakter, der finansieres af EUF;
8. glæder sig over gennemgangen af de generelle regler for kontrakter vedrørende varer, tjenesteydelser og arbejder, der finansieres af EUF med henblik på at sikre inddragelse af de særlige forhold, der gælder for AVS-EU-partnerskabet;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen samt nationale og regionale anvisningsberettigede til at sikre, at anvendelsen af disse bestemmelser ved udvælgelse og tildeling af kontrakter giver AVS-virksomheder, -leverandører og -konsulenter de bedste muligheder;

Koordinering af bistanden

10. opfordrer AVS-staterne og EU til at iværksætte en koordineringsmekanisme for at forhindre overlappning, for så vidt angår de forskellige EUF-finansierede støtteprogrammer og institutioner i den private sektor i AVS-staterne som helhed samt på regionalt og nationalt plan;

Investeringsfaciliteten

11. beklager, at de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten (IF) blev udviklet af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) alene, og at de blev godkendt af Kommissionen uden inddragelse af AVS-Gruppen;

12. opfordrer EIB til i samråd med Kommissionen og AVS-sekretariatet at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forklare investeringsfacilitetens funktioner og sikre den bedst mulige formidling af oplysninger vedrørende adgangen til EIB-midler for den private sektor og delvist statsejede erhvervsvirksomheder;

13. opfordrer AVS-sekretariatet og Kommissionen til at følge gennemførelsen af investeringsfaciliteten på tæt hold for at sikre, at den opfylder sin funktion som udviklingsværktøj;

14. anmoder EIB om at undersøge muligheden for at oprette passende regionale repræsentationer i AVS-staterne;

Nye initiativer til støtte for den private sektor

15. opfordrer indtrængende AVS-sekretariatet og Kommissionen til at forbedre de nuværende instrumenter til støtte for den private sektor og at skabe nye med henblik på at forbedre konkurrenceevnen for den private sektor i AVS-staterne, særligt hvad angår produktudvikling, markedsadgang, distributionssystemer og transportnetværk;

16. roser de initiativer, som Europa-Parlamentet og Kommissionen har taget for at fremme virksomhedernes sociale ansvar som et middel til forbedring af velfærd for arbejdstagere og forbrugere, og opfordrer indtrængende AVS-sekretariatet og Kommissionen til at følge udviklingen i sagen på tæt hold;

17. opfordrer Kommissionen til at iværksætte et program, der er baseret på erfaringerne fra EBAS, med henblik på at fremme brugen af erhvervsudviklingstjenester i AVS-staterne;

18. støtter implementeringen af en efterfølger til DIAGNOSE-programmet til bestemmelse af de muligheder og udfordringer, som aktører i den private sektor i visse AVS-stater og -regioner står over for, samt til fremme af udvikling og gennemførelse af andre instrumenter til støtte for den private sektor;

19. opfordrer AVS-Gruppen og EU til at samarbejde med anerkendte ngo'er og organisationer i den private sektor med henblik på at fremme initiativer vedrørende »fair handel« til fordel for AVS-producenter;

20. opfordrer AVS-Gruppen og EU til at støtte udbredelsen af mikrofinansieringsinstitutter med henblik på at fremme udviklingen af små og mellemstore virksomheder i AVS-staterne;

21. opfordrer AVS-staterne og EU til at støtte initiativer vedrørende kapacitetsopbygning i AVS-staterne med henblik på en forbedring af konkurrenceevnen for den private sektor i disse lande;

22. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) fra den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til de af AVS-Gruppens og EU's organer og fællesorganer tidligere vedtagne beslutninger,
 - der henviser til principperne og målsætningerne i Georgetown-aftalen som ændret og AVS-staternes stats- og regeringslederes erklæringer fra deres topmøder i Libreville, Santo Domingo og Nadi i henholdsvis 1997, 1999 og 2002,
 - der henviser til den nye AVS-EU-partnerskabsaftale, som blev undertegnet i Cotonou i Benin den 23. juni 2000,
 - der henviser til EU-traktatens artikel 29 samt EF-traktatens nye artikel 6 og 13, som er indarbejdet i disse traktater i medfør af Amsterdam-traktaten, og som henviser til overholdelse af menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder samt til kampen mod racisme og fremmedhad og mod andre former for forskelsbehandling som målsætninger for EU,
 - der henviser til principperne i FN's pagt samt til verdenserklæringen om menneskerettigheder, konklusionerne fra konferencen om menneskerettigheder i Wien i 1993, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om barnets rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, Genève-konventionerne fra 1949 og de andre internationale humanitære retsinstrumenter, konventionen om statsløse personers retsstilling fra 1954, Genève-konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951, New York-protokollen om flygtninges retsstilling fra 1967, de to verdenskonferencer om bekæmpelse af racisme og racediskrimination, der blev afholdt i Genève i henholdsvis 1978 og 1983 samt erklæringen og handlingsprogrammet fra FN's verdenskonference mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance, der blev afholdt i Durban i Sydafrika fra den 31. august til den 7. september 2001,
- A. der henviser til, at FN's verdenskonference mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance udgjorde et vigtigt bidrag til udryddelse af racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance, og at Durban-erklæringen og -handlingsprogrammet øjeblikkeligt skal gennemføres fuldt ud gennem en effektiv indsats,
- B. der er bevidst om sit eget ansvar, for så vidt angår opfølgningen på FN's verdenskonference mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance, og om behovet for at styrke AVS-staternes evne til at påtage sig dette ansvar,
- C. der er dybt bekymret over, at der på trods af fortsatte tiltag stadig forekommer — og sågar i højere grad end tidligere — racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance samt voldshandlinger, der konstant antager nye former, idet der f.eks. ses en tendens til fastlæggelse af politikker, der er baseret på racemæssig, religiøs, etnisk, kulturel og national overlegenhed eller eksklusivitet,
- D. der anerkender AVS-staternes og særligt de afrikanske leders bestræbelser på at finde effektive løsninger på problemerne med fattigdom, underudvikling, marginalisering, social udstødelse, økonomiske skævheder, ustabilitet og usikkerhed gennem initiativer såsom det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD),
- E. der anerkender den nye informations- og kommunikationsteknologis (IKT) potentiale, for så vidt angår etablering af oplysende og bevidsthedsgørende netværk mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance og fremme af en generel respekt for menneskerettighederne og værdien af kulturel mangfoldighed,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- F. der værdsætter, at ikke-statslige aktører, navnlig civilsamfundet, på nationalt, regionalt og internationalt plan deltager aktivt i den igangværende kamp mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance,
- G. der bemærker en række nye tendenser i Europa, som giver anledning til alvorlig bekymring, herunder:
- episoder med racebetinget vold og racebetingede overfald på mindretal i EU,
 - overrepræsentation af ekstreme og/eller højreekstremistiske politiske partier med racistiske og fremmedfjendske dagsordener og programmer i det politiske landskab i EU og
 - fortsatte racistiske ydmygelser, som rejsende fra AVS-stater konfronteres med, når de rejser til EU, og som afspejler den tiltagende fjendske holdning over for udlændinge i EU,
- H. der henviser til, at fremmedfjendske og racistiske holdninger i EU-medlemsstaterne over for borgere fra AVS-stater lægger store hindringer i vejen for udviklingen og udvidelsen af AVS-EU-samarbejdet og -forbindelserne ved f.eks. at
- vanskeliggøre etableringen af forretningskontakter, hvorved udviklingen af gensidigt gunstige handelsforbindelser mellem AVS og EU hindres;
 - give næring til en holdning i EU, der er kendetegnet ved pessimisme og ligegyldighed med hensyn til udviklingslandenes problemer; og
 - undergrave den ånd, der skulle udgøre grundlaget for etableringen af et effektivt partnerskab mellem AVS og EU,
1. udtrykker sin vilje til at indgå et komplet samarbejde med alle relevante institutioner i FN-systemet, særligt FN's højkommissær for menneskerettigheder, i forbindelse med opfølgningen af Durban-erklæringen og -handlingsprogrammet;
 2. opfordrer indtrængende staterne til at fremme og beskytte menneskerettighederne for personer, der har været udsat for racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed intolerance, og som lider af eller menes at lide af pandemiske sygdomme såsom hiv/aids, samt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fjerne de negative konsekvenser af disse sygdomme;
 3. opfordrer endvidere indtrængende alle politikere til at afholde sig fra enhver form for anvendelse af eller tilskyndelse til racisme og fremmedhad, at fordømme enhver form for intolerance og racistiske bemærkninger samt at bekæmpe racistiske og fremmedfjendske tendenser og grupper inden for egne rækker;
 4. opfordrer EU-medlemsstaterne til at sikre, at Genève-konventionen om flygtninges retsstilling gennemføres fuldt ud, at lovgivningen og politikken på indvandrerområdet ikke medfører forskelsbehandling på grundlag af etnisk oprindelse eller nationalitet, og at fremmedfjendske holdninger eller diskriminerende og fjendtlig adfærd over for etniske mindretal ikke fremmes;
 5. fordømmer alle masseudvisninger og protesterer mod genoptagning af massehjemsendelsespolitikker, der gennemføres på ydmygende betingelser; kræver et øjeblikkeligt stop for disse masseudvisninger;
 6. fastholder, at AVS-borgere, som lovligt opholder sig i EU, skal ligestilles med hensyn til økonomiske, sociale, civile, kulturelle og politiske rettigheder i overensstemmelse med de relevante FN-menneskerettighedskonventioner;
 7. glæder sig over det standpunkt, som nogle ledere og borgere i EU har indtaget mod visse tilkendegivelser af racisme og fremmedhad i Europa;
 8. opfordrer indtrængende til øget samarbejde mellem AVS-Gruppen og EU i forbindelse med bekæmpelse af racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance;
 9. udtrykker sin vilje til i fællesskab at finde måder og midler til at sikre, at tilkendegivelser af racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance ikke forhindrer et fremtidigt AVS-EU-partnerskab;

10. opfordrer AVS-EU-Ministerrådet til at overveje udsendelse af en fælles EU-AVS-beslutning om racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed beslægtet intolerance på deres næste møder i 2003;
11. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Vestafrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1464 (2003) af 4. februar 2003 om Côte d'Ivoire,
 - der henviser til EU-formandskabets erklæring af 19. februar 2003 om Côte d'Ivoire,
 - der henviser til EU-formandskabets erklæring af 12. februar 2003 om Togo,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i den vestafrikanske region,
- A. der henviser til, at adskillige mislykkede fredsftaler og fredsbevarende foranstaltninger, sammenbrudte økonomier og de seneste års grove overtrædelser af menneskerettighederne udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten i hele subregionen,
 - B. der noterer sig de mange politiske, økonomiske og udviklingsmæssige bestræbelser i denne afrikanske region, der har til formål at etablere et indre marked og et økonomisk og socialt område, men som henviser til tørken og den alvorlige trussel om fødevaremangel i regionen, særligt Senegal, Gambia, Mauretania, Mali, Niger og dele af Burkina Faso,
 - C. der henviser til at den officielle oprettelse af Den Afrikanske Union i juli 2002 i Durban,
 - D. der henviser til, at etnisk, religiøs og politisk mangfoldighed udgør et værdifuldt aktiv under forudsætning af, at lighed og broderskab er fremherskende,
 - E. der beklager de voldsomme tab af menneskeliv, herunder civile tab, samt de alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne og den internationale humanitære ret i Côte d'Ivoire,
 - F. der bekræfter sin stærke vilje til at sikre Côte d'Ivoires suverænitæt, uafhængighed, territoriale integritet og enhed, og som henviser til indgåelsen af Marcoussis-aftalerne, som bekræfter vigtigheden af at respektere landets territoriale integritet og institutioner, og som indeholder bestemmelser om dannelse af en regering til national forsoning og afvæbning af oprørsgrupper,
 - G. der navnlig beklager de seneste rapporter om grusomheder og lovløshed i den vestlige del af Côte d'Ivoire langs med grænsen til Liberia, der allerede har fordrevet flere hundrede tusinde mennesker fra deres hjem, og som i værste fald kan udvikle sig til en omfattende humanitær krise,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- H. der henviser til de fortsatte kampe i Liberia, særligt i Lofa-provinsen, og til dannelsen af en ny krigszone på grænsen til Côte d'Ivoire, der forhindrer stabilisering af den politiske situation i landene omkring Mano-floden — Guinea-Conakry, Liberia og Sierra Leone — og forbedring af den humanitære situation i disse lande,
- I. der henviser til, at de fornyede kampe i Liberia, hvor oprørere har opnået kontrol med store dele af det vestlige Liberia, har fordrevet endnu 30 000 mennesker fra deres hjem i et forsøg på at nå hovedstaden, Monrovia, samt til, at flere tusind herudover ifølge UNHCR sandsynligvis vil forsøge at flygte til nabolandet Sierra Leone, der selv er ved at komme på fode igen efter ti års krig,
- J. der henviser til, at sharia-lovgivningen er blevet indført i tolv af Nigerias nordlige delstater siden 1999,
- K. der udtrykker dyb bekymring over de nyligt afsagte domme, hvor mænd og kvinder i disse stater er blevet dømt til døden ved stening på grund af utroskab,
- L. der noterer sig den nigerianske forbundsregerings bestræbelser på i medfør af landets forfatning at beskytte de grundlæggende menneskerettigheder for de nigerianske borgere i overensstemmelse med regeringens forpligtelser i henhold til internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- M. der bemærker henstillingen fra medordførerne for menneskerettigheder om, at der sendes et støttebrev til præsident Olusegun Obasanjo fra formændene i Den Blandede Parlamentariske Forsamling, hvori han opfordres til at omstøde sådanne domme og afskaffe dødsstraffen for at føde børn uden for ægteskab,
- N. der beklager, at det parlamentsvalg, der blev afholdt i Togo den 27. oktober 2002, syntes at være i strid med Lomé-rammeaftalen,
1. gentager sin støtte til ECOWAS' forsøg på at opnå en fredelig og holdbar løsning på problemerne i regionen og opfordrer indtrængende myndighederne til at samarbejde uforbeholdt for at opnå dette mål gennem en mere intensiv politisk dialog og etablering af gode forbindelser til nabolandene;
 2. gentager sin overbevisning om, at respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper udgør hjørnestenen i stabiliseringen og fredsprocessen i regionen;
 3. glæder sig over oprettelsen af NEPAD og Den Afrikanske Union med alle de dertil hørende instrumenter, der udgør et vigtigt skridt hen imod politiske integration på det afrikanske kontinent;
 4. glæder sig over, at Den Afrikanske Unions konstituerende lov anerkender vigtigheden af at respektere menneskerettighederne og utvetydigt forkaster straffrihed; opfordrer Den Afrikanske Union til at bekræfte dette ved at udarbejde en protokol om kvinders rettigheder til det afrikanske charter og ratificere protokollen, og ved at oprette en afrikansk menneskerettighedsdomstol;
 5. glæder sig over den ghanesiske regerings bestræbelser på via ministeriet for kvinder og børn at forbedre kvindelige landmænds situation ved at tilbyde dem kreditlån og maskiner, således at de kan udvide deres bedrifter;
 6. opfordrer Rådet og Kommissionen til at handle ud fra princippet om afrikansk integration med henblik på at sikre og fremme EU's og dens afrikanske partners fælles interesser, ikke mindst i forbindelse med internationale handelsdrøftelser;
 7. henleder opmærksomheden på, at årsagen til denne ustabilitet er den voldsomme nedgang i ressourcerne, både som følge af nedgangen i priserne på landbrugsprodukter og råvarer på verdensmarkedet og omkostningerne ved betaling af gælden, og opfordrer derfor EU og dens medlemsstater til at optræde deres samarbejde med de hårdst ramte lande;

8. minder om, at religionsfriheden (dvs. trosfrihed uden diskrimination eller præference), som fastlagt i adskillige internationale juridiske instrumenter, skal bevares;
9. kræver de jure- og de facto-afskaffelse af dødsstraffen i alle de lande i regionen, hvor den stadig anvendes;
10. fordømmer alle de overtrædelser af menneskerettighederne og den internationale humanitære ret, som har fundet sted i Côte d'Ivoire siden den 19. september 2002; understreger behovet for at bringe de personer, der er ansvarlige for disse overtrædelser, for en domstol og opfordrer indtrængende alle parter, herunder regeringen, til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forhindre yderligere overtrædelser af menneskerettighederne og den internationale humanitære ret, særligt hvad angår civile, uanset deres oprindelse;
11. noterer sig bestemmelserne i Linas-Marcoussis-aftalen vedrørende dannelsen af en forsoningsregering og opfordrer alle ivorianske politiske kræfter til at samarbejde med republikkens præsident og den nyudnævnte premierminister om at danne en afbalanceret og stabil regering;
12. opfordrer alle involverede parter til at samarbejde med det tilsynsudvalg, der ledes af FN's generalsekretærs særlige repræsentant, Albert Tevodjéré, med henblik på at finde en holdbar politisk løsning på krisen i overensstemmelse med den nationale forsoning, der blev opnået i oktober 2001, og med behørig respekt for de demokratiske institutioner i Republikken Côte d'Ivoire og landets nationale territoriale enhed;
13. påpeger, at målet med Linas-Marcoussis-aftalen er at garantere territorial integritet og respekt for landets institutioner, og understreger, at gennemførelsen af aftalen ikke må danne grundlag for de facto-deling af landet;
14. mener, at opnåelsen af varig fred kræver opløsning af de paramilitære grupper og afvæbning af oprørsstyrkerne;
15. opfordrer alle Côte d'Ivoires nabolande til at støtte fredsprocessen ved at forhindre enhver handling, der kan undergrave sikkerheden i Côte d'Ivoire og landets territoriale integritet, særligt væbnede gruppers og lejetroppers krydsning af disse landes grænser samt ulovlig handel med og udbredelse af våben i regionen, herunder små våben og lette våben;
16. fordømmer kraftigt den fortsatte og genopblussede konflikt i Liberia mellem Liberias væbnede styrker og styrker fra modstandsbevægelsen »Liberians United for Reconciliation and Democracy«;
17. fordømmer de fortsatte fjendtligheder i Liberia, der forlænger den civile befolknings lidelser i denne region;
18. opfordrer indtrængende begge parter til øjeblikkeligt at indstille kampene og deltage i fredsforhandlingerne i Bamako inden for rammerne af ECOWAS;
19. glæder sig over den forbedrede sikkerhed i Sierra Leone efter genvalget af præsident Ahmad Tejan Kabbah i maj 2002, men advarer mod den ustabilitet, der kan opstå som følge af tilstrømningen af tusindvis af liberianske flygtninge;
20. opfordrer det internationale samfund og særligt EU til at lytte til appellerne fra FN's kontorer og stille midler til rådighed for at løse problemet med det stadig stigende antal flygtninge og internt fordrevne langs grænsen mellem Côte d'Ivoire og Liberia og i Sierra Leone;
21. opfordrer indtrængende alle tre ledere i Mano-flodunionen til at mobilisere politisk vilje til at opbygge en gensidig tillid med henblik på at løse den aktuelle krise gennem dialog og forsoning, hvilket vil skabe sikre grænser og fredelige forbindelser mellem landene;
22. glæder sig over præsident Olusegan Obasanjos faste og upartiske lederskab, der førte til benådning af Safiya Hussaini, som var blevet dømt til døden ved stening på grund af utroskab;
23. opfordrer den nigerianske regering til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retsstatsprincipperne og de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder respekteres i Nigeria;

24. giver sine formænd mandat til at sende et støttebrev til præsident Olusegan Obesanjo, hvori han opfordres til at gøre brug af sine beføjelser i henhold til forfatningen med henblik på at omstøde sådanne domme og afskaffe dødsstraffen for frivillige seksuelle forhold mellem voksne i Nigeria;
25. opfordrer indtrængende de togolesiske myndigheder til at fortsætte og optrappe den nationale forsoningsproces samt afholde demokratiske, gennemsigtige (lige adgang til medierne, tilstedeværelse af udenlandske observatører) og pluralistiske (deltagelse af politiske partier i valgprocessen, herunder deres tilstedeværelse på valgstederne) valg;
26. beklager, at de nye bestemmelser i forfatningen ikke giver alle, der ønsker det, mulighed for at stille op til præsidentvalget;
27. opfordrer den togolesiske politiske klasse som helhed til at samarbejde fuldt ud om at skabe gunstige betingelser for national forsoning og økonomisk og social genopbygning af landet;
28. opfordrer indtrængende EU til under hensyntagen til disse betingelser at normalisere sit forhold til Togo med henblik på at bringe de skadelige konsekvenser af sanktionerne for befolkningen i Togo til ophør og styrke den demokratiske proces gennem bæredygtig udvikling og effektiv forvaltning i overensstemmelse med den i Lomé-rammeaftalen fastlagte nationale forsoningsproces;
29. glæder sig over aftalen mellem præsidenten og oppositionslederne i Guinea-Bissau om at udskyde parlamentsvalget den 20. april 2003 og kræver fuld overholdelse af menneskerettighederne og afholdelse af et frit og retfærdigt valg den 6. juli 2003;
30. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's generalsekretær, formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union og generalsekretæren for ECOWAS.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Centralafrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til sine tidligere beslutninger,
- der henviser til Den Afrikanske Unions og EU-formandskabets erklæringer, der fordømmer det kup, som fandt sted den 15. marts 2003 i Den Centralafrikanske Republik (CAR),
- der henviser til den fredsftale, der blev undertegnet den 30. juli 2002 i Pretoria af Den Demokratiske Republik Congo (DRC) og Rwanda, samt de forskellige aftaler vedrørende tilbagetrækning af udenlandske tropper,
- der henviser til de aftaler vedrørende våbenhvile og indstilling af fjendtlighederne, der blev undertegnet den 29. december 1999 af den congolesiske regering og Det Nationale Modstandsråd (CNR),
- der henviser til den fredsftale, der blev undertegnet den 17. marts 2003 af den congolesiske regering og pastor Ntoumis væbnede bevægelse,
- der henviser til Arusha-aftalen om fred og forsoning i Burundi og til våbenhvileaftalerne mellem Burundis overgangsregering og de forskellige væbnede bevægelser — Pierre Nkurunzizas CNDD-FDD, Jean-Bosco Ndayikengurukiyes CNDD-FDD og Alain Mugabarabonas PALIPEHUTU/FNL,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- der henviser til den foreløbige rapport om plyndring af Den Demokratiske Republik Congos ressourcer, der blev fremsendt til FN's Sikkerhedsråd den 21. oktober 2002,
 - der henviser til den rwandiske forvaltningslov nr. 40/2000 af 26. januar 2001, der indeholder bestemmelser om oprettelse af »Gacaca-domstole«,
 - der henviser til kommunikéer fra styrkerne til forsvar af demokratiet (CNDD-FDD) om, at de afbryder deres deltagelse i forhandlingerne med Burundis overgangsregering,
 - der henviser til Præsidiets beslutning om at sende en mission til Ækvatorialguinea,
- A. der henviser til, at der ikke findes nogen militær løsning på konflikterne, som har medført, at flere millioner mennesker i Centralafrika er døde eller er blevet hjemløse,
- B. der henviser til, at de forskellige konflikter er kendetegnet ved en »krig i krigen« mod kvinder, der er blevet udsat for voldshandlinger eller voldtægt, hvilket ofte efterfølgende ties ihjel,
- C. der henviser til kvindeorganisationers målbevidste og effektive bestræbelser på at hjælpe og støtte kvinder, der har været udsat for voldshandlinger,
- D. der henviser til, at der er behov for at skabe job og tiltrække investeringer for at sikre politisk og økonomisk stabilitet og håndhævelse af princippet om god regeringsførelse og retsstatsprincipperne,
- E. der henviser til, at den congolesiske regerings genopbygningsbestræbelser ikke kan videreføres uden ægte fred,
- F. der er bekymret over de mange tab af menneskeliv blandt civile og medlemmer af de fredsbevarende CAEMC-styrker, som statskuppet i Den Centralafrikanske Republik resulterede i, samt over de humanitære forhold for de mange flygtninge ved grænsen mellem Tchad og Den Centralafrikanske Republik,
- G. der henviser til, at Lusaka- og Pretoria-aftalerne indeholder bestemmelser vedrørende en løsning på krisen i Den Demokratiske Republik Congo,
- H. der henviser til, at tilbagetrækningen af udenlandske tropper fra Den Demokratiske Republik Congo ikke er helt afsluttet, selv om aftalerne er underskrevet,
- I. der henviser til den fortsatte alvorlige uro i Ituri-distriktet (i den østlige provins af DRK),
- J. der henviser til de alvorlige skader, der udøves på økosystemet, og særligt den ulovlige udnyttelse af skovene omkring ækvator i Den Demokratiske Republik Congo,
- K. der henviser til, at de fleste af de nationalparker, der hærages af ulovlig jagt, skovrydning og ulovlig minedrift på guld og coltan er beliggende i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo,
- L. der henviser til, at en regional union mellem nabolande er en afprøvet løsning, der sikrer, at konflikter og krig undgås ved hjælp af fredeligt samarbejde og fælles udvikling,
- M. der henviser til, at hiv/aids-epidemien har grebet om sig, navnlig i de konfliktramte områder, hvor befolkningen er sårbar, hvilket har øget antallet af forældreløse børn,
- N. der henviser til Ugandas positive tiltag, der har bremset spredningen af hiv/aids-virus,

- O. der henviser til, at overgangsperioden i Rwanda efter planen skal afsluttes i forbindelse med afholdelse af valg i juli 2003,
- P. der er bekymret over den fortsatte vold mod civilbefolkningen på trods af de våbenhvileaftaler, som Burundis overgangsregering og de væbnede oprørsbevægelser har underskrevet, samt over de overgreb mod konfliktparter, som de militære styrker har gjort sig skyldige i,
- Q. der henviser til, at Burundi efter ti års krig er det tredjefattigste land blandt udviklingslandene, at procentdelen af børn, der går i skole, er faldet fra 70 % til 20 %, og at børnedødeligheden stort set ligger på samme niveau som i 1960'erne,
- R. der henviser til den aftale, som for nylig blev undertegnet af Ækvatorialguinea og Kommissionen med henblik på at forbedre menneskerettighedssituationen,
- S. der henviser til, at visse medlemmer af oppositionen i Ækvatorialguinea sidder fængslet,
1. fordømmer kuppet den 15. marts 2003, der gjorde det muligt for general Bozize at overtage magten i Den Centralafrikanske Republik;
 2. kræver en hurtig tilbagevenden til forfatningsmæssige tilstande og til, at menneskerettighederne og den civile befolknings grundlæggende frihedsrettigheder respekteres og beskyttes i Den Centralafrikanske Republik;
 3. opfordrer de finansielle institutioner, herunder IMF og Verdensbanken, til at stille de nødvendige midler til rådighed til aflønning af tjenestemænd, når der igen hersker forfatningsmæssige tilstande i Den Centralafrikanske Republik;
 4. støtter CAEMC's beslutning om at opretholde de fredsbevarende styrker i Den Centralafrikanske Republik;
 5. beklager de plyndringer af og overgreb mod civilbefolkningen, som de krigsførende parter har gjort sig skyldige i;
 6. fordømmer plyndringerne af Verdensfødevareprogrammets kontorer og opfordrer hjælpeorganisationerne til at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for at opfylde befolkningens behov;
 7. kræver afholdelse af et frit præsidentvalg snarest muligt inden for EU-organisationsrammer og under tilsyn af FN;
 8. glæder sig over Pretoria-aftalerne og opfordrer alle parter til at respektere de tilsagn, de afgav i Lusaka og Pretoria med hensyn til demilitarisering, afvæbning og iværksættelse af alle de nødvendige mekanismer til den interne congolesiske dialog med henblik på at løse de sikkerhedsmæssige, politiske, humanitære, sociale og økonomiske problemer, der vedrører alle landene i regionen, på en konsekvent måde;
 9. glæder sig over fortsættelsen af den dialog, som FN's generalsekretærs særlige udsending har indledt, og over Den Afrikanske Unions bestræbelser på at løse krisen i Den Demokratiske Republik Congo;
 10. kræver tilbagetrækning af de udenlandske og paramilitære tropper, der stadig befinder sig i Den Demokratiske Republik Congo, og udtrykker håb om, at der bliver tale om en fuldstændig og endelig tilbagetrækning uden fare for borgernes sikkerhed;
 11. støtter anmodninger til FN's Sikkerhedsråd om udstationering af yderligere væbnede styrker;
 12. opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at overveje muligheden for at forlænge og præcisere MONUC's mandat, for så vidt angår fredsbevarende aktiviteter og kontrol med gennemførelsen af aftalerne;
 13. opfordrer alle involverede parter til at træffe de nødvendige foranstaltninger, for så vidt angår sikker hjemsendelse af flygtninge og internt fordrevne;
 14. opfordrer til afholdelse af åbne og pluralistiske valg i Rwanda;

15. kræver, at det internationale samfund, herunder især EU, yder bistand til Rwanda og Den Demokratiske Republik Congo i forbindelse med tilrettelæggelsen af disse valg med deltagelse af internationale observatører;
16. opfordrer de nationale parlamenter i denne region til i højere grad at være med til at sikre, at der føres tilsyn med deres regeringer, især med hensyn til gennemførelsen af Cotonou-aftalen;
17. glæder sig over oprettelsen af »Gacaca-domstolene« og håber, at de kan bidrage til den nationale forsoning i Rwanda;
18. anser det for afgørende at nedbryde den mur af tavshed, der omgiver voldshandlinger mod kvinder under konflikterne;
19. glæder sig over den vitale humanitære bistand, som ECHO har ydet, særligt i Goma, efter Nyiragongo-vulkanens udbrud;
20. opfordrer Kommissionen til at fokusere på en styrkelse af ressourcerne til initiativet »Everything But Arms«, herunder også på sundheds- og plantesundhedsområdet, for at garantere adgang til det europæiske marked ikke blot i teorien men også i praksis;
21. opfordrer indtrængende til, at de personer, der har været involveret i den systematiske plyndring af Den Demokratiske Republik Congos ressourcer, fratages deres poster og ansvarsområder i overgangsperioden på vej mod demokrati i overensstemmelse med »god regeringsførelse«;
22. lykønsker Republikken Congos regering og de væbnede bevægelser med undertegnelsen af de forskellige aftaler til genoprettelse af freden;
23. opfordrer alle parter til at fortsætte deres bestræbelser på at konsolidere fred og national forsoning;
24. støtter Republikken Congos regering i dens bestræbelser på at sikre, at de mange fordrevne personer kan vende tilbage til deres hjem;
25. opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at indføre sanktioner (begrænsninger med hensyn til bevægelsesfrihed og bankkonti) over for enkeltpersoner og selskaber, der har deltaget i plyndringen af Den Demokratiske Republik Congo;
26. kræver, at grundskoleuddannelse og undervisning prioriteres højt, og glæder sig over den markante stigning i antallet af skolesøgende i Uganda;
27. frygter, at stigninger i udgifterne til militæret vil ske på bekostning af uddannelse og sundhed;
28. kræver, at flodtrafikken på Congo-floden, der er en livsvigtig færdselsåre for regionen, snarest muligt bliver normal igen;
29. opfordrer indtrængende Burundis overgangsregering og Pierre Nkurunzizas CNDD-FDD til at overholde vilkårene i våbenhvileaftalerne af 3. december 2002 og 27. januar 2003;
30. fordømmer voldtægt mod kvinder begået af de styrker, der har været involveret i den burundiske konflikt;
31. opfordrer National Liberation Forces (Agathon Rwasas FNL-PALIPEHUTU) til at deltage uforbeholdent i våbenhvileforhandlingerne i Burundi;
32. fordømmer kraftigt de massakrer på civile, der er blevet begået af de krigsførende parter, f.eks. massakren i Itaba i Gitega-provinsen (Burundi) den 9. september 2002; kræver, at de ansvarlige for de forskellige massakrer rundt om i landet (herunder Itaba-massakren) stilles for en domstol for krænkelse af menneskerettighederne;
33. opfordrer regeringen og oprørerne til at garantere sikkerheden for de observatører, der er udsendt af Den Afrikanske Union for at overvåge overholdelsen af våbenhvilen i Burundi;
34. opfordrer internationale bistandsydere, herunder især Kommissionen og medlemsstaterne i EU, til at iværksætte hjælpeprogrammer, der sigter mod at bekæmpe fattigdommen i Burundi og støtte fredsprocessen;

35. opfordrer de forskellige militære styrker til at lette befolkningens adgang til hjælp i overensstemmelse med international humanitær ret;
36. opfordrer Ækvatorialguineas regering til at løslade alle politiske fanger og gennemføre en ægte og verificerbar demokratiseringsproces;
37. glæder sig over den nyligt afsluttede aftale mellem Ækvatorialguineas regering og Kommissionen, der sigter mod at forbedre menneskerettighedssituationen, og håber, at aftalen vil resultere i en virkelig forbedring af menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea;
38. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, Kommissionen for Den Afrikanske Union, FN's generalsekretær, IMF, Verdensbanken og regeringerne i den centralafrikanske region.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i det sydlige Afrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 26. juli 2002 og til Sikkerhedsrådets resolutioner nr. 1432 (2002), nr. 1433 (2002) og nr. 1439 (2002) om Angola,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapporter af 12. december 2002 og 7. februar 2003,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om det sydlige Afrika,
- der henviser til den kampagne vedrørende hungersnød i Afrika, der blev lanceret af Verdensfødevareprogrammet (WFP) den 16. december 2002,
- A. der henviser til, at mange lande i Afrika, Asien og Centralamerika oplever katastrofale tilstande, som primært skyldes skiftende vejrmonstre, politisk ustabilitet, mislykkede økonomiske politikker og hiv/aids,
- B. der henviser til, at næsten 15 millioner mennesker i seks lande i det sydlige Afrika — Malawi, Zimbabwe, Zambia, Lesotho, Swaziland og Mozambique — trues af sult som følge af tørke, gentagne fejlslagne høster og hiv/aids,
- C. der henviser til, at omfanget af krisen er uden fortilfælde og kræver øjeblikkelig handling; i modsat fald vil det humanitære samfund ikke være i stand til at modvirke disse truende katastrofer,
- D. der henviser til, at den traditionelle humanitære bistand ikke er nogen holdbar løsning på nuværende tidspunkt, for så vidt angår det sydlige Afrika, eftersom regeringerne i regionen ikke længere er i stand til at håndtere virkningerne af den aktuelle humanitære krise i tilstrækkelig grad som følge af de aktuelle og fremtidige konsekvenser af hiv/aids-epidemien, der udgør en trussel mod en hel generation af voksne i den erhvervsaktive alder, og som efterlader flere millioner forældreløse børn i sit kølvand,
- E. der henviser til, at fødevarehjælp ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at skabe en langsigtet fødevarerikkerhed, men at denne hjælp stadig er en vigtig brik i håndteringen af kriser, som savner sidestykke og er uforudsigelige,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- F. der noterer sig de berørte sydlige afrikanske staters moralske og suveræne ret til at acceptere eller afvise fødevarerhjælp, der indeholder genetisk modificerede organismer, samt Cartagena-protokollen om biosikkerhed, der kræver forudgående oplyst samtykke i forbindelse med anvendelsen af genetisk modificerede fødevarer,
- G. der henviser til korrupsionsanklager mod europæiske virksomheder i forbindelse med opførelsen af et af verdens største hydrologiske anlæg i Lesotho, der skulle forsyne syv mio. sydafrikanere med drikkevand, og som henviser til de store økonomiske omkostninger i forbindelse med retsforfølgningen,
- H. der henviser til, at Lesothos højesteret den 17. september 2002 dømte Acres International, en canadisk rådgivende ingeniørvirksomhed, for at have bestukket sig til en række kontrakter i forbindelse med Lesotho Highlands Water Project ,
- I. der henviser til, at retssagerne har været ekstremt dyre, og det frygtes, at Lesotho, der er et af Afrikas fattigste lande, ikke vil have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at gennemføre retsforfølgelserne,
- J. der henviser til præsident Mwanawasas kamp mod korrupsion i Zambia, der betyder, at han risikerer at miste sin post,

Sydafrika

1. mener, at Sydafrika spiller en central rolle for fremme af udviklingen og stabiliteten i hele regionen, og opfordrer landet til at deltage mere målbevidst og direkte i bekæmpelsen af fattigdom og sociale uligheder;
2. opfordrer den sydafrikanske regering til at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at bekæmpe hiv/aids;
3. opfordrer de relevante myndigheder til at optrappe deres bestræbelser på at bekæmpe kriminalitet, navnlig kriminalitet, der påvirker de svageste medlemmer af samfundet (kvinder og børn) og visse grupper af udlændinge, uden at menneskerettighederne krænkes;
4. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank, AVS-staterne og det internationale samfund til at yde bistand til Sydafrika i henhold til deres respektive programmer for landet;

Angola

5. lykønsker den angolanske regering og UNITA for den stærke politiske vilje, der er udvist i forbindelse med opnåelse af målet om fred og national forsoning, og opfordrer alle parter til at fortsætte det tætte samarbejde på dette område; er bekymret for, om der stadig er uløste konflikter i landet, og hilser alle initiativer, der kan løse disse mulige konflikter og føre til en demokratisk dialog, velkommen;
6. udtrykker sin tilfredshed med, at den fælles kommission har afsluttet sit arbejde, hvilket markerer fuldførelsen af de vigtigste opgaver i forbindelse med fredsprocessen i Angola, og bemærker med tilfredshed visse skridt i retning af normale tilstande, bl.a. udnævnelse af en ny premierminister — en post, der ikke har været besat i tre år — og den løbende dialog mellem partierne i parlamentet vedrørende en ny forfatning for Angola;
7. glæder sig over den angolanske regerings erklæring af 19. november 2002, der understreger regeringens løfte om social reintegrering af alle angolanere og anerkender UNITA's fulde deltagelse i fredsprocessen;

8. fremhæver i den forbindelse en række udfordringer for Angola på mellemlang og lang sigt, såsom reintegration af den tidligere regering, UNITA-soldaterne og deres familier i samfundet samt genetablering af civile, der er blevet fordrevet under krigen og genopbygning; bemærker, at disse opgaver nu skal varetages inden for rammerne af den af begge parter godkendte nationale forsoningsproces;

9. konstaterer, at UNITA er blevet genforenet som et frit organiseret ikke-væbnet politisk parti;

10. mener, at konsolideringen af fred i Angola ligeledes afhænger af, at valgprocessen genetableres, at demokratiske, frie og pluralistiske institutioner normaliseres, at menneskerettighederne respekteres, at loven respekteres, at domstolene er uafhængige, at de offentlige administrative myndigheder er neutrale og upartiske, og at statsapparatet og den sociale retfærdighed fungerer efter hensigten;

11. glæder sig i den forbindelse over præsidentens og regeringens tilsagn om at sikre de nationale institutioners demokratiske legitimitet ved snarest muligt at afholde frie og pluralistiske lokale og nationale valg; anmoder Kommissionen om at medvirke til, at der ydes den nødvendige internationale bistand til dette formål;

12. mener endvidere, at fred, forsoning og demokrati i Angola er betinget af, at alle angolanere er villige til at deltage i en omfattende dialog med aktiv deltagelse af repræsentanter for alle politiske partier, civilsamfundet samt traditionelle og religiøse myndigheder;

13. opfordrer Kommissionen til i sine hjælpeprogrammer for Angola at medtage bestemmelser vedrørende civilsamfundets og kirkens deltagelse i den nationale forsoningsproces og i civile undervisningsprogrammer med henblik på at styrke demokratiet;

14. opfordrer Kommissionen og AVS-EU-Ministerrådet til at støtte programmer vedrørende minerydning, humanitær bistand og social reintegration af fordrevne, demobiliseret personale, handicappede og forældreløse samt til at støtte tilrettelæggelse af en international konference med donorer af humanitær bistand og genopbygning af Angola efter fredens genoprettelse;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen og det internationale samfund til at stille yderligere midler til rådighed til genopbygning af de infrastrukturer, der blev ødelagt under krigen, og til genoprettelse af den økonomiske aktivitet, særligt i landbrugs- og fiskerisektoren, således at befolkningen gøres mindre afhængig af fødevarerhjælp;

16. glæder sig over de tilsagn, som republikkens præsident har givet, og de foranstaltninger, som lederen af det parlamentariske flertal har opfordret til vedrørende bekæmpelse af korruption; opfordrer myndighederne til at handle med beslutsomhed, således at denne kampagne kan blive en succes;

17. opfordrer den angolanske regering samt dens industri- og handelspartnere til at iværksætte passende mekanismer til gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af Angolas naturressourcer i overensstemmelse med IMF's anbefalinger;

18. tilslutter sig FN's forslag om at overvåge den humanitære situation og respekt for menneskerettighederne i landet nøje efter udløbet af UNMA's (FN's mission i Angola) mandat;

Lesotho

19. glæder sig over den holdning, som Lesothos regering har indtaget over for bestikkelse og korruption; håber, at dette vil tjene som eksempel for andre lande i det sydlige Afrika;

20. anmoder Kommissionen om at yde den nødvendige økonomiske støtte til Lesothos regering, således at sidstnævnte kan bringe retssagen til ende;

God regeringsførelse

21. udtrykker sin fulde støtte til alle, der forsøger at bekæmpe korruption, navnlig præsident Mwanawasa i Zambia;
22. opfordrer Kommissionen og regeringerne i EU-medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser til god regeringsførelse samt til at yde økonomisk og teknisk bistand til og samarbejde med de udviklingslande, der er villige til at forhindre og straffe korrupt adfærd i forbindelse med tildeling af kontrakter vedrørende offentlige arbejder;

Fødevarekrise

23. udtrykker dyb bekymring over de truende humanitære katastrofer i det sydlige Afrika og opfordrer EU og andre donorer til øjeblikkeligt og beslutsomt at følge op på kampagnen om hungersnød i Afrika, der blev lanceret af Verdensfødevareprogrammet (WFP), samt at optrappe både fødevarehjælpen og den humanitære bistand i regionen og støtten til de mere langsigtede bestræbelser på at opnå fødevarerikkerhed;
 24. støtter den zambiske regerings standpunkt om at afvise fødevarehjælp i form af genetisk modificerede fødevarer på grundlag af forsigtighedsprincippet med henblik på at beskytte zambiske landmænd, landets landbrugsproduktion og udsigterne til eksport;
 25. mener, at et lands suveræne ret til at modtage oplysninger og træffe forsigtighedsbeslutninger om import af fødevarer indeholdende genetisk modificerede organismer er indarbejdet i Cartagena-protokollen om biosikkerhed;
 26. bekræfter, at retten til fødevarer er en grundlæggende menneskerettighed, og at det er et modtagerlands suveræne ret at acceptere eller afvise fødevarehjælp i form af genetisk modificerede fødevarer;
 27. advarer om, at de globale omkostninger ved ikke at udrydde hungersnød — for så vidt angår konflikter, tilbagevendende krisesituationer, international kriminalitet, narkotikahandel, økonomisk stagnation, ulovlig migration og for tidlig død — er enorme;
 28. opfordrer EU og andre donorer til snarest muligt at gribe ind over for de alvorlige samfundsøkonomiske virkninger af hiv/aids-epidemien i den sydlige afrikanske region og at fremskynde den langsomme udbetaling af øremærkede midler fra den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids;
 29. er stadig dybt bekymret over omfanget af fødevarekrisen i visse lande i det sydlige Afrika;
 30. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's generalsekretær, Den Afrikanske Union, SADC og regeringerne i Angola og Sydafrika.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i Østafrika**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Østafrika, navnlig om Afrikas Horn,
- A. der henviser til tørken i Østafrika, navnlig i Afrikas Horn, der til stadighed nedbryder miljøet og ødelægger lokalsamfund, og som har resulteret i en yderst alvorlig fødevaremangel for 14 millioner mennesker,
- B. der henviser til, at der er sket store fremskridt i gennemførelsen af fredsftalerne mellem Eritrea og Etiopien, herunder grænsekommissionens afgørelse om grænseadskillelsen; der henviser til, at der fortsat er behov for en hurtig fastlæggelse af grænsen for at sikre en fuldstændig gennemførelse af Algier-fredsftalerne og en endelig afslutning på striden mellem Eritrea og Etiopien,
- C. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd har forlænget mandatet for FN-missionens tilstedeværelse i Eritrea og Etiopien (UNMEE) til den 15. september 2003, og at FN's Sikkerhedsråd fortsat informeres om fredsprocessen med henblik på dens fulde gennemførelse,
- D. der minder om EU's og medlemsstaternes betydelige bidrag til UNMEE og OLMEE samt EU's tilsagn om at støtte en fuldstændig gennemførelse af Algier-fredsftalerne,
- E. der noterer sig IGAD's (den mellemstatslige myndighed for udvikling) og dens partners fælles bestræbelser på at tilvejebringe en omfattende og holdbar fredsftale i Sudan samt de fremskridt, der indtil videre er sket i Machakos-fredsprocessen,
- F. der er bekymret over de gentagne menneskerettighedskrænkelser og den fortsatte krise i Somalia og dens katastrofale følger for den skrøbelige sikkerhed og den humanitære situation i Somalia og nabolandene,
- G. der henviser til, at Somalia har behov for støtte fra det internationale samfund, navnlig EU, for at sikre, at den igangværende nationale forsoningskonference bliver en succes, at der skabes fred, at landet genopbygges, og at den nationale enhed og territoriale integritet bevares,
- H. der henviser til, at den nyvalgte præsident i Kenya, Mwai Kibaki, har udtalt, at han vil prioritere kampen mod korruption højt og har lovet at tage hånd om økonomiske tilbagegang i Kenya,
- I. der henviser til, at bestræbelserne på at sikre en gunstig udvikling og udrydde fattigdommen i Afrikas Horn forhindres af manglen på fred, sikkerhed og stabilitet, hvilket skyldes forskellige konflikter, både mellemstatslige og internt i landet,
- J. der henviser til, at Verdensfødevareprogrammet har været tvunget til at indstille sine aktiviteter i det nordlige Uganda som følge af morderiske angreb begået af Lord's Resistance Army på et tidspunkt, hvor 800 000 mennesker er afhængige af fødevarehjælpen,
- K. der henviser til den aftale, der blev indgået mellem Sudan og Uganda om at holde op med at forsyne hinandens væbnede oppositionsstyrker med basefaciliteter,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

1. roser FN's og Den Afrikanske Unions bestræbelser på at sikre gennemførelse af fredsprocessen mellem Eritrea og Etiopien;
2. kræver en hurtig fastlæggelse af grænsen mellem Eritrea og Etiopien, idet grænsekommisionens afgørelse om grænsedragningen af 13. april 2002 skal følges nøje;
3. bekræfter sin støtte til det arbejde, som FN's generalsekretærs særlige repræsentant har udført, og opfordrer parterne til at samarbejde fuldt ud med UNMEE, for så vidt angår opfyldelsen af dens mandat;
4. glæder sig over, at der er indført politisk pluralisme i Djibouti;
5. er bekymret over den humanitære situation i Sudan og opfordrer Sudans regering og Sudan People's Liberation Movement (SPLM) til fortsatte arbejdet med gennemførelsen af Machakos-processen samt til at fortsætte det tætte samarbejde med IGAD og dennes partnere med henblik på at opnå en omfattende og holdbar fred;
6. opfordrer det internationale samfund, navnlig EU, til aktivt at støtte fredsprocessen i Sudan;
7. glæder sig over normaliseringen af forholdet mellem regeringerne i Uganda og Sudan i forbindelse med opnåelse af fred i regionen;
8. opfordrer alle partier i Somalia til arbejde for, at den igangværende nationale forsoningskonference, som IGAD har taget initiativ til, bliver en succes, således at der opnås fuldstændig national forsoning og effektiv genoprettelse af de statslige myndigheder i Somalia;
9. opfordrer indtrængende EU til at øge sin støtte til den nationale forsoningsproces og genopbygningen af staten i Somalia og sin økonomiske, materielle og humanitære bistand til det somaliske folk;
10. glæder sig over afviklingen af præsident- og parlamentsvalget i Kenya i december 2002, der er et symbol på de store fremskridt, der er sket med hensyn til demokrati i Afrika, og opfordrer indtrængende andre lande i og uden for regionen til fortsat at arbejde for at fremme demokratiet;
11. opfordrer EU og Kommissionen til at hjælpe myndighederne i Comorerne med at finde kompromisløsninger, for så vidt angår fortolkning af forfatningen i forbindelse med magtdelingsaftaler, således at politiske kriser undgås i fremtiden;
12. er parat til at støtte Madagaskars bestræbelser på at forbedre den økonomiske og sociale situation i landet;
13. opfordrer indtrængende EU til at øge sin nødhjælp for at afhjælpe hungersnøden i de tørkeramte lande i Østafrika og til at udarbejde instrumenter til langsigtet økonomisk støtte med henblik på at formindske dette tilbagevendende problem gennem forvaltning af vandressourcer, udvikling og modernisering af landbruget;
14. opfordrer EU til at iværksætte og styrke fredsskabende tiltag i landene i Afrikas Horn med henblik på at fremme regional sikkerhed, stabilitet og samarbejde, der er en forudsætning for en bæredygtig økonomisk udvikling;
15. er bekymret over de lave kaffepriser, der har ramt mange landmænd i regionen;
16. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, IGAD, Den Afrikanske Union samt til regeringerne i Comorerne, Djibouti, Eritrea, Etiopien, Kenya, Madagaskar, Somalia og Sudan.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i Vestindien**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
- der henviser til de hensigtsmæssige foranstaltninger i henhold til Cotonou-aftalens artikel 96 vedrørende Republikken Haiti, der blev vedtaget af Rådet den 29. januar 2001, ændret den 21. januar 2002 og igen den 10. januar 2003,
- der henviser til resultaterne af den undersøgelsesrejse, som Præsidiets gennemførte til Haiti, Jamaica og Saint Lucia fra den 3. til den 9. februar 2003,
- der henviser til sin beslutning om Haiti, der blev vedtaget i Libreville (Gabon) i marts 2001,

Haiti

- A. der henviser til, at Haitis tiltrådte det vestindiske fællesskabs, Caricoms regionale økonomiske og politiske blok i juli 2002,
- B. der henviser til regeringens bestræbelser på at dæmme op for analfabetisme og aids,
- C. der henviser til de kvægepidemier, der har øget fødevaremanglen til skade for befolkningen,
- D. der henviser til den politiske ustabilitet, der hersker i Haiti, hvor man i de seneste måneder har oplevet en bølge af protester mod regeringen,
- E. der henviser til, at Haiti kun kan opnå den politiske stabilitet og gode regeringsførelse, der er en forudsætning for politisk og social udvikling, ved at respektere principperne om demokrati og menneskerettigheder, der danner grundlag for en løsning på den nuværende krise,
- F. der henviser til, at Rådet har vedtaget at forlænge sin beslutning af 29. januar 2003 om at suspendere samarbejdsbistanden til Haiti til den 31. december 2003,
- G. der henviser til, at mange traditionelle donorlande suspenderede deres bistand til Haiti efter et parlamentsvalg i maj 2002, der af mange blev opfattet som kontroversielt,
- H. der henviser til, at EU har gjort en gradvise genoptagelse af samarbejdsinstrumenter, der er berørt af foranstaltninger truffet i forbindelse anvendelse af artikel 96, betinget af, at valgprocessen forbedres, og at samarbejdet med de internationale finansielle institutioner genoptages,
- I. der er af den opfattelse, at EU's bistand til Haiti skal sigte mod udvikling af en demokratisk kultur, fremme af et vidtfavnende politisk klima og opbygning af menneskelig og institutionel kapacitet,
- J. der anerkender Caricoms og Organisationen af Amerikanske Staters (OAS) vedholdende bestræbelser på at hjælpe Haiti med at etablere en effektiv valgproces,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

- K. der henviser til, at retsstatsprincipperne i Haiti trues af et voldeligt klima, der skyldes den politiske polarisering i landet; der henviser til, at situationen forværres yderligere af den korrupsion og partiskhed, som præger visse juridiske myndigheder og politiaktioner,
- L. der henviser til, at en betydelig del af den bistand, der stadig ydes, ikke når ud til de tiltænkte modtagere,

Jamaica

- M. der henviser til den jamaicanske regerings bestræbelser på at bekæmpe narkotikahandlen,
- N. der henviser til de ugunstige vejrforhold, som har haft alvorlige konsekvenser for Jamaica,
- O. der henviser til, at to tredjedele af Jamaicas budget anvendes til betaling af renter og afdrag,
- P. der henviser til, at de politiske partier har udtrykt ønske om at sætte en stopper for den vold, der finder sted i forbindelse med valgene,

Saint Lucia

- Q. der henviser til, at Saint Lucias relativt høje menneskelige udviklingsniveau trues, fordi landets snævre økonomiske grundlag — turisme, bananer og en vis produktion — underkastes voldsomme eksterne påvirkninger og justeringer af priser og markedsføringsordninger,

Saint Kitts og Nevis

- R. der henviser til de bestræbelser, som Saint Kitts og Nevis' regering har gjort for at forhindre hvidvaskning af penge,

Dominica

- S. der henviser til, at Dominica har oplevet en væsentlig reduktion i eksportindtægterne som et direkte resultat af nedgangen i priserne på EU's bananmarked,
- T. der henviser til, at IMF som følge af den økonomiske krise nu er direkte involveret i overvågningen af Dominicas økonomiske forhold på skrappe vilkår,

Cuba

- U. der henviser til sine tidligere beslutninger, der blev vedtaget i Abuja (Nigeria) i marts 2000, Libreville (Gabon) i marts 2001 og Cape Town (Sydafrika) i marts 2002, hvor AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen blev opfordret til at overveje Cubas tiltrædelse af Cotonou-aftalen,
- V. der henviser til AVS-Ministerrådets beslutning af 14. december 2000 om at optage Cuba som det 78. medlem af AVS-Gruppen,
- W. der henviser til beslutningen om Cubas tiltrædelse af AVS-EU-partnerskabsaftalen vedtaget af AVS-Ministerrådet på dets 74. samling i Bruxelles den 6. og 7. december 2001, hvori det konstateres, at den politiske dialog mellem EU og Cuba officielt er blevet genoptaget,

- X. der ligeledes minder om den beslutning, der blev vedtaget af AVS-Ministerrådet på dets 75. samling i Punta Cana i Den Dominikanske Republik den 26. og 27. juni 2002, og som bl.a.:
- opfordrede EU og Cuba til at styrke den politiske dialog i samme konstruktive ånd som i slutningen af 2001,
 - opfordrede EU til nøje at overveje sin fælles holdning med henblik på at give Cuba en retfærdig og upartisk behandling i forbindelse med landets tiltrædelse af AVS-EU-partnerskabsaftalen uden at opstille særlige eller urimelige betingelser,
- Y. der henviser til den massive støtte til Cubas tiltrædelse af Cotonou-aftalen, der blev givet på det tredje AVS-topmøde i Fiji den 18. og 19. juli 2002,
- Z. der henviser til den cubanske regerings interesse i at deltage som observatør i forhandlingerne om de nye økonomiske AVS-EU-partnerskabsaftaler,
- AA. der er bekymret over de katastrofale økonomiske og sociale følger af USA's embargo mod Cuba, der fremgår af beretningen fra Arbejdsgruppen om sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i delandene, der rammes af sådanne foranstaltninger, og af den beslutning, der blev vedtaget i Bruxelles (Belgien) i oktober-november 2001,
- AB. der henviser til de mange resolutioner, som FN's generalforsamling har vedtaget, vedrørende nødvendigheden af at bringe USA's økonomiske, handelsmæssige og finansielle embargo mod Cuba til ophør og særligt resolution A/56/9 af 27. november 2001, der blev støttet af et overvældende flertal af EU-medlemsstaterne,
- AC. der henviser til, at regeringen i Republikken Cuba i januar 2003 ansøgte om at tiltræde Cotonou-aftalen, hvilket var på linje med de af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU vedtagne beslutninger,
- AD. der henviser til, at Cubas tiltrædelse ikke skal gøres til genstand for særlige betingelser,

Haiti

1. bemærker, at uoverensstemmelserne mellem regeringen og det største oppositionsparti i Haiti, »Convergence Démocratique«, har forhindret tiltag til nye valg, idet sidstnævnte har krævet, at de regeringstro militser og bander, der er blevet beskyldt for at terrorisere befolkningen i visse områder, afvæbnes, før der oprettes et provisorisk råd;
2. glæder sig over præsident Aristides beslutning om at påbegynde udnævnelsen af det provisoriske råd, hvilket afspejler hans ønske om en snarlig afholdelse af parlaments- og lokalvalg, og opfordrer oppositionspartierne til at opstille kandidater til det provisoriske råd; fremhæver dog, at valgorganisatoriske foranstaltninger skal kombineres med en effektiv etablering af et sikkert miljø;
3. opfordrer præsident Aristide til at fortsætte afvæbningsprocessen og bekæmpelsen af straffrihed; glæder sig over bestræbelserne på at gennemføre OAS-beslutning nr. 822, særligt med hensyn til at løse spørgsmålet om betaling af erstatning til oppositionsgrupper, som har været udsat for angreb, eller som har fået deres ejendom ødelagt, samt med hensyn til de seneste tiltag i forbindelse med politireformen;
4. opfordrer Kommissionen til at genoptage samarbejdet med Haiti på landbrugsområdet, herunder i kvægbranchen, med henblik på fødevarerikkerhed, samt til at genoptage samarbejdet på sundheds- og uddannelsesområdet;
5. opfordrer Kommissionen til at skabe en politisk dialog med Haiti, der ikke alene omfatter regeringen og den politiske opposition, men også repræsentanter fra civilsamfundet, herunder navnlig repræsentanter fra de dårligst stillede grupper, samt at samordne sine aktiviteter med Caricom og OAS såvel som med andre donorlande og institutioner, hvor dette måtte være relevant;

6. bemærker med interesse OAS' planer om at forbedre kvaliteten af Haitis politi og sikkerhedstjenester, f.eks. ved at sende højtstående politifolk fra organisationens medlemsstater til regionalkontorer i Haiti, hvilket skønnes at ville koste ca. 5 mio. USD pr. halvår, og opfordrer EU til at yde økonomisk bistand til dette projekt;

7. erkender behovet for at genoptage samarbejdet mellem EU og Haiti; bifalder, at der i EU's bistandsprogrammer lægges vægt på at styrke civilsamfundet og den private sektor samt på at støtte demokratiseringsprocessen, retsstatsprincipperne og valgprocessen;

8. opfordrer EU til at fortsat at stille midler fra Den Europæiske Udviklingsfond til rådighed til landbrug, infrastruktur, sundhed og uddannelse, men er af den opfattelse, at der i lyset af disse midlers begrænsede virkning skal tildeles yderligere ressourcer til disse sektorer samt til vand- og sanitetsprogrammer i overensstemmelse med EU's primære udviklingsmål, fattigdomsløpelse;

9. er af den opfattelse, at EU bør sikre, at der på nuværende tidspunkt ikke tages skridt, der fører til en reduktion af de midler, som stilles til rådighed for Haiti i henhold til 9. EUF, når først de i Cotonou-aftalens artikel 96 fastlagte foranstaltninger er blevet gennemført;

Jamaica

10. glæder sig over regeringens bestræbelser på at bekæmpe narkotikahandel og andre former for organiseret kriminalitet og forventer, at disse bestræbelser med EU's hjælp vil have en positiv indvirkning på lignende problemer, såsom nedgangen i turistbranchen, den stigende arbejdsløshed og dermed beslægtede økonomiske spørgsmål;

11. er af den opfattelse, at EU bør hjælpe Jamaica med at styrke landets politi og retssystem, hvilket, kombineret med bestræbelser på at fremme økonomisk vækst og bæredygtig udvikling, vil have en positiv indvirkning på den høje kriminalitet;

12. opfordrer den jamaicanske regering til at forbedre landets retssystem, især hvad angår retssager, hvor der kan afsiges dødsdom, ved at gøre vidnebeskyttelsessystemet mere effektivt og ved at gøre DNA-test til en rutineprocedure for alle, der står anklaget for alvorlige forbrydelser;

13. glæder sig over jamaicanske ngo'ers vellykkede gennemførelse af lokale projekter i forbindelse med byfornyelse, jobtræning, alternative måder til løsning af tvister og narkotikaafvæning;

Saint Lucia

14. glæder sig over de bestræbelser, man i Saint Lucia har gjort med hensyn til afgrødedifferentiering og forbedringer i bananproduktionen gennem bl.a. plantning af vævskulturer, vandingsordninger og kvalitetskontrol på gårde og bananmodtagelsescentre — bestræbelser, der kun kan lykkes, hvis eksportpriserne forbliver bæredygtige, og der ydes tilstrækkelig økonomisk støtte;

15. kræver, at EU fortsat støtter disse bestræbelser, og kræver yderligere økonomisk spredning til områder såsom økoturisme og let produktion; påpeger, at en sådan spredning både inden for fødevarer og forarbejdede produkter vil være gavnlig for såvel eksporten som for importsubstitution;

16. bemærker, at Saint Lucia ville kunne eksportere flere fisk til EU, hvis landet fik et laboratorium til udførelse af den nødvendige sundheds- og kvalitetskontrol, og anmoder Kommissionen om at overveje at støtte etableringen af et sådan laboratorium, hvor man ligeledes kunne foretage kontrol af fisk fanget i nabolandene;

Saint Kitts og Nevis

17. glæder sig over, at Saint Kitts og Nevis ikke længere er sortlistet af Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF);

Dominica

18. kræver, at EU intensiverer sin støtte til Dominicas bestræbelser på at løse de problemer, der er forbundet med landets aktuelle økonomiske krise, og sin støtte til landets genopbygningsplan;

Cuba

19. glæder sig over åbningen af Kommissionens kontor i Cuba — kontoret har fuld delegationsstatus og udgør et vigtigt skridt i forholdet mellem EU og Cuba, idet kontoret får afgørende betydning for forberedelsen af Cubas tiltrædelse af Cotonou-aftalen;

20. gentager sin støtte til Cubas tiltrædelse af AVS-EU-partnerskabsaftalen og til etableringen af et normalt politisk forhold og samarbejde mellem EU og Cuba inden for rammerne af denne aftale;

21. understreger, hvor vigtig tiltrædelsen af aftalen er for Cubas økonomiske og sociale udvikling, og hvilken betydning Cuba kan få som en af aftalens parter;

22. mener, at Cubas fremtidige undertegnelse af Cotonou-aftalen er et naturligt skridt fremad i forhold til tidligere beslutninger i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, og udtrykker endnu engang sin støtte til Cubas ansøgning om at blive signatarstat, hvilket vil gøre det nemmere for cubanske parlamentsmedlemmer at blive ordinære medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;

23. opfordrer AVS-EU-Ministerrådet til at garantere en retfærdig og upartisk behandling af Cubas ansøgning om tiltrædelse, uden at der opstilles særlige eller urimelige betingelser;

24. fordømmer imidlertid de cubanske myndigheders nylige anholdelser af uafhængige journalister og modstandere og kræver øjeblikkelig frigivelse af disse samvittighedsfanger;

Generelt

25. mener, at tiltagene i forbindelse med udvikling af et internt samarbejde i Vestindien gennem Cariforum og andre regionale organisationer, som skal fremmes af EU i overensstemmelse med det i Cotonou-aftalen fastlagte partnerskab, sandsynligvis vil bære frugt på alle de områder, der er nævnt i denne beslutning;

26. insisterer på, at der i internationale handelsforhandlinger, særligt om de økonomiske partnerskabsaftaler med EU og i WTO, tages højde for de særlige omstændigheder, der er forbundet med små og sårbare økonomier, og at sær- og forskelsbehandling overvejes nøje i forbindelse med disse forhandlinger, herunder behovet for gradvise indfasningsperioder for markedsreguleringstiltag, hvor det er hensigtsmæssigt;

27. betragter forenklingen af Den Europæiske Udviklingsfonds procedurer som yderst vigtig og forventer, at gennemførelsen af dekoncentrationsprocessen vil skabe den lovede forbedring i procedurerne og forvaltningen af midlerne;

28. anmoder Kommissionen om støtte til det regionale handlingsprogram mod narkotikahandel;

29. opfordrer indtrængende områdets regeringer til at bekæmpe narkotikahandel og den deraf følgende hvidvaskning af penge;
30. opfordrer Kommissionen til at yde særlig støtte til valgprocesserne i området;
31. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og Caricom.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Stillehavsregionen

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Stillehavsregionen,
- A. der henviser til, at Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium holdt møde på Cookøerne den 9. — 11. september 2002,
 - B. der henviser til, at medlemmerne af Præsidiets havde mulighed for at drøfte spørgsmål af særlig betydning for Stillehavsregionen, herunder turisme og transportinfrastruktur, fiskeri, immigration samt informations- og kommunikationsteknologi,
 - C. der henviser til, at medlemmerne af Præsidiets ligeledes deltog i et møde på Fijiøerne for parlamentarikere i Stillehavsregionen, hvor parlamentsmedlemmer fra AVS-stater i Stillehavsregionen også var repræsenteret,
 - D. der henviser til, at Fijis regering på vegne af Stillehavsregionen var vært for det tredje topmøde for stats- og regeringsledere fra AVS-staterne fra den 16. til den 19. juli 2002,
 - E. der henviser til, at Stillehavsregionen forbereder sig på at indlede handelsforhandlingerne med EU vedrørende økonomiske partnerskabsaftaler efter september 2003,
 - F. der henviser til, at disse forhandlinger giver Stillehavsregionen mulighed for at udbygge de eksisterende handelsforbindelser med EU og dermed nå målet om bæredygtig handelsrelateret vækst og udvikling,
 - G. der henviser til, at organisationer såsom Pacific Regional Forum er på vej til at etablere et frihandelsområde for Stillehavsregionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og bæredygtig udvikling i AVS-staterne i regionen,

Situationen i Stillehavsregionen

1. anerkender det store arbejde, som regionen og særligt Fiji har udført i forbindelse med afholdelsen af det tredje topmøde for stats- og regeringschefer fra AVS-staterne;
2. bemærker, at Cookøernes afholdelse af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's Præsidiets møde gjorde det muligt for medlemmerne af Europa-Parlamentet og deres kolleger fra AVS-staterne at besøge regionen og få et indblik i disse øers sårbare økonomier, hvor de største problemer angår stordriftsfordele og de meget vanskelige landbrugsmæssige og klimatiske forhold, under hvilke disse øer forventes at kunne overleve i en globaliseret verden;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

3. bemærker, at turisme spiller en stor rolle i udviklingen og bæredygtigheden af de fleste Stillehavsøers økonomi;
4. bemærker, at Stillehavsøerne er særligt sårbare over for forandringer i den internationale turisme og navnlig nedgangen i den globale turisme efter en række terrorhandlinger på internationalt plan;
5. mener, at AVS-staterne i Stillehavsregionen udgør nogle af de sikreste turistdestinationer i verden på nuværende tidspunkt;
6. mener, at udviklingen inden for IKT og bestræbelserne på at styrke den private sektor, herunder fiskeri og turisme, udgør det bedste grundlag for langsigtet bæredygtighed i Stillehavslændene;
7. noterer sig den betydning, som forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler har for AVS-staterne som helhed, og mener, at en vellykket afslutning på disse forhandlinger vil give EU mulighed for at hjælpe Stillehavslændene med at nå deres langsigtede udviklingsmål;

Situationen på Fijiøerne

8. bemærker, at Fijis premierminister har forpligtet sig til at tage domstolens afgørelse om sammensætningen af flerpartiregeringen i Fiji til efterretning; det forventes, at sagen behandles i løbet af 2003;
9. bemærker, at den politiske og økonomiske udvikling i Fiji er blevet væsentligt bedre siden afholdelsen af parlamentsvalget i august 2001, at landets rolle som vært for adskillige internationale møder har forbedret dets image i det internationale samfund, og at mange af deltagerne på disse konferencer er kommet med positive tilkendegivelser om udviklingen i Fiji siden urolighederne i maj 2000;

Konklusion

10. anbefaler, at fremtidige møder i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium afholdes i AVS-stater med henblik på at opprioritere mindre AVS-stater, der ikke har kapacitet til at afholde møder med deltagelse af alle medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling;
11. opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med regionale organisationer, herunder South Pacific Tourism Organisation, med henblik på at fremme Stillehavsregionen som en ren og imødekommende turistdestination, der stort set har været forskånet for trusler om terror;
12. opfordrer Kommissionen til at anerkende vigtigheden af IKT, turisme, fiskeri og den private sektor for Stillehavsregionen samt at støtte regeringerne i Stillehavsregionen i udviklingen af disse sektorer;
13. opfordrer Kommissionen til at sikre, at landene i denne region i lyset af de igangværende forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler ikke tvinges ind i ordninger, der sætter dem i en mere prekær situation, for så vidt angår bæredygtig økonomisk udvikling, end det er tilfældet på nuværende tidspunkt;
14. opfordrer Kommissionen til at hjælpe sekretariatet for Pacific Regional Forum samt University of the South Pacific med at udvikle et kapacitetsopbyggende undervisningsprogram for alle ledende handels- og økonomirådgivere i regionens AVS-stater;
15. udtrykker forventning om, at Østtimor tiltræder Cotonou-partnerskabsaftalen snarest muligt;
16. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og lederne af Pacific Island Forum.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i Den Europæiske Union**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003,

- A. der henviser til, at voldsomme oversvømmelser i Tyskland, Østrig og centrale dele af Europa har forårsaget tragiske tab af menneskeliv og ødelæggelse af huse, landbrug samt transport-, kommunikations- og energiinfrastruktur,
 - B. der henviser til, at man har fundet store mængder farlige kemikalier i de oversvømmede floder, hvilket skyldes oversvømmelse af kemikalieaffaldsdepoter i Den Tjekkiske Republik og i Tyskland, og at der er risiko for forurening af landbrugsjord og miljøet generelt,
 - C. der henviser til, at store dele af verden og flere millioner mennesker har lidt under enten voldsomme oversvømmelser eller tørke i år: oversvømmelser i Centraleuropa, Kina, det østlige Kina, Bangladesh og Nepal og tørke i den nordvestlige del af USA, den sydvestlige del af Canada, det sydlige Afrika, Australien og det vestlige Indien,
 - D. der henviser til, at der som følge af de aktuelle menneskeskabte klimaændringer er risiko for yderligere naturkatastrofer af samme størrelsesorden eller større, medmindre der træffes foranstaltninger for at nedbringe emissionen af drivhusgasser betydeligt,
 - E. der henviser til, at vandabsorptionskapaciteten i visse følsomme områder langs floder og dale er blevet forringet som følge af intensivt landbrug og opførelse af store infrastrukturanlæg, og at den igangværende udretning og uddybning af floder med henblik på sejlads har øget risikoen for oversvømmelser,
1. udtrykker sin medfølelse over de lidelser og ødelæggelser, som ofrene for oversvømmelserne i de berørte lande er blev udsat for;
 2. glæder sig over Kommissionens hurtige reaktion på oversvømmelserne i Østrig, Tyskland og adskillige ansøgerlande;
 3. understreger behovet for en større indsats, særligt i energi- og transportsektoren, med henblik på at nedbringe CO₂-emissionerne ved at fremme brugen af energibesparende og vedvarende energikilder;
 4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at nå til enighed om en række foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan til gennemførelse af de i Kyoto-protokollen vedtagne målsætninger som første skridt i retning af nedbringelse af drivhusgasserne;
 5. opfordrer USA til sammen med resten af det internationale samfund at bekæmpe disse klimaændringer og at ratificere Kyoto-protokollen ved førstkomende lejlighed;
 6. opfordrer medlemsstaterne til at lade deres politik og lovgivning gå i retning af reduceret og bæredygtig arealanvendelse, at lade eksisterende flodsletter ligge naturligt hen eller genskabe tidligere flodsletter, at finansiere og fremme genoprettelse af økosystemer i floder og dale, at respektere landskabet og skovene samt at beskytte økosystemer i flod- og dalområder, hvor der er risiko for oversvømmelse;
 7. opfordrer medlemsstaterne til at rense deres kemikalieaffaldsdepoter og sikre, at de beskyttes mod oversvømmelse, således at miljøforurening undgås;
 8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo).

Erklæring fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's 5. samling i Brazzaville (Republikken Congo) den 31. marts-3. april 2003 om krigen i Irak

Efter en dybtgående drøftelse mener langt størstedelen af de medlemmer, der deltog i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's 5. samling den 31. marts-3. april 2003 i Brazzaville (Republikken Congo), at krigen mod Irak er i strid med international lovgivning, og at den har en destabiliserende virkning på området som helhed, mens et lille mindretal kraftigt modsætter sig dette synspunkt. Størstedelen af både AVS- og EU-medlemmerne beklager dybt, at FN's våbeninspektører ikke fik længere tid til at fastslå, om der fandtes masseødelæggelsesvåben i Irak, og til i bekræftende fald at sikre, at de blev destrueret.

Igen mener størstedelen af medlemmerne, at selv om Saddam Husseins regime udviser dyb foragt for menneskets værdighed, kan en krig, der medfører død og lidelse for store dele af befolkningen, der ødelægger vital infrastruktur, og som har katastrofale følger for økonomien, ikke retfærdiggøres.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling, der er bekymret over denne krigs alvorlige konsekvenser, kræver på sin 5. samling, at krigen øjeblikkeligt bringes til ophør, og at der hurtigt træffes foranstaltninger til genopbygning af landet under et FN-mandat, og glæder sig over følgende erklæring, som blev fremsat af formændene den 31. marts 2003:

»Her ved begyndelsen af Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 5. samling er vi dybt bekymrede over krigen i Irak, de mange ofre og de massive ødelæggelser, denne krig har ført med sig. Vi ønsker at mindes de døde og udtrykker vores dybeste medfølelse med alle de mennesker, der sørger over ofrene for konflikten.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling udtrykker håb om, at fjendtlighederne indstilles snarest muligt.

Det internationale samfund skal i den nærmeste fremtid løse de problemer, der vil opstå i forbindelse med genopbygningen af Irak. Vi glæder os over FN's Sikkerhedsråds beslutning om at genaktivere programmet »olie for mad«, der kan være med til at mindske lidelserne for det irakiske folk.

På vegne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling anmoder vi EU og AVS-staterne om fuldt ud at tage del i den kommende genopbygning af Irak. Dette arbejde skal udføres under ledelse af FN og med solidaritet mellem befolkningerne.«

—

BILAG IV

ÆNDRINGSFORSLAG TIL FORRETNINGSORDENEN

Artikel 2

Forsamlingens Præsidium

1. Forsamlingen vælger fra sin midte et Præsidium for 1 år ad gangen.
2. Præsidiets består af 2 ligeberettigede formænd og 24 næstformænd. Den ene halvdel af Præsidiets medlemmer udpeges af repræsentanterne for AVS-staterne, den anden af repræsentanterne for Europa-Parlamentet i overensstemmelse med en procedure, der fastlægges af de to parter hver især.
3. Præsidiets forbereder arbejdet i Forsamlingen, følger Forsamlingens arbejde og beslutninger op og etablerer alle nødvendige kontakter med AVS-EU-Ministerrådet, i det følgende kaldt »Ministerrådet«, og AVS-EU-Ambassadørudvalget.
4. Præsidiets er ansvarligt for samordningen af Forsamlingens arbejde.
5. Præsidiets træder sammen på formændenes initiativ mindst to gange om året, normalt forud for plenarmøderne i Forsamlingen.
6. Præsidiets forelægger Forsamlingen dagsordenen for forhandlingerne. Det skal sørge for, i det omfang det er muligt, at halvdelen af de punkter, der er opført på dagsordenen, vedrører spørgsmål af fælles interesse. **Det kan foreslå en begrænsning af taletiden under forhandlingerne.**
7. Præsidiets er ansvarligt for at overvåge opfølgningen af Forsamlingens beslutninger og afgørelser. Hvad angår beslutninger, der er foreslået af et stående parlamentarisk udvalg, kan Præsidiets overdrage ansvaret for overvågning af opfølgningen til det stående parlamentariske udvalgs formand eller ordfører.

Artikel 2

Forsamlingens Præsidium

1. Forsamlingen vælger fra sin midte et Præsidium for 1 år ad gangen.
2. Præsidiets består af 2 ligeberettigede formænd og 24 næstformænd. Den ene halvdel af Præsidiets medlemmer udpeges af repræsentanterne for AVS-staterne, den anden af repræsentanterne for Europa-Parlamentet i overensstemmelse med en procedure, der fastlægges af de to parter hver især.
3. Præsidiets forbereder arbejdet i Forsamlingen, følger Forsamlingens arbejde og beslutninger op og etablerer alle nødvendige kontakter med AVS-EU-Ministerrådet, i det følgende kaldt »Ministerrådet«, og AVS-EU-Ambassadørudvalget.
4. Præsidiets er ansvarligt for samordningen af Forsamlingens arbejde.
5. Præsidiets træder sammen på formændenes initiativ mindst to gange om året, normalt forud for plenarmøderne i Forsamlingen.
6. Præsidiets forelægger Forsamlingen dagsordenen for forhandlingerne. Det skal sørge for, i det omfang det er muligt, at halvdelen af de punkter, der er opført på dagsordenen, vedrører spørgsmål af fælles interesse.
7. **Præsidiets er ansvarligt for de stående udvalgs sammensætning og beføjelser.**
8. **Præsidiets giver tilladelse til betænkninger og beslutningsforslag fra de stående udvalg.**
9. **Præsidiets kan ligeledes henvise spørgsmål til behandling i de stående udvalg, som herefter kan anmode om at udarbejde en betænkning om et særligt emne.**
10. Præsidiets er ansvarligt for at overvåge opfølgningen af Forsamlingens beslutninger og afgørelser. Hvad angår beslutninger, der er foreslået af et stående parlamentarisk udvalg, kan Præsidiets overdrage ansvaret for overvågning af opfølgningen til det stående parlamentariske udvalgs formand eller ordfører.

<p>8. Præsidiets møder er ikke offentlige.</p> <hr/> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Observatører</p> <p>1. Tiltræder en ny stat partnerskabsaftalen, kan en repræsentant for denne stat være til stede under Forsamlingens plenarmøder som observatør, indtil den pågældende stat har ratificeret aftalen. De stater, der er medlemmer af AVS-Gruppen, kan deltage i Forsamlingen som observatører.</p> <p>2. Regionale økonomiske grupperinger blandt AVS-staterne, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt repræsentanter for arbejdsmarkedets parter i AVS/EU-staterne og andre af civilsamfundets aktører har ret til at sende observatører til Forsamlingens plenarmøder. Disse udsendinge har ligeledes ret til at deltage i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings regionale og subregionale møder.</p> <p>3. Formanden kan med Præsidiets godkendelse indbyde andre organisationer eller personer til at være til stede under Forsamlingens plenarmøder, i regionale og subregionale møder og i de stående parlamentariske udvalg som observatører.</p> <p>4. Observatører har ikke stemmeret. De kan med Forsamlingens godkendelse tage ordet.</p>	<p>11. Præsidiets møder er ikke offentlige.</p> <hr/> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Observatører</p> <p>1. Tiltræder en ny stat partnerskabsaftalen, kan en repræsentant for denne stat være til stede under Forsamlingens plenarmøder som observatør, indtil den pågældende stat har ratificeret aftalen. De stater, der er medlemmer af AVS-Gruppen, kan deltage i Forsamlingen som observatører.</p> <p>2. Regionale økonomiske grupperinger blandt AVS-staterne, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt repræsentanter for arbejdsmarkedets parter i AVS/EU-staterne og andre af civilsamfundets aktører har ret til at sende observatører til Forsamlingens plenarmøder. Disse udsendinge har ligeledes ret til at deltage i de stående udvalgs møder og i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings regionale og subregionale møder.</p> <p>3. Formanden kan med Præsidiets godkendelse indbyde andre organisationer eller personer til at være til stede under Forsamlingens plenarmøder, i de stående udvalgs møder og i regionale og subregionale parlamentariske møder som observatører.</p> <p>4. Observatører har ikke stemmeret. De kan med Forsamlingens godkendelse tage ordet.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 7</i></p> <p style="text-align: center;">Hovedbetænkning og hovedordfører</p> <p>1. Forsamlingen udnævner hvert år en hovedordfører. Hovedordføreren udnævnes skiftevis af AVS-medlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet.</p> <p>2. Udnævnelsen af hovedordføreren foretages i overensstemmelse med en klar procedure, der er fastlagt af henholdsvis AVS-Gruppen og medlemmerne af Europa-Parlamentet, idet der tages hensyn til Forsamlingens medlemmers sammensætning, repræsentation og mindretalssynspunkter.</p>	<p style="text-align: center;">udgår</p>

Artikel 8

Dagsorden

1. Præsidiets udarbejder forslag til dagsordenen for plenarmødet. Formændene forelægger Forsamlingen dette forslag til godkendelse.

Forslaget til dagsorden for hvert plenarmøde omfatter to emnegrupper:

- i) spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner, som drøftes i regional sammenhæng. Opførelse på dagsordenen af spørgsmål, der vedrører ét bestemt land, er en undtagelse.
- ii) spørgsmål og temaer i forbindelse med udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-staterne i henhold til partnerskabsaftalen.

Spørgsmålene og temaerne i denne liste drøftes og sættes under afstemning. Beslutninger, som skal sættes under afstemning, skal have en regional sammenhæng.

2. Et koordinatorudvalg kan forelægge Præsidiets en liste med forslag til spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner til optagelse på dagsordenen, jf. stk. 1.

Artikel 7

Dagsorden

1. Præsidiets udarbejder forslag til dagsordenen for plenarmødet. Formændene forelægger Forsamlingen dette forslag til godkendelse. **Emnerne vedrører spørgsmål i forbindelse med udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-staterne i henhold til partnerskabsaftalen.**

Forslaget til dagsorden for hvert plenarmøde omfatter to emnegrupper:

- i) betænkninger forelagt af de stående udvalg. Disse er begrænset til tre pr. plenarmøde.
- ii) uopsættelige spørgsmål foreslået af et stående udvalg eller forelagt af Præsidiets selv. Uopsættelige spørgsmål kan kun undtagelsesvis opføres på dagsordenen, og der kan højst behandles to pr. plenarmøde.

2. En repræsentant for AVS-staterne, en politisk gruppe eller 10 medlemmer kan fremsætte et forslag til beslutning vedrørende uopsættelige spørgsmål. Forslag til beslutning skal dog være begrænset til de uopsættelige spørgsmål, der er opført på dagsordenen for samlingen, og må ikke være på mere end 800 ord. Forslag til beslutning skal indgives fire uger inden åbningen af den samling, hvor de skal behandles og sættes under afstemning.

3. Forslag til beslutning om uopsættelige spørgsmål forelægges for Præsidiets. Præsidiets kontrollerer, at hvert beslutningsforslag opfylder betingelserne i ovenstående stykke, er opført på dagsordenen og foreligger på engelsk og fransk. Præsidiets forslag forelægges til godkendelse i Forsamlingen.

4. Præsidiets sender beslutningsforslagene om uopsættelige spørgsmål til det kompetente udvalg til orientering.

	<p>Artikel 14, stk. 3</p> <p>3. For medlemmerne af Europa-Parlamentet bliver taletiden tildelt efter d'Hondt systemet.</p>
	<p>udgår</p>
	<p>Artikel 15, stk. 7</p> <p>7. Enhver anmodning, der indgives i henhold til denne artikels stk. 3, 4 og 6, tilhører medlemmet og kan tages tilbage på et hvilket som helst tidspunkt forud for afstemningen.</p>
<p>Artikel 18</p> <p>Forsamlingens beslutninger</p> <p>1. Præsidiets opstiller en liste på højst fem spørgsmål og temaer om udviklingssamarbejdet mellem Den Europæiske Union og AVS-staterne i henhold til partnerskabsaftalen, som skal indgå i forslaget til dagsordenen i henhold til forretningsordenens artikel 8.</p> <p>2. En repræsentant for AVS-staterne, en politisk gruppe eller ti medlemmer kan fremsætte et forslag til beslutning vedrørende et spørgsmål, der er omfattet af partnerskabsaftalen. Forslag til beslutning skal dog være begrænset til de punkter, der er opført på dagsordenen for samlingen og må ikke være på mere end 800 ord. Forslag til beslutning skal fremsættes fire uger inden åbningen af det plenarmøde, hvor de skal behandles og sættes under afstemning.</p> <p>3. Forslag til beslutning forelægges for Præsidiets. Præsidiets kontrollerer, at hvert beslutningsforslag opfylder betingelserne i ovenstående stykke, er opført på dagsordenen og foreligger på engelsk og fransk. Præsidiets forslag forelægges til godkendelse i Forsamlingen.</p> <p>4. Præsidiets sender de beslutningsforslag, som omhandler spørgsmål i forbindelse med hovedbetænkningen eller de stående parlamentariske udvalg, til de respektive ordførere.</p>	<p>Artikel 17</p> <p>Forsamlingens beslutninger</p> <p>1. Forsamlingen udtaler sig om de forslag til beslutning der indgår i de betænkninger, som er forelagt af de stående udvalg, jf. artikel 7.</p> <p>2. Forsamlingen udtaler sig ligeledes i givet fald om forslag til beslutning om uopsættelige spørgsmål, jf. artikel 7.</p> <p>3. Formanden opfordrer i givet fald de medlemmer, som har fremsat beslutningsforslag om samme emne, til at udarbejde et kompromisbeslutningsforslag. Hvert kompromisbeslutningsforslag samt ændringsforslag hertil sættes til afstemning i Forsamlingen efter forhandlingen. Så snart et kompromisbeslutningsforslag er vedtaget, bortfalder alle de øvrige beslutningsforslag om samme emne.</p> <p>udgår</p>

5. *Formanden opfordrer de medlemmer, som har fremsat beslutningsforslag om samme emne, til at udarbejde et kompromisbeslutningsforslag. Hvert kompromisbeslutningsforslag samt ændringsforslag hertil sættes til afstemning i Forsamlingen efter forhandlingen. Så snart et kompromisbeslutningsforslag er vedtaget, bortfalder alle de øvrige beslutningsforslag om samme emne.*

udgår

6. *Beslutningsforslag vedrørende grundlæggende frihedsrettigheder og individuelle menneskerettigheder behandles i henhold til særlige interne bestemmelser, der udarbejdes af Præsidiumet.*

udgår

7. Beslutninger vedtaget af Forsamlingen sendes til Kommissionen og Ministerrådet samt til alle andre interesserede parter. Kommissionen og Ministerrådet aflægger på Forsamlingens følgende plenarmøde beretning om opfølgningen af de vedtagne beslutninger.

4. Beslutninger vedtaget af Forsamlingen sendes til Kommissionen og Ministerrådet samt til alle andre interesserede parter. Kommissionen og Ministerrådet aflægger på Forsamlingens følgende plenarmøde beretning om opfølgningen af de vedtagne beslutninger.

Artikel 25

Stående parlamentariske udvalg

1. Forsamlingen nedsætter tre stående parlamentariske udvalg, som i forbindelse med gennemførelsen af partnerskabsaftalen på følgende områder skal:

- fremme den demokratiske proces gennem dialog og konsultation
- behandle økonomiske og finansielle spørgsmål, handelsspørgsmål og gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond
- behandle sociale og miljømæssige spørgsmål.

2. Som det gælder for Forsamlingen generelt, sammensættes og fungerer de stående parlamentariske udvalg strengt paritetisk.

3. De stående parlamentariske udvalg har en forretningsorden, som vedtages af Forsamlingen efter forslag fra Præsidiumet.

Artikel 24

Stående parlamentariske udvalg

1. Forsamlingen nedsætter tre stående parlamentariske udvalg, som i forbindelse med gennemførelsen af partnerskabsaftalen på følgende områder skal:

- fremme den demokratiske proces gennem dialog og konsultation
- behandle økonomiske og finansielle spørgsmål, handelsspørgsmål og gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond
- behandle sociale og miljømæssige spørgsmål.

2. Som det gælder for Forsamlingen generelt, sammensættes de stående parlamentariske udvalg **af medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, jf. artikel 1**, og fungerer strengt paritetisk.

3. De stående parlamentariske udvalg har en forretningsorden, som vedtages af Forsamlingen efter forslag fra Præsidiumet. **Den er vedføjet som bilag til denne forretningsorden.**

BILAG I**De stående udvalgs beføjelser, ansvarsområder, sammensætning og procedurer***Artikel 1*

Der nedsættes tre stående parlamentariske udvalg med følgende beføjelser og ansvarsområder:

I. Udvalget om Politiske Spørgsmål

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den politiske dialog (artikel 8 i partnerskabsaftalen AVS-EU) og den institutionelle udvikling;
2. respekt for og fremme af menneskerettighederne, demokratiet og en god regeringsførelse (artikel 9 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. fredskonsolidering samt forebyggelse og løsning af konflikter (artikel 11 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. migration (artikel 13 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. Forsamlingens forbindelser med relevante internationale organisationer.

Udvalget koordinerer arbejdet med informations- og undersøgelsesrejser, også i forbindelse med rejser for valgobservatører, i overensstemmelse med artikel 28 i Forsamlingens forretningsorden.

II. Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. økonomisk udvikling og handelssamarbejde samt kapacitetsopbygning til udvikling og partnerskab;
2. makroøkonomiske og strukturelle reformer, udvikling af de økonomiske sektorer og turisme (artikel 22-24 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. nye handelsaftaler AVS-EU, adgang til markedet og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien (artikel 34-37 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. handel og arbejdsstandarder (artikel 50 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. udvikling af landområder, fiskeri og fødevarerikkerhed (artikel 53 og 54 i partnerskabsaftalen AVS-EU);

BILAG I**De stående udvalgs beføjelser, ansvarsområder, sammensætning og procedurer***Artikel 1*

Der nedsættes tre stående parlamentariske udvalg med følgende beføjelser og ansvarsområder:

I. Udvalget om Politiske Spørgsmål

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den politiske dialog (artikel 8 i partnerskabsaftalen AVS-EU), den institutionelle udvikling **og institutionelle spørgsmål**;
2. respekt for og fremme af menneskerettighederne, demokratiet og en god regeringsførelse (artikel 9 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. fredskonsolidering samt forebyggelse og løsning af konflikter (artikel 11 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. migration (artikel 13 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. Forsamlingens forbindelser med relevante internationale organisationer.

Udvalget koordinerer arbejdet med informations- og undersøgelsesrejser, også i forbindelse med rejser for valgobservatører, i overensstemmelse med artikel 28 i Forsamlingens forretningsorden.

II. Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. økonomisk udvikling og handelssamarbejde samt kapacitetsopbygning til udvikling og partnerskab;
2. makroøkonomiske og strukturelle reformer, udvikling af de økonomiske sektorer og turisme (artikel 22-24 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. nye handelsaftaler AVS-EU, adgang til markedet og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien (artikel 34-37 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. handel og arbejdsstandarder (artikel 50 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. udvikling af landområder, fiskeri og fødevarerikkerhed (artikel 53 og 54 i partnerskabsaftalen AVS-EU);

6. alle spørgsmål vedrørende samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering, herunder opfølgning af gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond.

6. alle spørgsmål vedrørende samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering, herunder opfølgning af gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond.

III. Udvalget om Sociale Anliggender og miljø

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. social og menneskelig udvikling;
2. sociale infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder sundheds- og uddannelsesspørgsmål (artikel 25 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. ungdomsanliggender og kulturel udvikling (artikel 26 og 27 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. kønsaspektet (artikel 31 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. miljø og naturressourcer (artikel 32 i partnerskabsaftalen AVS-EU).

Artikel 2

1. Hvert medlem af Forsamlingen har ret til at være medlem af et af de stående udvalg.
2. To af udvalgene sammensættes af 52 medlemmer og et af 50 medlemmer, og de består af lige mange medlemmer af Europa-Parlamentet på den ene side og parlamentsmedlemmer, der repræsenterer AVS-staterne, på den anden side. Hvis antallet af AVS-stater øges, øges antallet af medlemmer i de stående udvalg tilsvarende.
3. Medlemmerne kan efter indbydelse fra udvalgets formandskab deltage i møder i udvalg, de ikke er medlemmer af, i rådgivende øjemed eller hvis drøftelsen vedrører deres land eller region.
4. Deltagelsen af repræsentanter, der ikke er medlemmer af et parlament, er kun tilladt, hvis drøftelsen vedrører deres land; de har imidlertid ikke stemmeret.
5. Medmindre udvalget træffer anden afgørelse er alle møder offentlige.

Artikel 3

1. Udvalgenes sammensætning afspejler så vidt muligt Forsamlingens.

III. Udvalget om Sociale Anliggender og miljø

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. social og menneskelig udvikling;
2. sociale infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder sundheds- og uddannelsesspørgsmål (artikel 25 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. ungdomsanliggender og kulturel udvikling (artikel 26 og 27 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. kønsaspektet (artikel 31 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. miljø og naturressourcer (artikel 32 i partnerskabsaftalen AVS-EU).

Artikel 2

1. Hvert medlem af Forsamlingen har ret til at være medlem af et af de stående udvalg.
2. To af udvalgene sammensættes af 52 medlemmer og et af 50 medlemmer, og de består af lige mange medlemmer af Europa-Parlamentet på den ene side og parlamentsmedlemmer, der repræsenterer AVS-staterne, på den anden side. Hvis antallet af AVS-stater øges, øges antallet af medlemmer i de stående udvalg tilsvarende.
3. Medlemmerne kan efter indbydelse fra udvalgets formandskab deltage i møder i udvalg, de ikke er medlemmer af, i rådgivende øjemed eller hvis drøftelsen vedrører deres land eller region.
4. Deltagelsen af repræsentanter, der ikke er medlemmer af et parlament, er kun tilladt, hvis drøftelsen vedrører deres land; de har imidlertid ikke stemmeret.
5. Medmindre udvalget træffer anden afgørelse er alle møder offentlige.

Artikel 3

1. Udvalgenes sammensætning afspejler så vidt muligt Forsamlingens.

2. Udvalgene vælger et udvalgsformandskab for et år ad gangen.

3. Medlemmerne kan efter indbydelse fra udvalgets formandskab deltage i møder i udvalg, de ikke er medlemmer af, i rådgivende øjemed eller hvis drøftelsen.

4. Udvalgene ledes i fællesskab af et medlem af Europa-Parlamentet og et parlamentsmedlem fra en AVS-stat.

5. Udvalgene kan udpege ordførere til behandling af specifikke spørgsmål under deres kompetenceområde og til udarbejdelse af betænkninger, som skal forelægges for Forsamlingen.

6. Udvalgene skal redegøre for deres virksomhed over for Forsamlingen.

Artikel 4

1. Udvalgene mødes efter indkaldelse fra deres formænd højst fire gange om året, heraf to gange under Forsamlingens plenarmøder.

2. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg. Hvad angår proceduren, finder artikel 3 (andre institutioners tilstedeværelse), 4 (observatører), **9** (beslutningsdygtighed), **10** (forsæde under møderne), **16** (stemmeret og afstemningsregler) og **29** (samråd med civilsamfundet) i Forsamlingens forretningsorden anvendelse i tilpasset form på udvalgs-møderne.

2. Udvalgene vælger et udvalgsformandskab for et år ad gangen.

3. Medlemmerne kan efter indbydelse fra udvalgets formandskab deltage i møder i udvalg, de ikke er medlemmer af, i rådgivende øjemed eller hvis drøftelsen.

4. Udvalgene ledes i fællesskab af et medlem af Europa-Parlamentet og et parlamentsmedlem fra en AVS-stat.

5. Udvalgene kan udpege ordførere til behandling af specifikke spørgsmål under deres kompetenceområde og til udarbejdelse af betænkninger, som skal forelægges for Forsamlingen, **med Præsidiets tilladelse, jf. forretningsordenens artikel 2.**

Beslutningsforslag i betænkninger kan ledsages af en begrundelse på ikke over fire sider.

6. De stående udvalg kan drøfte andre spørgsmål på dagsordenen uden betænkning og skriftligt meddele Præsidiat, at de nævnte spørgsmål blev drøftet.

7. Udvalgene bidrager ligeledes til dialogen med de ikke-statslige aktører, jf. partnerskabsaftalens artikel 17, stk. 3, navnlig gennem høringer.

8. Udvalgene skal redegøre for deres virksomhed over for Forsamlingen.

Artikel 4

1. Udvalgene mødes efter indkaldelse fra deres formænd højst fire gange om året, heraf to gange under Forsamlingens plenarmøder.

2. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg. Hvad angår proceduren, finder artikel 3 (andre institutioners tilstedeværelse), 4 (observatører), **8** (beslutningsdygtighed), **9** (forsæde under møderne), **15** (stemmeret og afstemningsregler) og **28** (samråd med civilsamfundet) i Forsamlingens forretningsorden anvendelse i tilpasset form på udvalgs-møderne.